

Warszawa, dnia 29.07.2021 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-DŚII.4200.27.2016.EO/AK/MD/EU.EK.51

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, ze zm.), dalej Kpa, w związku z art. 71 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, ze zm.), dalej ustawy ooś, po rozpatrzeniu odwołań: [redacted] z dnia 29 września 2016 r., [redacted] i [redacted] z dnia 14 września 2016 r., [redacted] z dnia 14 września 2016 r., [redacted] z dnia 12 września 2016 r., [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted] z dnia 11 września 2016 r., [redacted], [redacted], [redacted], [redacted] z dnia 19 września 2016 r., [redacted], [redacted] z dnia 20 września 2016 r., [redacted] z dnia 20 września 2016 r. reprezentowanych przez adw. [redacted] oraz Górnośląskiego Towarzystwa Przyrodniczego z dnia 26 września 2016 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 31 sierpnia 2016 r., znak: WOOŚ.4210.35.2015.AS3.67, o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia pn. „Budowa Drogi Głównej Południowej na odcinku od drogi wojewódzkiej nr 935 w Rydułtowach do połączenia z ul. Wodzisławską w Mszanie” dla wariantu niebieskiego,

1. uchylam pkt I.2.1.7. decyzji w brzmieniu:

„Uciążliwe akustycznie prace budowlane i rozbiórkowe w pobliżu zabudowań mieszkalnych, tj. na odcinkach wskazanych w tabeli w pkt II.3. decyzji należy prowadzić wyłącznie w porze dziennej (godz. 6:00- 22:00). W miarę możliwości należy unikać równoczesnej pracy urządzeń o najwyższych mocach akustycznych.”

i w tym zakresie orzekam:

„W celu ograniczenia uciążliwości dla ludzi w związku z realizacją przedsięwzięcia oraz zabezpieczenia obiektów budowlanych, w tym budynków mieszkalnych należy:

- a. uciążliwe akustycznie prace budowlane i rozbiórkowe w pobliżu zabudowań mieszkalnych, tj. na odcinkach wskazanych w tabeli w pkt II.3. decyzji należy prowadzić wyłącznie w porze dziennej (godz. 6:00- 22:00),
- b. na odcinkach przebiegających w pobliżu zabudowań mieszkalnych, tj. na odcinkach wskazanych w tabeli w pkt II.3. decyzji zastosować tymczasowe ekrany akustyczne minimalizujące oddziaływanie etapu budowy drogi na terenach chronionych akustycznie. Ich

dokładną lokalizację i parametry ustalić na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko,

- c. przed przystąpieniem do prac budowlanych, w trakcie których będą wykorzystywane maszyny i urządzenia mogące być źródłem drgań technologicznych (w tym maszyny i urządzenia do: mechanicznego zagęszczania gruntu i drogowych warstw nawierzchniowych, rozbiórki nawierzchni przeznaczonych do likwidacji oraz pograżania w gruncie stalowych grodzic) dokonać oceny stanu technicznego budynków zlokalizowanych w odległości do 20 m od źródła drgań oraz oceny ich podatności na drgania,
- d. parametry pracy maszyn i urządzeń będących źródłem drgań dostosować do stanu technicznego budynków znajdujących się w zasięgu oddziaływania tych drgań,
- e. podczas prowadzenia prac budowlanych należy monitorować stan techniczny budynków, z których oceny wynika, że emitowane drgania mogą być szkodliwe dla ich konstrukcji, a także poziom drgań i ich wpływ na konstrukcję tych budynków,
- f. jeżeli przeprowadzona ocena i monitoring wykażą możliwość wystąpienia szkodliwego wpływu drgań na konstrukcję budynków, prace budowlane prowadzić z zastosowaniem technologii bezwibracyjnych (np. stosowanie pali wierconych, pograżanie stalowych grodzic za pomocą prasy hydraulicznej) lub z wykorzystaniem maszyn i urządzeń o niskiej emisji drgań (np. do zagęszczania gruntu podczas zasypywania wykopów stosować maszyny i urządzenia nieprzekraczające masy 300 kg),
- g. ocena i monitoring stanu technicznego budynków zlokalizowanych w odległości do 20 m od źródła drgań powinny być przeprowadzone przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane,
- h. ocena i monitoring stanu technicznego budynków zlokalizowanych w odległości do 20 m od źródła drgań, powinny być przeprowadzone zgodnie z odpowiednimi normami znajdującymi się w zbiorze Polskich Norm.”;

2. uchylam pkt I.2.1.16.1. decyzji w brzmieniu:

„Należy zastosować wykonanie umocnień koryt ww. cieków w rejonie obiektów mostowych z użyciem materiałów naturalnych tj. pochodzenia roślinnego lub narzutu kamiennego.”

i w tym zakresie orzekam:

„Umocnienie koryt ww. cieków możliwe jest wyłącznie przy zastosowaniu materiałów naturalnych m.in. faszyny lub materiałów pochodzenia roślinnego. Zastosowanie narzutu kamiennego jest możliwe wyłącznie bez użycia siatki.”;

3. uchylam pkt I.2.1.17.2.a. decyzji w brzmieniu:

„a. zasypywaniem zbiorników wodnych poprzez: stosowanie koszy i materacy siatkowo-kamiennych, które dają dużą elastyczność umocnień, zabezpieczenie skarp,”

i w tym zakresie orzekam:

„a. zasypywaniem zbiorników wodnych z użyciem materiałów naturalnych. Stosowanie narzutu kamiennego możliwe wyłącznie bez użycia siatki,”;

4. uchylam pkt I.2.1.18.b. decyzji w brzmieniu:

„b. dopuszcza się umacnianie koryt rzek wyłącznie w sytuacji uzasadnionej koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa konstrukcji mostu. W pierwszej kolejności należy stosować metody i materiały naturalne (w przypadku gabionów powierzchnię pokryć warstwą gruntu). Bez względu na zastosowane umocnienie należy zapewnić możliwość przemieszczania się wszystkich występujących gatunków zwierząt wzdłuż i w poprzek koryta ciekłu (np. poprzez zachowanie nachylenia mniejszego niż 1:2). Ewentualne uszkodzenia struktury koryt i brzegów należy niezwłocznie usunąć i przywrócić do stanu pierwotnego”

i w tym zakresie orzekam:

„b. dopuszcza się umacnianie koryt wyłącznie w sytuacji uzasadnionej koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa konstrukcji mostu. Należy stosować materiały naturalne, zakazuje się używania gabionów, zastosowanie narzutu kamiennego możliwe wyłącznie bez użycia siatki. Należy zapewnić możliwość przemieszczania się wszystkich występujących gatunków zwierząt wzdłuż i w poprzek koryta ciekłu. Nachylenie skarp nie może być większe niż 1:2,5. Ewentualne uszkodzenia struktury koryt i brzegów należy niezwłocznie usunąć i przywrócić do stanu pierwotnego.”;

5. uchylam pkt I.2.1.19. decyzji w brzmieniu:

„Nie należy wykonywać prac ziemnych w okresie rozrodczym płazów (III-VI) w odległości do 50 m od zbiorników wodnych, będących miejscem ich rozrodu.”

i w tym zakresie orzekam:

„W okresie rozrodczym płazów (marzec – sierpień) w odległości 50 m od zbiorników wodnych zakazuje się wykonywania prac ziemnych.”;

6. uchylam pkt I.2.1.23.a. decyzji w brzmieniu:

„a. ogrodzeń tymczasowych, pod nadzorem przyrodniczym (herpetologicznym), w rejonie aktualnego frontu robót po obu stronach pasa drogowego, z możliwością przemieszczania ich w miarę postępu prac, z trwałym naciągami, aby nie dopuścić do fałdowania, które obniża ich trwałość i efektywność oraz zagwarantowanie skutecznej ochrony płazów na etapie realizacji inwestycji w postaci: płotków, folii wygradzających o wysokości nie mniejszej niż 50 cm nad poziomem gruntu oraz osadzonych w gruncie na głębokość nie mniejszą niż 15 cm, z przewieszką o długości 10 cm, skierowaną „na zewnątrz” od placu budowy, w miejscach występowania szlaków migracji płazów tj. w następujących lokalizacjach:

Od km drogi	Do km drogi	Strona drogi
0+900	1+200	lewa/prawa
3+900	4+100	lewa/prawa
5+000	5+200	lewa
6+350	7+150	lewa/prawa
7+730	8+170	lewa/prawa
9+330	9+660	lewa
10+370	11+400	lewa
11+090	11+400	prawa
11+700	11+900	lewa
12+420	14+730	lewa/prawa
16+180	18+450	lewa/prawa
19+500	20+320	lewa/prawa

Od km drogi	Do km drogi	Strona drogi
21+200	23+160	prawa
21+200	22+300	lewa
22+780	23+160	lewa

Przy zakładaniu ogrodzeń tymczasowych należy uwzględnić występowanie w ich ciągu rowów melioracyjnych i je wygrodzić, w taki sposób, by uniemożliwić wejście małych zwierząt, w tym płazów, na plac budowy”

i w tym zakresie orzekam:

„a. ogrodzeń tymczasowych, pod nadzorem herpetologa w rejonie aktualnego frontu robót po obu stronach pasa drogowego, z możliwością przenoszenia ich w miarę postępu prac. Ogrodzenia mają mieć postać siatki metalowej o wysokości min. 50 cm nad gruntem, o oczkach nie większych niż $0,5 \times 0,5$ cm, z przewieszka skierowaną na zewnątrz od placu budowy oraz zakopaną na głębokość nie mniejszą niż 15 cm. Przy zakładaniu ogrodzeń tymczasowych należy uwzględnić występowanie w ich ciągu rowów melioracyjnych i je wygrodzić w taki sposób, by uniemożliwić wejście małych zwierząt, w tym płazów, na plac budowy. Dodatkowo należy w ten sam sposób zabezpieczyć szlaki migracji płazów w następujących lokalizacjach:

Od km drogi	Do km drogi	Strona drogi
0+900	1+200	lewa/prawa
3+900	4+100	lewa/prawa
5+000	5+200	lewa
6+350	7+150	lewa/prawa
7+730	8+170	lewa/prawa
9+330	9+660	lewa
10+370	11+400	lewa
11+090	11+400	prawa
11+700	11+900	lewa
12+420	14+730	lewa/prawa
16+180	18+450	lewa/prawa
19+500	20+320	lewa/prawa
21+200	23+160	prawa
21+200	22+300	lewa
22+780	23+160	lewa

Przy zakładaniu ogrodzeń tymczasowych należy uwzględnić występowanie w ich ciągu rowów melioracyjnych i je wygrodzić, w taki sposób, by uniemożliwić wejście małych zwierząt, w tym płazów, na plac budowy,”;

7. uchylam pkt I.2.1.26. decyzji w brzmieniu:

„Zezwala się na likwidację:”

i w tym zakresie orzekam:

„W związku z realizacją przedsięwzięcia zlikwidowaniu ulegną:”;

8. uchylam pkt I.2.1.26.1.1. decyzji w brzmieniu:

„w związku z zasypaniem zbiorników wodnych o powierzchni:

- 446 m² (cały zbiornik) w km 1+450,
  - 161 m² (cały zbiornik) + 1034 m² (cały zbiornik) + 1201 m² (cały zbiornik) o ogólnej powierzchni 2396 m² w rejonie km 14+100 do km około 14+500,
  - 64 m² (cały zbiornik) + 142 m² (cały zbiornik) + 343 m² (południowa część zbiornika o powierzchni 459 m² całego zbiornika) + 49 m² (cały zbiornik) o ogólnej powierzchni 598 m² w rejonie km 14+100 do km około 14+500, stanowiących miejsce bytowania i rozrodu płazów należy wykonać w ramach kompensacji zastępcze zbiorniki rozrodcze dla płazów, w następującej lokalizacji:
- a. dwa zbiorniki wodne o powierzchni 446 m² na działkach:
- strona lewa obr. Rydułtowy ark. 1 nr ewid.: 2035/283, 1918/294,
  - strona prawa obr. Rydułtowy ark. 1 nr ewid.: 572/254, 1705/256, 573/255, 1996/255,
- b. dwa zbiorniki wodne, każdy o powierzchni 1034 m² w km około 14+170 na działkach:
- strona lewa obręb 01. Wodzisław ark. 5 nr ewid.: 1529/64, 801/68,
  - strona prawa obręb 01. Wodzisław ark. 5 nr ewid.: 407/62, 437/66, 67,
- c. dwa zbiorniki wodne, każdy o powierzchni 1201 m² w rejonie km 14+260 na działkach:
- strona lewa obręb 01. Wodzisław ark. 5 nr ewid.: 809/81, 808/81, 1763/81,
  - strona prawa obręb 01. Wodzisław ark. 5 nr ewid.: 439/66, 430/71, 810/81, 1763/81,”

i w tym zakresie orzekam:

„w związku z zasypaniem zbiorników wodnych o powierzchni:

- 446 m² (cały zbiornik) w km 1+450,
  - 161 m² (cały zbiornik) + 1034 m² (cały zbiornik) + 1201 m² (cały zbiornik) o ogólnej powierzchni 2396 m² w rejonie km 14+100 do km około 14+500,
  - 64 m² (cały zbiornik) + 142 m² (cały zbiornik) + 343 m² (południowa część zbiornika o powierzchni 459 m² całego zbiornika) + 49 m² (cały zbiornik) o ogólnej powierzchni 598 m² w rejonie km 14+100 do km około 14+500, stanowiących miejsce bytowania i rozrodu płazów należy wykonać w ramach kompensacji zastępcze zbiorniki rozrodcze dla płazów, w następującej lokalizacji:
- a. dwa zbiorniki wodne o powierzchni 446 m² na działkach:
- strona lewa obr. Rydułtowy ark. 1 nr ewid.: 2035/283, 1918/294,
  - strona prawa obr. Rydułtowy ark. 1 nr ewid.: 572/254, 1705/256, 573/255, 1996/255,
- b. dwa zbiorniki wodne, każdy o powierzchni 1034 m² w km około 14+170 na działkach:
- strona lewa obręb 01. Wodzisław ark. 5 nr ewid.: 1529/64, 801/68,
  - strona prawa obręb 01. Wodzisław ark. 5 nr ewid.: 407/62, 437/66, 67,
- c. dwa zbiorniki wodne, każdy o powierzchni 1201 m² w rejonie km 14+260 na działkach:
- strona lewa obręb 01. Wodzisław ark. 5 nr ewid.: 809/81, 808/81, 1763/81,
  - strona prawa obręb 01. Wodzisław ark. 5 nr ewid.: 439/66, 430/71, 810/81, 1763/81,
- d. wykonać trzy dodatkowe zbiorniki kompensacyjne dla batrachofauny. Szczegółowe umiejscowienie ustalić na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko z

uwzględnieniem preferowanej lokalizacji w km między 14+150 – 14+680, km między 21+250 – 21+450, ok. km 23+000,”;

9. uchylam pkt I.2.1.26.1.1.2. decyzji w brzmieniu:

„zbiornik musi mieć nieregularny kształt; brzegi i dno nie mogą być wybetonowane; nachylenie brzegów zbiornika powinno wynosić 1:2,5,”

i w tym zakresie orzekam:

„zbiornik musi mieć nieregularny kształt; brzegi i dno nie mogą być wybetonowane; nachylenie brzegów zbiornika powinno wynosić 1:2,5. Zbiornik należy ogrodzić od strony drogi siatką metalową o wysokości min. 50 cm nad gruntem, o oczkach nie większych niż $0,5 \times 0,5$ cm, z przewieszka skierowaną na zewnątrz od zbiornika oraz zakopaną na głębokość nie mniejszą niż 15 cm. Długość ogrodzenia (nie mniejszą niż 100 m od granic zbiornika) ustali herpetolog z nadzoru przyrodniczego. Raz w roku herpetolog będzie dokonywał kontroli zbiorników dla płazów i w razie potrzeby wykonywał działania i poprawki zapewniające trwałość i odpowiednie warunki do rozrodu dla batrachofauny,”;

10. uchylam pkt I.2.1.26.3. decyzji w brzmieniu:

„stanowiska jaszczurki zwinki w następującej lokalizacji:

- a. 48 647 m² z 153 049 m² powierzchni całkowitej od m 12+650 do km 13+170,
- b. 7 392 m² z powierzchni całkowitej 50 732 m² od km 0+920 do km 1+100,
- c. 323 m² z powierzchni całkowitej 33 272 m² od km 7+750 do km 7+960,
- d. 8 557 m² z powierzchni całkowitej 56 127 m² od km 10+900 do km 11+080,
- e. 2 599 m² z powierzchni całkowitej 40 939 m² od km 14+150 do km 14+260,
- f. 7 059 m² z powierzchni całkowitej 16 434 m² od km 14+430 do km 14+540,
- g. 1 898 m² z powierzchni całkowitej 4 812 m² w km 14+560,”

i w tym zakresie orzekam:

„stanowiska jaszczurki zwinki w następującej lokalizacji:

- a. 48 647 m² z powierzchni całkowitej 153 049 m² od km 12+650 do km 13+170,
- b. 7 392 m² z powierzchni całkowitej 50 732 m² od km 0+920 do km 1+100,
- c. 323 m² z powierzchni całkowitej 33 272 m² od km 7+750 do km 7+960,
- d. 8 557 m² z powierzchni całkowitej 56 127 m² od km 10+900 do km 11+080,
- e. 2 599 m² z powierzchni całkowitej 40 939 m² od km 14+150 do km 14+260,
- f. 7 059 m² z powierzchni całkowitej 16 434 m² od km 14+430 do km 14+540,
- g. 1 898 m² z powierzchni całkowitej 4 812 m² w km 14+560.

Dodatkowo należy przygotować zastępcze stanowiska rozrodcze dla gadów, zlokalizowane na najściach na przejścia dla zwierząt średnich i dużych, tj. w km 5+081, 5+829, 6+933, 10+299, 17+000, 21+365, 22+818. Każde stanowisko składać się ma z kopca oraz sterty kamieni rozmieszczonych na najściach na przejścia z obu stron (razem dwa kopce i dwie sterty na stanowisko). Wymiary kopca: wysokość 1,5 m, długość min. 5 m, szerokość min. 3 m. Składać się ma z pni i gałęzi, przy czym większość (ok. 60%) konarów i pni musi mieć grubość min. 20 cm, częściowo może być wypełnione trocinami, można zastosować również pojedyncze karpy drzew, najlepiej z sosny (*Pinus sylvestris*). Wymiary sterty kamieni: średnica min. 3 m i wysokość

min. 1,5 m. Przewagę muszą mieć kamienie płaskie. Stertę można uzupełnić większymi głazami i konarami, jednak wewnątrz struktury muszą być pozostawione szczeliny, w których będą mogły się kryć gady. Stanowiska należy przygotować pod kierunkiem i zgodnie ze wskazaniami herpetologa z nadzoru przyrodniczego. Dodatkowo raz w roku w okresie wiosennym będzie on dokonywał kontroli schronień dla gadów i ich ewentualnego uzupełnienia w przypadku zużycia oraz innych poprawek zapewniających trwałość i odpowiednie warunki do rozrodu dla reptiliofauny,”;

11. uchylam pkt I.2.1.26.4. decyzji w brzmieniu:

„siedlisk bezkręgowców o powierzchni:

- a. 4 022 m² z powierzchni całkowitej 105 185 m² w km 2+925,
- b. 10 903 m² z powierzchni całkowitej 133 028 m² w km 9+800,
- c. 11 369 m² z powierzchni całkowitej 34 858 m² w km 10+345,
- d. 9 247 m² z powierzchni całkowitej 32 434 m² w km 15+790,
- e. 3 545 m² z powierzchni całkowitej 68 761 m² w km 17+400,
- f. 43 155 m² z powierzchni całkowitej 354 213 m² w km 17+710,
- g. 11 367 m² z powierzchni całkowitej 70 332 m² w km 19+300,
- h. 9 072 m² z powierzchni całkowitej 46 091 m² w km 22+110,”

i w tym zakresie orzekam:

„siedlisk bezkręgowców o powierzchni:

- a. 4 022 m² z powierzchni całkowitej 105 185 m² w km 2+925,
- b. 10 903 m² z powierzchni całkowitej 133 028 m² w km 9+800,
- c. 11 369 m² z powierzchni całkowitej 34 858 m² w km 10+345,
- d. 9 247 m² z powierzchni całkowitej 32 434 m² w km 15+790,
- e. 3 545 m² z powierzchni całkowitej 68 761 m² w km 17+400,
- f. 43 155 m² z powierzchni całkowitej 354 213 m² w km 17+710,
- g. 11 367 m² z powierzchni całkowitej 70 332 m² w km 19+300,
- h. 9 072 m² z powierzchni całkowitej 46 091 m² w km 22+110.

Dodatkowo należy przygotować zastępcze stanowiska dla trzmieli w km 2+925, 9+800, 10+345, 15+790, 17+400, 17+710, 19+300 i 22+110, we wszystkich tych miejscach obustronnie. Ma mieć ono postać budki o długości 45 cm oraz szerokości i wysokości 25 cm. Budki należy wykonać zgodnie z uwagami i pod kierunkiem entomologa z nadzoru przyrodniczego, który wskaże również dokładną ich lokalizację w terenie. Montaż budek oraz coroczne ich kontrole przez okres 30 lat i właściwą konserwację, w tym ich wymianę w przypadku zużycia wykonywać pod bezpośrednim kierunkiem i zgodnie z wytycznymi entomologa z nadzoru przyrodniczego,”;

12. uchylam pkt I.2.1.26.5. decyzji w brzmieniu:

„siedlisk nietoperzy w następującej lokalizacji:

- a. 285 m² z powierzchni całkowitej 3 281 m² od w km 11+215 do km 11+300,
- b. 17 759 m² z powierzchni całkowitej 77 746 m² od km 14+040 do km 14+430,
- c. 669 m² z powierzchni całkowitej 10 006 m² od km 14+700 do km 14+760,
- d. 94 828 m² z powierzchni całkowitej 1 241 458 m² od km 16+470 do km 18+050,

- e. 2 547 m² z powierzchni całkowitej 11 182 m² od km 21+200 do km 21+950,
- f. 745 m² z powierzchni całkowitej 53 284 m² w km 23+040,”

i w tym zakresie orzekam:

„siedlisk nietoperzy w następującej lokalizacji:

- a. 285 m² z powierzchni całkowitej 3 281 m² od w km 11+215 do km 11+300,
- b. 17 759 m² z powierzchni całkowitej 77 746 m² od km 14+040 do km 14+430,
- c. 669 m² z powierzchni całkowitej 10 006 m² od km 14+700 do km 14+760,
- d. 94 828 m² z powierzchni całkowitej 1 241 458 m² od km 16+470 do km 18+050,
- e. 2 547 m² z powierzchni całkowitej 11 182 m² od km 21+200 do km 21+950,
- f. 745 m² z powierzchni całkowitej 53 284 m² w km 23+040.

Należy powiesić 30 sztuk skrzynek dla nietoperzy, przy czym 15 sztuk typu Stratmann i 15 sztuk typu Issel. Skrzynie wywiesić w 5 grupach, po 6 skrzynek. W każdej grupie po 3 skrzynki modelu Issel oraz 3 skrzynki modelu Stratmann. Skrzynki należy powiesić przed przeprowadzeniem wycinki roślinności, w pobliżu budowy inwestycji, w miejscach wskazanych przez chiropterologa z nadzoru przyrodniczego i w konsultacji z właściwym miejscowo nadleśniczym lub zarządcą terenu. Preferowane lokalizacje obejmują następujące km trasy: 13+400 – 15+400, 16+400 – 18+000, 20+000 – 20+400. Montaż skrzynek oraz coroczne ich czyszczenie i właściwą konserwację w okresie od 1 października do końca marca, w tym ich wymianę w przypadku zużycia wykonywać pod bezpośrednim kierunkiem i zgodnie z wytycznymi chiropterologa z nadzoru przyrodniczego przez okres 30 lat,”;

13. uchylam pkt I.2.1.27. decyzji w brzmieniu:

„Aby zrekompensować wycinkę drzew i krzewów należy wykonać nasadzenia zieleni dogęszczającej w następującej lokalizacji:

- a. strona prawa - od km 16+500 do km 16+690,
- b. strona lewa - od km 16+700 do km 17+000,
- c. strona prawa - od km 17+080 do km 17+530,
- d. strona prawa - od km 17+620 do km 17+940.”

i w tym zakresie orzekam:

„Aby zrekompensować wycinkę drzew i krzewów należy wykonać nasadzenia zieleni dogęszczającej m.in. w następującej lokalizacji:

- a. strona prawa – od km 16+500 do km 16+690,
- b. strona lewa – od km 16+700 do km 17+000,
- c. strona prawa – od km 17+080 do km 17+530,
- d. strona prawa – od km 17+620 do km 17+940.

Powierzchnia nasadzeń wynosić ma nie mniej niż 2,55 ha. Należy stosować wyłącznie rodzime gatunki drzew i krzewów odpowiadające miejscowym siedliskom, wśród krzewów stosować m.in. tarninę i głóg. Przez pierwszych 5 lat corocznie kontrolować stan nasadzeń i w przypadku zaistnienia ubytków uzupełniać je w stosunku 1:1.

Należy powiesić budki dla ptaków na odcinkach: km 13+400 do 15+400, km 16+400 do 18+000, km 20+000 do 20+400. Na każdym z tych odcinków należy zainstalować po 15 sztuk budek dla

ptaków według następującego schematu: 4 sztuki typu A, 4 sztuki typu A1, 3 sztuki typu B, 2 sztuki typu P, 1 sztuka budki dla pełzacza, 1 sztuka typu E. Budki należy powiesić przed przeprowadzeniem wycinki roślinności, w pobliżu przedsięwzięcia, w miejscach wskazanych przez ornitologa z nadzoru przyrodniczego i w konsultacji z właściwym miejscowo nadleśniczym lub zarządcą terenu. Montaż budek oraz coroczne ich czyszczenie pomiędzy 16 października i 28 lutego i właściwą konserwację, w tym ich wymianę w przypadku zużycia wykonywać pod bezpośrednim kierunkiem i zgodnie z wytycznymi ornitologa z nadzoru przyrodniczego przez okres 30 lat.”;

14. uchylam pkt II.3. decyzji w brzmieniu:

„Na etapie projektu budowlanego należy uwzględnić budowę następujących ekranów akustycznych:

Lp.	Strona	Kilometraż		Wysokość [m]	Długość [m]	Wypełnienie
		od	do			
1	prawa	0+790	0+825	5	40	pochłaniający
2	prawa	0+855	0+945	5	90	pochłaniający
3	lewa	1+235	1+300	5	62	pochłaniający
4	prawa	1+360	1+425	6	65	pochłaniający
5	prawa	1+510	1+610	6	99	pochłaniający
6	lewa	1+580	1+610	5	30	pochłaniający
7	prawa	1+620	1+720	5	100	pochłaniający
8	lewa	1+625	1+770	6	132	pochłaniający
9	prawa	1+855	1+940	6	93	pochłaniający
10	prawa	1+940	2+295	6	359	pochłaniający
11	lewa	1+980	2+300	6	323	pochłaniający
12	prawa	5+705	5+720	3	17	prześroczysty
13	prawa	5+720	5+765	3	43	pochłaniający
14	prawa	5+975	6+200	6	234	pochłaniający
15	prawa	6+210	6+380	6	174	pochłaniający
16	lewa	6+110	6+200	6	86	pochłaniający
17	lewa	6+210	6+280	6	72	pochłaniający
18	prawa	7+470	7+550	6	80	pochłaniający
19	lewa	7+680	7+715	5	38	pochłaniający
20	lewa	7+715	7+735	5	49	pochłaniający
21	lewa	7+760	7+840	5	84	pochłaniający
22	prawa	11+000	11+185	4	180	pochłaniający
23	prawa	11+185	11+200	4	17	prześroczysty
24	prawa	11+200	11+280	4	82	pochłaniający
25	lewa	12+020	12+080	3	64	pochłaniający
26	prawa	12+405	12+700	4	295	pochłaniający
27	prawa	13+780	14+020	3	240	pochłaniający
28	lewa	14+460	15+430	4	82	pochłaniający
29	lewa	15+570	15+645	3	74	pochłaniający
30	lewa	16+140	16+235	4	90	pochłaniający
31	lewa	16+385	16+400	3	17	pochłaniający
32	lewa	16+395	16+445	3	51	pochłaniający
33	lewa	17+565	17+635	3	66	pochłaniający
34	lewa	22+575	22+665	4	92	pochłaniający
35	lewa	22+725	22+815	4	85	pochłaniający

„

i w tym zakresie orzekam:

„Na etapie projektu budowlanego należy uwzględnić budowę następujących ekranów akustycznych:

Lp.	Nazwa	Strona	Od	Do	Wysokość	Długość	Powierzchnia	Rodzaj
					[m]		[m ²]	
1	EK01	prawa	0+790	0+825	5,0	35,0	175,0	pochłaniający

Lp.	Nazwa	Strona	Od	Do	Wysokość	Długość	Powierzchnia	Rodzaj
					[m]	[m]	[m ²]	
2	EK02	prawa	0+855	0+945	5,0	88,0	440,0	pochłaniający
3	EK03	lewa	1+235	1+300	5,0	62,0	310,0	pochłaniający
4	EK04	prawa	1+360	1+425	6,0	65,0	390,0	pochłaniający
5	EK05	prawa	1+509	1+563	6,0	54,0	324,0	pochłaniający
6	EK06	prawa	1+563	1+611	6+2	48,0	384,0	pochłaniający łamany
7	EK07	lewa	1+570	1+610	6+1	45,0	315,0	przeźroczysty łamany
8	EK08	prawa	1+625	1+720	5,0	95,0	475,0	pochłaniający
9	EK09	lewa	1+628	1+770	6,0	131,0	786,0	pochłaniający
10	EK10	prawa	1+855	1+940	6,0	93,0	558,0	pochłaniający
11	EK11	prawa	1+940	2+295	6,0	359,0	2154,0	pochłaniający
12	EK12	lewa	1+980	2+296	6,0	318,0	1908,0	pochłaniający
13	EK13	prawa	5+694	5+747	3,0	53,0	159,0	przeźroczysty
14	EK14	prawa	5+747	5+765	3,0	18,0	54,0	pochłaniający
15	EK15	prawa	5+975	6+194	6,0	220,0	1320,0	pochłaniający
16	EK16	prawa	6+205	6+380	6,0	176,0	1056,0	pochłaniający
17	EK17	lewa	6+110	6+200	6,0	95,0	570,0	pochłaniający
18	EK18	lewa	6+210	6+280	6,0	86,0	516,0	pochłaniający
19	EK19	prawa	7+470	7+550	6,0	80,0	480,0	pochłaniający
20	EK20	prawa	7+645	7+720	4,0	75,0	300,0	pochłaniający
21	EK21	lewa	7+768	7+840	5,0	84,0	420,0	pochłaniający
22	EK22	prawa	11+000	11+170	4,0	168,0	672,0	pochłaniający
23	EK23	prawa	11+170	11+214	4,0	43,0	172,0	przeźroczysty
24	EK24	prawa	11+214	11+280	4,0	65,0	260,0	pochłaniający
25	EK25	lewa	12+020	12+080	3,0	66,0	198,0	pochłaniający
26	EK26	prawa	12+403	12+700	4,0	295,0	1180,0	pochłaniający
27	EK27	prawa	13+780	14+020	3,0	240,0	720,0	pochłaniający
28	EK28	lewa	14+460	14+520	4,0	56,0	224,0	pochłaniający
29	EK29	lewa	14+510	14+550	4,0	40,0	160,0	pochłaniający
30	EK30	lewa	16+140	16+235	4,0	90,0	360,0	pochłaniający
31	EK31	lewa	16+385	16+400	3,0	17,0	51,0	pochłaniający
32	EK32	lewa	16+395	16+445	3,0	50,0	150,0	pochłaniający
33	EK33	lewa	17+565	17+635	3,0	70,0	210,0	pochłaniający
34	EK34	lewa	22+575	22+665	4,0	90,0	360,0	pochłaniający
35	EK35	lewa	22+729	22+834	4,0	105,0	420,0	pochłaniający

»

15. uchylam pkt II.7. decyzji w brzmieniu:

„Należy wprowadzić wygradzenia stałe (ochronne) chroniące przed przedostawaniem się płazów i małych zwierząt na jezdnię, w następującej lokalizacji:

Lp.	Strona drogi	Kilometraż drogi	
		od	do
1	lewa	0+250	0+350
2	prawa	0+300	0+420
3	lewa	3+900	4+100
4	lewa	9+440	9+670
5	lewa	10+300	11+000
6	lewa	11+200	11+340
7	prawa	22+500	22+725
8	prawa	22+750	22+810

»

i w tym zakresie orzekam:

„Należy wprowadzić ogrodzenia stałe (ochronne) chroniące przed przedostaniem się płazów i małych zwierząt na jezdnię obustronnie w następującej lokalizacji: km 0+150 – 0+750, km

0+900 – 1+300, km 2+800 – 3+300, km 3+900 – 4+100, km 4+800 – 5+400, km 5+750 – 6+000, km 6+350 – 7+150, km 7+300 – 7+450, km 7+750 – 8+400, km 8+900 – 11+400, km 11+650 – 11+900, km 12+315 – 15+400, km 16+150 – 16+400, km 17+300 – 18+100, km 18+400 – 19+000, km 19+300 – 20+450, km 20+850 – 22+300, km 22+500 – 23+100,”;

16. uchylam pkt II.7.1. decyzji w brzmieniu:

„parametry wygrodzeń dla płazów winny spełniać następujące kryteria: parametry poszczególnych elementów płotka:

- a. wysokość części nadziemnej: min. 50 cm,*
- b. górna kraweść płotka będzie kończyć się min. 10 cm przewieszką w stronę przeciwną do drogi,*
- c. szerokość bieżni: min. 20 cm,*
- d. wysokość części podziemnej min. 15 cm,”*

i w tym zakresie orzekam:

„wygrodzenia stałe oraz ochronno – naprowadzające w postaci siatki metalowej o wysokości min. 50 cm nad gruntem, o oczkach nie większych niż $0,5 \times 0,5$ cm, z przewieszką skierowaną na zewnątrz od drogi oraz zakopaną na głębokość nie mniejszą niż 30 cm,”;

17. uchylam pkt II.7.2. decyzji w brzmieniu:

„ogrodzenia ochronno-naprowadzające winny być wykonane z elementów prefabrykowanych. Dopuszcza się wykonanie ogrodzeń z siatek o średnicy oczek nie większej niż $0,5 \times 0,5$ cm (z wyłączeniem siatek polimerowych). Ww. system naprowadzający winien być wykonany z materiałów o gładkiej powierzchni, odpornych na uszkodzenie mechaniczne i wszelkie typy korozji. W przypadku zastosowania ogrodzenia m.in. z prefabrykatów polimerowych powierzchnia bieżni powinna posiadać nachylenie w kierunku terenu otaczającego drogę pod kątem ok. $2-5^\circ$, spód bieżni musi ściśle przylegać do powierzchni. W przypadku montażu płotka pomiędzy jezdnią główną a rowem drogowym należy zastosować rozwiązania umożliwiające swobodny przepływ wody przy jednoczesnym zachowaniu efektu ekologicznego. Projektowane płotki winny uniemożliwić płazom, również młodocianym, przedostawanie się na drogę.”

i w tym zakresie orzekam:

„Należy wprowadzić wygrodzenie ochronne przy przejściu dolnym dla dużych zwierząt w km 16+400 – 17+300 w postaci obustronnie montowanej siatki stalowej o wysokości 2,5 m ponad powierzchnią ziemi, wkopanej na głębokość min. 50 cm w ziemię. Oczka siatki powinny posiadać zmienną wielkość, tzn. do wysokości 50 cm wymiary oczek maksymalnie $2 \text{ cm} \times 15 \text{ cm}$, część środkowa od wysokości 50 cm do wysokości 120 cm wymiary oczek maksymalnie $5 \text{ cm} \times 15 \text{ cm}$, część górna od wysokości 120 cm wymiary oczek maksymalnie $15 \text{ cm} \times 15 \text{ cm}$. Wygrodzenie główne wyposażać w ściśle przylegającą do wygrodzenia głównego stalową siatkę dogęszczającą o wielkości oczek nie większej niż $0,5 \times 0,5$ cm, wysokości min. 60 cm ponad poziom gruntu, wkopaną na głębokość min. 50 cm w ziemię. Siatka dogęszczająca na górze ma być wyposażona w tzw. przewieszkę, tj. odgięcie (min. 5 cm) materiału w górnej części na zewnątrz drogi w kierunku otaczającego terenu, pod kątem $45-90^\circ$. Ogrodzenia należy prowadzić jako długie odcinki proste, bez gwałtownych załamań (zalecanie jednorazowe załamania, nie większe niż 15°). Ogrodzenie drogi, jak również ekrany akustyczne, pełniące równocześnie funkcję ogrodzenia, wykonać przed oddaniem drogi do eksploatacji.”;

18. uchylam pkt II.8. decyzji w brzmieniu:

„Przejścia dla zwierząt należy zaprojektować z uwzględnieniem współczynnika ciasnoty względnej dla małych zwierząt >0,07, dla średnich >0,7, a dla dużych >1,5, w następującej lokalizacji:

Lp.	Przybliżony kilometr	Typ przejścia	Opis	Światło	Światło
				[m]	[m]
1	1 + 106	PZM	dolne dla małych zwierząt zespolone z ciekami (ciek Rydułtowski), dwustronne półki	2x0,5	1,00
2	1+125	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
3	3+004	PZM	dolne dla małych zwierząt zespolone z rowem, dwustronne półki	2x0,5	1,00
4	5+081	PZS	dolne dla średnich zwierząt zespolone z ciekami (ciek Leśnica, Radliński) dwustronne półki	2x3,0	3,50
5	5+150	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
6	5+829	PZS	dolne dla średnich zwierząt zespolone z ciekami (ciek Jedłownicki), dwustronne półki	2x3,0	3,50
7	6+565	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
8	6+814	PZP	dolne dla płazów zespolone z rowem, dwustronne półki	2x0,5	1,00
9	6+875	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
10	6+933	PZS	dolne dla średnich zwierząt zespolone z rowem, dwustronne półki	2x4,0	3,50
11	8+235	PZM	dolne dla małych zwierząt zespolone z ciekami (Dopływ spod Kokoszyń), dwustronne półki	2x0,5	1,00
12	10+299	PZS	dolne dla średnich zwierząt zespolone z rowem, dwustronne półki	2x3,0	3,50
13	11+756	PZP	dolne dla płazów zespolone z ciekami (Dopływ spod Kokoszyń), dwustronne półki	2x0,5	1,00
14	12+395	PZM	dolne dla małych zwierząt zespolone z ciekami (ciek Leśnica), dwustronne półki	2x0,5	1,00
15	12+715	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
16	12+816	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
17	12+940	PZP	dolne dla płazów zespolone z rowem,	2x0,5	1,00
18	13+020	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
19	13+096	PZP	dolne dla płazów zespolone z ciekami (Potok z Wilchów), dwustronne półki	2x0,5	1,00
20	14+140	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
21	14+200	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
22	14+336	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
23	14+550	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
24	14+725	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
25	14+900	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
26	14+961	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
27	17+000	PZS	dolne dla średnich zwierząt, samodzielne	7,00	3,50
28	19+500	PZM	dolne dla małych zwierząt, samodzielne	2,00	1,00
29	20+225	PZM	dolne dla małych zwierząt, samodzielne	2,00	1,00
30	21+292	PZM	dolne dla małych zwierząt, samodzielne	2,00	2,00

Lp.	Przybliżony kilometraż	Typ przejścia	Opis	Światło	Światło
				[m]	[m]
31	21+365	PZS	dolne dla średnich zwierząt, samodzielne	10,00	3,50
32	21+440	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
33	22+030	PZM	dolne dla małych zwierząt zespolone z rowem, dwustronne półki	2x0,5	1,00
34	22+818	PZS	dolne dla średnich zwierząt zespolone z ciekim (ciek Mszanka), dwustronne półki	2x3,0	3,50
35	23+028	PZM	dolne dla małych zwierząt zespolone z ciekim (ciek Szotkówka), dwustronne półki	2x0,5	1,00

i w tym zakresie orzekam:

„Przejścia dla zwierząt należy zaprojektować z uwzględnieniem współczynnika ciasnoty względnej dla małych zwierząt >0,07, dla średnich >0,7, a dla dużych >1,5, w następującej lokalizacji:

Lp.	Przybliżony kilometraż	Typ przejścia	Opis	Światło poziome	Światło pionowe
				[m]	[m]
1	1 + 106	PZM	dolne dla małych zwierząt zespolone z ciekim (ciek Rydułtowski), dwustronne półki	2 × 0,5	1,00
2	1+125	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
3	3+004	PZM	dolne dla małych zwierząt zespolone z rowem, dwustronne półki	2 × 0,5	1,00
4	5+081	PZS	dolne dla średnich zwierząt zespolone z ciekim (ciek Leśnica, Radliński), dwustronne półki	2 × 3,0	3,50
5	5+150	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
6	5+829	PZS	dolne dla średnich zwierząt zespolone z ciekim (ciek Jedłownicki), dwustronne półki	2 × 3,0	3,50
7	6+565	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
8	6+814	PZP	dolne dla płazów zespolone z rowem, dwustronne półki	2 × 0,5	1,00
9	6+875	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
10	6+933	PZS	dolne dla średnich zwierząt zespolone z rowem, dwustronne półki	2 × 4,0	3,50
11	8+235	PZM	dolne dla małych zwierząt zespolone z ciekim (Dopływ spod Kokoszy), dwustronne półki	2 × 0,5	1,00
12	10+299	PZS	dolne dla średnich zwierząt zespolone z rowem, dwustronne półki	2 × 3,0	3,50
13	11+756	PZP	dolne dla płazów zespolone z ciekim (Dopływ spod Kokoszy), dwustronne półki	2 × 0,5	1,00
14	12+395	PZM	dolne dla małych zwierząt zespolone z ciekim (ciek Lesznica), dwustronne półki	2 × 0,5	1,00
15	12+715	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
16	12+816	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
17	12+940	PZP	dolne dla płazów zespolone z rowem, dwustronne półki	2 × 0,5	1,00

Lp.	Przybliżony kilometraż	Typ przejścia	Opis	Światło poziome	Światło pionowe
				[m]	[m]
18	13+020	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
19	13+096	PZP	dolne dla płazów zespolone z ciekim (Potok z Wilchw), dwustronne półki	2 × 0,5	1,00
20	14+140	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
21	14+200	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
22	14+336	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
23	14+550	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
24	14+725	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
25	14+900	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
26	14+961	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
27	17+000	PZD	dolne dla dużych zwierząt, samodzielne	15,00	5,00
28	19+500	PZM	dolne dla małych zwierząt, samodzielne	2,00	1,00
29	20+225	PZM	dolne dla małych zwierząt, samodzielne	2,00	1,00
30	21+292	PZM	dolne dla małych zwierząt, samodzielne	2,00	2,00
31	21+365	PZS	dolne dla średnich zwierząt, samodzielne	10,00	3,50
32	21+440	PZP	dolne dla płazów, samodzielne	1,00	1,00
33	22+030	PZM	dolne dla małych zwierząt zespolone z rowem, dwustronne półki	2 × 0,5	1,00
34	22+818	PZS	dolne dla średnich zwierząt zespolone z ciekim (ciek Mszanka), dwustronne półki	2 × 3,0	3,50
35	23+028	PZM	dolne dla małych zwierząt zespolone z ciekim (ciek Szotkówka), dwustronne półki	2 × 0,5	1,00
36	9+450	PZM	dolne dla małych zwierząt zespolone z ciekim	2,5	1,5
37	10+900	PZM	dolne dla małych zwierząt	2,0	1,5
38	21+550	PZM	dolne dla małych zwierząt	2,0	1,5

19. uchylam pkt II.9.2. decyzji w brzmieniu:

„oświetlenie drogowe w pobliżu przejść dla zwierząt powinno znajdować się w odległości nie mniej niż 200 m od ich granicy w obszarach leśnych i 500 m w terenie otwartym. W przypadku kiedy przejście musi być zlokalizowane blisko obszarów sztucznie oświetlonych należy uwzględnić w projekcie:

- zmniejszenie mocy skrajnych latarni,
- zmniejszenie wysokości latarni,
- zastosowanie opraw i osłon ograniczających rozpraszanie strumieni świetlnych (strumienie bardziej skupione, skierowane na jezdnię),
- budowę latarni w pasie rozdziálu jezdni zamiast wzdłuż ich zewnętrznych krawędzi,”

i w tym zakresie orzekam:

„oświetlenie drogowe w pobliżu przejść dla zwierząt powinno znajdować się w odległości nie mniejszej niż 200 m od ich granicy w obszarach leśnych i 500 m w terenie otwartym. W przypadku kiedy przejście musi być zlokalizowane blisko obszarów sztucznie oświetlonych należy uwzględnić w projekcie:

- zmniejszenie mocy skrajnych latarni,

- b. zmniejszenie wysokości latarni,
- c. zastosowanie opraw i osłon ograniczających rozpraszanie strumieni świetlnych (strumienie bardziej skupione, skierowane na jezdnię),
- d. budowę latarni w pasie rozdziału jezdni zamiast wzdłuż ich zewnętrznych krawędzi. Stosować żółte światło, poprzez montaż w latarniach lamp sodowych wytwarzających światło o wyraźnie żółtym zabarwieniu, sodowych niskociśnieniowych (typu SOX), o niskiej wartości promieniowania UV,”;

20. uchylam pkt II.9.4.1. decyzji w brzmieniu:

„nałożyć wprowadzić nasadzenia zieleni naprowadzającej w następującej lokalizacji:

- a. strona lewa i prawa od km 1+000 do km 1+200*
- b. strona lewa od km 2+880 do km 3+040*
- c. strona prawa od km 2+880 do km 3+100*
- d. strona prawa od km 4+925 do km 5+200*
- e. strona lewa od km 5+000 do km 5+240*
- f. strona prawa od km 5+800 do km 5+920*
- g. strona lewa od km 5+740 do km 5+920*
- h. strona lewa i prawa od km 6+460 do km 6+630*
- i. strona prawa 6+740 do km 7+050*
- j. strona lewa od km 6+690 do km 7+050*
- k. strona lewa i prawa od km 8+130 do km 8+300*
- l. strona prawa od km 10+180 do km 10+380*
- m. strona lewa od km 10+260 do km 10+440*
- n. strona lewa i prawa od km 11+630 do km 11+850*
- o. strona lewa i prawa od km 12+300 do km 12+520*
- p. strona lewa i prawa od km 12+640 do km 13+200*
- q. strona lewa i prawa od km 14+050 do km 15+050*
- r. strona lewa od km 16+890 do km 17+150*
- s. strona prawa od km 16+930 do km 17+110*
- t. strona lewa i prawa od km 19+400 do km 19+600*
- u. strona lewa i prawa od km 20+110 do km 20+320*
- v. strona lewa i prawa od km 21+190 do km 21+530*
- w. strona lewa od km 21+920 do km 22+110*
- x. strona prawa od km 21+990 do km 22+070*
- y. strona lewa i prawa od km 22+740 do km 23+100”*

i w tym zakresie orzekam:

„nałożyć wprowadzić nasadzenia zieleni naprowadzającej w następującej lokalizacji:

- a. strona lewa i prawa od km 1+000 do km 1+200*
- b. strona lewa od km 2+880 do km 3+040*
- c. strona prawa od km 2+880 do km 3+100*
- d. strona prawa od km 4+925 do km 5+200*

- e. strona lewa od km 5+000 do km 5+240
- f. strona prawa od km 5+800 do km 5+920
- g. strona lewa od km 5+740 do km 5+920
- h. strona lewa i prawa od km 6+460 do km 6+630
- i. strona prawa 6+740 do km 7+050
- j. strona lewa od km 6+690 do km 7+050
- k. strona lewa i prawa od km 8+130 do km 8+300
- l. strona prawa od km 10+180 do km 10+380
- m. strona lewa od km 10+260 do km 10+440
- n. strona lewa i prawa od km 11+630 do km 11+850
- o. strona lewa i prawa od km 12+300 do km 12+520
- p. strona lewa i prawa od km 12+640 do km 13+200
- q. strona lewa i prawa od km 14+050 do km 15+050
- r. strona lewa od km 16+890 do km 17+150
- s. strona prawa od km 16+930 do km 17+110
- t. strona lewa i prawa od km 19+400 do km 19+600
- u. strona lewa i prawa od km 20+110 do km 20+320
- v. strona lewa i prawa od km 21+190 do km 21+530
- w. strona lewa od km 21+920 do km 22+110
- x. strona prawa od km 21+990 do km 22+070
- y. strona lewa i prawa od km 22+740 do km 23+100
- z. obustronnie w km 9+300 do km 9+600
- aa. obustronnie w km 10+800 do km 11+100
- bb. obustronnie w km 21+530 do km 21+920

Wszystkie nasadzenia zieleni przy inwestycji wykonać wyłącznie z gatunków rodzimych, dostosowanych do warunków siedliskowych. Wprowadzenie struktur roślinności naprowadzającej, tj. nasadzenia drzew i krzewów w obszarze dojść do przejść dolnych, wykonać w taki sposób, by tworzyły ciągłe pasy zorientowane pod kątem ostrym względem osi środkowej przejścia, ukierunkowując ruch zwierząt. Roślinność naprowadzająca powinna łączyć się w sposób ciągły z istniejącym drzewostanem, należy uwzględnić gatunki stanowiące atrakcyjną bazę żerową w okresie owocowania. Przez okres pierwszych 5 lat corocznie kontrolować stan nasadzeń i w przypadku ubytków uzupełniać w stosunku 1:1,”;

21. uchylam pkt II.9.5. decyzji w brzmieniu:

„powierzchnia najścia do przejścia powinna być wyrównana; w strefie najść do przejść dla zwierząt średnich należy nieregularnie wyłożyć głazy i karpy korzeniowe. Na obiektach pełniących funkcję przejść dla zwierząt średnich należy zamontować drewniane ekrany antyolśnieniowe o wysokości 220 cm na całej długości obiektu oraz wzdłuż drogi po 50 m od obiektu w każdą stronę, w następującej lokalizacji:

- a. od km 5+015 do km 5+130*
- b. od km 5+775 do km 5+890*
- c. od km 6+880 do km 6+985*

- d. od km 10+250 do km 10+350*
- e. od km 16+950 do km 17+050*
- f. od km 21+310 do km 21+415*
- g. od km 22+775 do km 22+870”*

i w tym zakresie orzekam:

„powierzchnia najścia do przejścia powinna być wyrównana; w strefie najścia na przejściu dla zwierząt średnich i dużych należy w mniejszym zagęszczeniu i nieregularnych odstępach wyłożyć większe głazy (kilka-kilkanaście sztuk) i karpy korzeniowe (kilka-kilkanaście sztuk) oraz kłody uniemożliwiające przejazdy pojazdów po powierzchni przejścia; głazy powinny mieć różną wielkość, powinny być zakopane w gruncie w sposób znacząco utrudniający ich usunięcie ciągnikiem, część nadziemna nie powinna być wyższa niż 40 cm, zaś odstępy powinny być nieregularne i nie większe niż 150 cm. Na obiektach pełniących funkcję przejść dla zwierząt średnich i dużych należy zamontować drewniane ekrany antyolśnieniowe o wysokości 220 cm na całej długości obiektu oraz wzdłuż drogi po 50 m od obiektu w każdą stronę, w następującej lokalizacji:

- a. od km 5+015 do km 5+130
- b. od km 5+775 do km 5+890
- c. od km 6+880 do km 6+985
- d. od km 10+250 do km 10+350
- e. od km 16+950 do km 17+050
- f. od km 21+310 do km 21+415
- g. od km 22+775 do km 22+870”

22. uchylam pkt II.9.6. decyzji w brzmieniu:

„umocnienie koryt wszystkich cieków wodnych pod powierzchnią przejść dolnych oraz w promieniu 50 m od przejścia należy prowadzić tylko w sytuacjach koniecznych i tylko z wykorzystaniem naturalnych kruszyw lub narzutów kamiennych - nie należy stosować materiałów betonowych i gabionów,”

i w tym zakresie orzekam:

„umocnienie koryt wszystkich cieków wodnych, w tym zespolonych z przejściami dla zwierząt należy prowadzić tylko w sytuacjach koniecznych i tylko wykorzystując naturalne materiały, np. faszyna. Zakazuje się stosowania materiałów betonowych, gabionów, natomiast narzut kamienny możliwy do zastosowania wyłącznie bez użycia siatki,”;

23. uchylam pkt II.9.7. decyzji w brzmieniu:

„w obszarze przemieszczania się zwierząt nie mogą znajdować się otwarte rowy o nachyleniu skarp >1:2,5. Wszystkie rowy przecinające powierzchnie przejść należy skanalizować lub, a w przypadku braku takiej możliwości, powinny mieć wypłaszczone skarpy z pokryciem gruntowym,”

i w tym zakresie orzekam:

„na obszarze przejść i przepustów dla zwierząt i płazów oraz na najściach na nie i w odległości 50 m od ich skraju zabrania się umieszczania rowów otwartych; mogą mieć one postać wyłącznie skanalizowaną w postaci zakopanego pod ziemią rurociągu bez wystającej ponad powierzchnię gruntu struktury,”;

24. uchylam pkt II.9.8. decyzji w brzmieniu:

„w obszarze przeznaczonym dla przemieszczania się zwierząt nie mogą znajdować się obiekty odwodnieniowe, które mogłyby utrudniać ich ruch i ograniczać możliwości dojścia do przejścia. Wszelkie obiekty i urządzenia, w szczególności związane z odwodnieniem i inną infrastrukturą, które mogą powodować śmiertelność zwierząt, należy tak zaprojektować, aby nie mogły być wykorzystywane jako miejsca okresowego lub stałego bytowania zwierząt. Infrastruktura winna być skonstruowana i zabezpieczona w sposób chroniący przed możliwością wpadnięcia do niej zwierząt, a zarazem w sposób chroniący przed uwięzieniem - poprzez zamontowanie odpowiednich krat, zasuw, ogrodzeń itp., a zarazem pozwalający na samodzielne wydostanie się zwierząt z tych obiektów i urządzeń. Wszystkie rowy odwodnieniowe przecinające powierzchnie przejść dla zwierząt należy zarurować lub w przypadku braku takiej możliwości powinny mieć wypłaszczone skarpy z pokryciem gruntowym. Pozostałe obiekty odwodnieniowe należy lokalizować w odległości co najmniej 50 m od krawędzi przepustów i stref udostępnionych jako przejście dla zwierząt,”

i w tym zakresie orzekam:

„na obszarze przejść i przepustów dla zwierząt i płazów oraz na najściach na nie i w odległości 50 m od ich skraju nie mogą znajdować się obiekty sieci odwodnieniowej (np. zbiorniki retencyjne) ani jakakolwiek inna infrastruktura utrudniająca migracje zwierząt, w tym sieć drogową. Możliwe jest zastosowanie dróg technicznych o nawierzchni piaszczystej. Położone poza ww. strefą wszelkie obiekty, związane zwłaszcza z siecią odwodnieniową, muszą być tak skonstruowane aby były zabezpieczone przed wpadnięciem do niej zwierząt. Muszą chronić przed uwięzieniem fauny oraz jednocześnie pozwalać na samodzielne wydostanie się zwierząt z tych obiektów i urządzeń. Należy zamontować odpowiednie kratki, zasuw, ogrodzenia itp. W przypadku, gdy studnie lub niecki posiadają otwory wlotowe (połączenie z rowami), należy je zabezpieczyć w sposób utrudniający wpadanie płazów do wnętrza obiektów poprzez wyposażenie otworów w kraty stalowe lub rząd pionowych prętów (płaskowników) – należy zastosować rozwiązanie kompromisowe pomiędzy wielkością oczek (czym mniejsze tym lepsze zatrzymywanie zwierząt) a wymaganiami hydrologicznymi (czym mniejsze oczka tym łatwiejsze blokowanie przepływu). Wielkość oczek kraty (odstępów pomiędzy prętami) powinna być nie większa niż 2 cm, co zapewni zatrzymywanie dorosłych płazów. Gdy studnia lub niecka zlokalizowana jest bezpośrednio przy wlocie do przepustu, należy umożliwić zwierzętom swobodne przechodzenie przez przepust poprzez wykonanie pochylni z betonu. Dwa razy w roku, tj. w okresie od 1 lutego do końca marca oraz w sierpniu, należy prowadzić kontrole drożności rowów, studzienek i wpustów ulicznych, a także ich wykaszanie i czyszczenie,”;

25. uchylam pkt II.9.9. decyzji w brzmieniu:

„zbiorniki retencyjne należy ogrodzić metalową siatką ogrodzeniową i dodatkowo uszczelnioną u dołu wygrozdzeniem ochronnym siatką o wielkości oczek nie większej niż 0,5 cm x 0,5 cm, z wyłączeniem siatki polimerowej, lub pełnymi płótkami dla płazów (o wysokości minimum 50 cm nad powierzchnią gruntu i krawędzi o szerokości co najmniej 10 cm, odchylonej w kierunku „na zewnątrz drogi”, stabilnie zakotwionych w gruncie na głębokość nie mniejszą niż 15 cm). Bramy wjazdowe prowadzące na teren zbiorników powinny być zabezpieczone przed możliwością dostania się płazów. Ogrodzenie należy zamontować niezwłocznie po wykopaniu zbiorników retencyjnych,”

i w tym zakresie orzekam:

„wszystkie zbiorniki retencyjne muszą być szczelnie ogrodzone siatką metalową o wysokości min. 50 cm nad gruntem, o oczkach nie większych niż $0,5 \times 0,5$ cm, z przewieszką skierowaną na zewnątrz od zbiornika oraz zakopaną na głębokość nie mniejszą niż 15 cm, lub pełnymi płótkami dla płazów (o wysokości minimum 50 cm nad powierzchnią gruntu i krawędzi o szerokości co najmniej 10 cm, odchylonej w kierunku „na zewnątrz drogi”, stabilnie zakotwionych w gruncie na głębokość nie mniejszą niż 15 cm). Ogrodzenia zbiorników na całym przebiegu muszą być szczelne. Pas szerokości 50-80 cm przed siatką/płótkiem powinien być pozbawiony roślinności. W przypadku bramy lub furtki należy trwale przymocować siatkę/płótek do ich skrzydeł, tak aby prześwit pomiędzy podłożem i skrzydłem bramy/furtki nie był większy niż 5 mm. Dodatkowo w przypadku montażu bramy lub furtki nad terenem nieutwardzonym, np. w ciągu drogi serwisowej o nawierzchni innej niż bitumiczna lub z kostki betonowej, na całej szerokości bramy lub furtki należy wykonać nawierzchnię z betonowych płyt chodnikowych, co wykluczy możliwość podkopywania się zwierząt. Dopuszcza się rezygnację z zagłębienia płótków w grunt w przypadku, gdy ogrodzenie zbiorników zostanie wykonane na podmurówce (monolitycznej lub systemowej) zagłębionej w grunt na głębokość minimum 20 cm. Płotki uniemożliwiające dostawanie się płazów do zbiorników należy zamontować bezpośrednio po ich wybudowaniu.”;

26. uchylam pkt II.10.2. decyzji w brzmieniu:

„w celu zagwarantowania skutecznego naprowadzania zwierząt do przejść należy wprowadzić płotki naprowadzające (szczelny system elementów ochronno-naprowadzających) w następującej lokalizacji:

Lp.	Typ przejścia dla zwierząt	Od km	Do km
1	PZM 1+106	1+055	1+120
2	PZP 1+125	1+120	1+180
3	PZM 3+004	2+950	3+060
4	PZP 5+150	5+100	5+200
5	PZP 6+565	6+515	6+810
6	PZP 6+814	6+565	6+875
7	PZP 6+875	6+875	7+100
8	PZP 8+235	8+185	8+290
		(8+000 wydłużony strona lewa)	
9	PZP 11+756	11+700	11+815
			(11 +8+00 wydłużony strona lewa)
9b	PZM12+395	12+335	12+455
10	PZP 12+715	12+665	12+815
11	PZP 12+816	12+715	12+935
12	PZP 12+940	12+820	13+015
13	PZP 13+020	12+945	13+090

Lp.	Typ przejścia dla zwierząt	Od km	Do km
14	PZP 13+096	13+020	13+200
15	PZP 14+140	14+000	14+200
16	PZP 14+200	14+140	14+330
17	PZP 14+336	14+285	14+420
			(14+500 wydłużony strona prawa)
18	PZP 14+550	14+495	14+605
19	PZP 14+725	14+660	14+780
20	PZP 14+900	14+850	14+955
21	PZP 14+961	14+900	15+010
22	PZM 19+500	19+460	19+550
			(18+800 wydłużony strona prawa)
23	PZM 20+225	20+170	20+270
24	PZM 21+292	21+200	21+360
25	PZP 21+440	21+360	21+490
			(22+010 wydłużony strona prawa)
26	PZM 22+030	21+980	22+080
27	PZM 23+028	22+825	23+090

i w tym zakresie orzekam:

„w celu zagwarantowania skutecznego naprowadzania zwierząt do przejść należy wprowadzić płotki naprowadzające (szczelny system elementów ochronno-naprowadzających) w następującej lokalizacji:

Lp.	Typ przejścia dla zwierząt	Od km	Do km
1	PZM 1+106	1+055	1+120
2	PZP 1+125	1+120	1+180
3	PZM 3+004	2+950	3+060
4	PZP 5+150	5+100	5+200
5	PZP 6+565	6+515	6+810
6	PZP 6+814	6+565	6+875
7	PZP 6+875	6+875	7+100
8	PZP 8+235	8+185	8+290
		(8+000 wydłużony strona lewa)	
9	PZP 11+756	11+700	11+815
			(11 +840 wydłużony strona lewa)
9b	PZM 12+395	12+335	12+665

Lp.	Typ przejścia dla zwierząt	Od km	Do km
10	PZP 12+715	12+665	12+815
11	PZP 12+816	12+715	12+935
12	PZP 12+940	12+820	13+015
13	PZP 13+020	12+945	13+090
14	PZP 13+096	13+020	13+200
15	PZP 14+140	14+000	14+200
16	PZP 14+200	14+140	14+330
17	PZP 14+336	14+285	15+100
	PZP 14+550		
	PZP 14+725		
	PZP 14+900		
	PZP 14+961		
18	PZM 19+500	19+300	22+250
	PZP 20+225		
	PZM 21+292		
	PZP 21+440		
	PZM 21+550		
	PZM 22+030		
19	PZM 23+028	22+500	23+090
20	PZM 9+450	8+900	9+600
21	PZM 10+900	10+550	11+050
22	PZM19+500	19+460	19+550
			(18+800 wydłużony strona prawa)
23	PZM 20+225	20+170	20+270
24	PZM 21+292	21+200	21+360
25	PZP 21+440	21+360	21+490
			(22+010 wydłużony strona prawa)
26	PZM 22+030	21+980	22+080
27	PZM 23+028	22+825	23+090

»»

27. uchylam pkt II.10.2.1. decyzji w brzmieniu:

„ogrodzenia powinny zachować pełną szczelność i skuteczność ekologiczną. Ogrodzenie musi posiadać odporność na przechyty i deformacje w wyniku naporu śniegu (przy grubości pokrywy śnieżnej 50 cm). Materiały stosowane do budowy ogrodzeń powinny posiadać odporność na korozję w wyniku oddziaływania soli drogowej. Ogrodzenie powinno być łatwonaprawialne przez możliwość nieskomplikowanej wymiany pojedynczych, uszkodzonych elementów,”

i w tym zakresie orzekam:

„ogrodzenia siatką metalową o wysokości min. 50 cm nad gruntem, o oczkach nie większych niż $0,5 \times 0,5$ cm, z przewieszka skierowaną na zewnątrz od drogi oraz zakopaną na głębokość nie mniejszą niż 30 cm. Ogrodzenia ochronne należy prowadzić jako długie odcinki proste, bez

gwałtownych załamania (zalecanie jednorazowe załamania, nie większe niż 15°). Ogrodzenia ochronne i ochronno – naprowadzające muszą tworzyć spójny system zabezpieczający przed przedostaniem się zwierząt na jezdnię, zweryfikowany przez herpetologa z nadzoru przyrodniczego,”;

28. uchylam pkt IV.1.1. decyzji w brzmieniu:

„oddziaływanie przedsięwzięcia na chronione siedliska przyrodnicze i utrzymanie właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych,”

i w tym zakresie orzekam:

„oddziaływanie przedsięwzięcia na chronione siedliska przyrodnicze i utrzymanie właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych. Podlegające budowie i przebudowie sieci energetyczne należy skablować w formie podziemnej, w przypadku braku takiej możliwości należy zaproponować odpowiednie zabezpieczenie słupów przed potencjalnym porażeniem ptaków prądem (np. poprzez odpowiednie izolatory), a na przewodach rozważyć zastosowanie znaczników typu FireFly, rozmieszczone co 3 – 5 m. Jednocześnie należy przeanalizować unifikację parametrów wszystkich przejść dla małych zwierząt i płazów do wymiarów: wysokość 1,5 m, szerokość 3,5 m,”;

29. uchylam pkt V. decyzji w brzmieniu:

„Nakładam obowiązek przedstawienia, w terminie 1 roku po oddaniu drogi do użytkowania, analizy porealizacyjnej w zakresie.”

i w tym zakresie orzekam:

„Nakładam obowiązek sporządzenia analizy porealizacyjnej po upływie 1 roku od oddania obiektu do użytkowania i przedstawienia jej wyników Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach, Marszałkowi Województwa Śląskiego w terminie 18 miesięcy od dnia oddania obiektu do użytkowania. Analizę porealizacyjną należy wykonać w zakresie:”;

30. uchylam pkt V.1. decyzji w brzmieniu:

„oddziaływania akustycznego przedmiotowej drogi na tereny podlegające ochronie akustycznej. Pomiary poziomu hałasu należy wykonać na terenach podlegających ochronie akustycznej,”

i w tym zakresie orzekam:

„ – emisji hałasu oraz ochrony terenów wymagających ochrony przed hałasem, w tym skuteczności zaproponowanych środków minimalizujących akustyczne oddziaływanie przedsięwzięcia. Pomiary hałasu należy przeprowadzić wzdłuż ekranów akustycznych, których obowiązek wykonania wynika z niniejszej decyzji, na terenach podlegających ochronie akustycznej,

– emisji drgań, które wystąpią podczas funkcjonowania przedsięwzięcia, na budynki znajdujące się w odległości nie większej niż 15 m od osi skrajnego pasa drogi (pod względem oddziaływania na ludzi) oraz 25 m (pod względem oddziaływania na konstrukcję budynków). Ocena emisji drgań powinna być przeprowadzona zgodnie ze stanem współczesnej wiedzy oraz aktualnymi metodami oceny drgań,”;

31. uchylam załącznik nr 2 do decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 31 sierpnia 2016 r., znak: WOOŚ.4210.35.2015.AS3.67, i w tym zakresie orzekam:

Załącznik nr 2 do decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 31 sierpnia 2016 r., znak: WOOŚ.4210.35.2015.AS3.67

Lp.	Gmina	Obręb	Nr działki	Klasoużytek	Właściciel	Władający
1	Gdów	Skrzyszów	311/9	Ls	Skarb Państwa	Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe
						Nadleśnictwo Rybnik
						Kościuszki 36, 44-200 Rybnik
2	Gdów	Skrzyszów	320/2	Ls	Skarb Państwa	Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe
						Nadleśnictwo Rybnik
						Kościuszki 36, 44-200 Rybnik
3	Gdów	Skrzyszów	668/3	Ls	Skarb Państwa	Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe
						Nadleśnictwo Rybnik
						Kościuszki 36, 44-200 Rybnik
4	Gdów	Skrzyszów	745/9	B-RIVb	Skarb Państwa	Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe
						Nadleśnictwo Rybnik
						Kościuszki 36, 44-200 Rybnik
5	Gdów	Skrzyszów	746/9	R-RIVb B-RIVb Ls-LsIV	Skarb Państwa	Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe
						Nadleśnictwo Rybnik
						Kościuszki 36, 44-200 Rybnik
6	Wodzisław Śląski	Wilchwy	324/14	Ls	Skarb Państwa	Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe
						Nadleśnictwo Rybnik
						Kościuszki 36, 44-200 Rybnik
7	Wodzisław Śląski	Wilchwy	1224/10	Ls	Skarb Państwa	Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe
						Nadleśnictwo Rybnik
						Kościuszki 36, 44-200 Rybnik

32. w pozostałym zakresie utrzymuję ww. decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, dalej RDOŚ w Katowicach, po rozpatrzeniu wniosku [REDAKTOWANE] z dnia 25 września 2015 r., działającego w imieniu Prezydenta Miasta Wodzisław Śląski, decyzją z dnia 31 sierpnia 2016 r., znak: WOOŚ.4210.35.2015.AS3.67, określił środowiskowe uwarunkowania dla inwestycji pod nazwą „Budowa Drogi Głównej Południowej na odcinku od drogi wojewódzkiej nr 935 w Rydułtowach do połączenia z ul. Wodzisławską w Mszanie” dla wariantu niebieskiego. Następnie

postanowieniem z dnia 5 września 2016 r., znak: WOOŚ.4210.35.2015.AS3.71, RDOŚ w Katowicach nadał decyzji własnej rygor natychmiastowej wykonalności.

Odwolania od decyzji pierwszoinstancyjnej wniosły podmioty wskazane w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia. Skarżona decyzja została doręczona stronom postępowania i jego uczestnikom występującym na prawach stron (poza wnioskodawcą) w trybie art. 49 Kpa, zgodnie z dyspozycją zawartą w art. 74 ust. 3 ustawy ooś, poprzez zawiadomienia umieszczane na tablicach ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach (1 września 2016 r. – dzień publicznego obwieszczenia), Urzędu Miasta Wodzisław Śląski i Pszów (5 września 2016 r.), Urzędu Gminy Mszana, Godów, Gorzyce i Urzędu Miasta Rydułtowy (6 września 2016 r.), Urzędu Miasta Jastrzębie-Zdrój (8 września 2016 r.).

Środki zaskarżenia zostały wniesione z zachowaniem terminu ustawowego, a w przypadku osób fizycznych, co tut. organ ustalił na podstawie wypisów z rejestru gruntów, przez strony przedmiotowego postępowania. Planowana inwestycja będzie przecinała bowiem nieruchomości będące w ich władaniu lub przebiegała w ich sąsiedztwie, tak, że nieruchomości znajdują się w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia.

Ponadto decyzja została odebrana bezpośrednio w siedzibie RDOŚ w Katowicach przez

Natomiast Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze zostało dopuszczone do udziału na prawach strony w postępowaniu pierwszoinstancyjnym na podstawie art. 44 ustawy ooś, o czym RDOŚ w Katowicach poinformował organizację pismem z dnia 19 lipca 2016 r., znak: WOOŚ.4210.35.2015.AS3.57.

Wobec decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach sformułował następujące zarzuty:

1. brak zgody na realizację przedmiotowej inwestycji na terenie nieruchomości będącej jego własnością (działka o nr ewid. położona w przy ul.);
2. konieczność wykupu ww. nieruchomości wraz z jej zabudową.

i , zaskarżając decyzję w całości, wnoszą o jej uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania lub wydanie postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania. Przedmiotowej decyzji zarzucili:

3. naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 84 § 1 w zw. z art. 24 § 1 pkt 1 Kpa, poprzez brak wyłączenia Mostów Katowice Sp. z o.o. od sporządzenia inwentaryzacji środowiskowej. Zdaniem skarżących *podmiot ten jest pełnomocnikiem inwestora Miasta Wodzisław Śląski i będzie także wykonawcą przyszłej decyzji o inwestycji, co wyklucza jego bezstronność w sporządzaniu tego raportu;*
4. brak przeprowadzenia przez RDOŚ w Katowicach rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa pomimo wniosku stron w tym zakresie oraz nieuzasadnione stwierdzenie że rozprawa nie przyspieszyłaby rozpoznania sprawy;
5. brak odniesienia się przez RDOŚ w Katowicach do zaleceń zawartych w decyzji GDOŚ z 18 lutego 2015 r., znak: DOOŚ-OAII.4200.24.2012.aj.19, m.in. konieczności analizy odcinka

inwestycji od km 20+000 do km 22+000 pod względem przejść dla zwierząt (por. str. 15 ww. decyzji GDOŚ);

6. istotne naruszenie art. 61a § 1 Kpa.

Ponadto [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] w uzupełnieniu odwołania (pismo z dnia 17 września 2016 r.) wnieśli na podstawie art. 108 § 1 Kpa o umorzenie postępowania w sprawie wydania dla przedmiotowego przedsięwzięcia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, gdyż nie zostało, w ich opinii, zakończone poprzednie postępowanie w tym przedmiocie.

[REDAKTOWANE] zarzucił skarżonej decyzji:

7. negatywne oddziaływanie inwestycji na teren jego nieruchomości, zlokalizowanej przy ul. [REDAKTOWANE], na działce o nr ewid. [REDAKTOWANE] mapa 5 obręb Mszana;
8. wystąpienie przekroczeń dopuszczalnych norm zanieczyszczeń powietrza oraz hałasu na ww. nieruchomości;
9. brak wykupienia jego nieruchomości.

[REDAKTOWANE] wobec decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach sformułował następujące zarzuty:

10. negatywne oddziaływanie inwestycji na terenie jego nieruchomości, zlokalizowanej przy ul. [REDAKTOWANE], na działkach o nr ewid. [REDAKTOWANE] mapa 5, obręb Mszana;
11. wystąpienie na terenie ww. nieruchomości przekroczeń dopuszczalnych norm zanieczyszczeń powietrza oraz hałasu;
12. brak wykupienia jego nieruchomości oraz ograniczenie jej dotychczasowego użytkowania.

[REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE] w środku zaskarżenia wskazali, że:

13. nie zgadzają się z wyjaśnieniami odnośnie punktu 8a) ze str. 110-111 decyzji RDOŚ w Katowicach co do niepodniesienia się stanu wód pobliskich zalewisk. Jednocześnie podkreślają, że na pograniczu Mszany i Jastrzębia-Zdroju, na ulicy Wodzisławskiej, po drugiej stronie zalewiska od dłuższego czasu prowadzone są prace ziemne, co powoduje stałe podnoszenie stanu wody;
14. nie zgadzają się z wyjaśnieniami odnośnie punktu 8b) ze str. 111 decyzji pierwszoinstancyjnej dotyczącego analiz hałasu. Zdaniem skarżących rejon ich domów będzie narażony na ponadnormatywne oddziaływanie hałasu emitowanego przez przedmiotową inwestycję. Ponadto na skutek realizacji inwestycji wzrośnie natężenie ruchu, a oświetlenie przejeżdżających samochodów będzie szczególnie uciążliwe nocą;
15. nie zgadzają się z wyjaśnieniami odnośnie punktu 8c) ze str. 112 decyzji RDOŚ w Katowicach. Zdaniem skarżących obliczenia przedstawione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, dalej raport ooś, wykonane w oparciu o dane natężenia ruchu z 2010 r., obarczone są dużym błędem.

[REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE] wnoszą o uchylenie decyzji RDOŚ w Katowicach i umorzenie postępowania lub też przekazanie

sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. Decyzji z dnia 31 sierpnia 2016 r. zarzucają:

16. naruszenie art. 156 § 1 pkt. 2 i 3 w zw. z art. 6a Kpa, poprzez prowadzenie odrębnego postępowania zakończone wydaniem zaskarżonej decyzji pomimo, iż nie zostało zakończone postępowanie dotyczące tej samej sprawy, w którym została wydana decyzja GDOŚ z dnia 18 lutego 2015 r., znak: DOOŚ-OAII.4200.24.2012.aj.19;
17. naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 6 - 8 Kpa, poprzez działanie organu wbrew zasadzie praworządności, zasadzie prawdy obiektywnej oraz zasadzie pogłębiania zaufania obywateli do władzy publicznej;
18. naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 77 § 1 i 80 Kpa, poprzez nieuwzględnienie wniosków dowodowych odwołujących o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej oraz oględzin terenu, a przez to niewyjaśnienie istoty sprawy.

Ponadto strony wnoszą o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z:

- umowy z dnia 31 lipca 2015 r., znak: IAG-V.7011.00005.2013, zawartej pomiędzy Miastem Wodzisław Śląski a Mosty Katowice Sp. z o.o., której przedmiotem było wykonanie aktualizacji raportu oś dla planowanej inwestycji wraz z uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Projekt budowy Drogi Głównej Południowej na odcinku od drogi wojewódzkiej 935 w Rydułtowach do połączenia z ul. Wodzisławską w Mszanie”;
- wyroku WSA w Warszawie z dnia 25 listopada 2014 r., sygn. akt IV SA/Wa 1006/14, którym uchylono decyzję GDOŚ z dnia 27 września 2013 r., znak: DOOŚ-OAII.4200.24.2012.3;
- decyzji GDOŚ z dnia 18 lutego 2015 r., znak: DOOŚ-OAII.4200.24.2012.aj.19, uchylającej w całości decyzję RDOŚ w Katowicach z dnia 6 lutego 2012 r., znak: WOOŚ.4200.2.2011.AS.128, i przekazującej sprawę do rozpatrzenia organowi pierwszej instancji;
- obwieszczenia RDOŚ w Katowicach z dnia 8 października 2015 r., znak: WOOŚ.4200.2.2011.AS3.179, o wniosku Prezydenta Miasta Wodzisławia Śl. o zawieszenie postępowania, co, zdaniem skarżących, świadczy o równoległym prowadzeniu dwóch tożsamyh postępowań dotyczących tej samej inwestycji drogowej;
- obwieszczenia RDOŚ w Katowicach z dnia 8 października 2015 r., znak: WOOŚ.4200.2.2011.AS3.182, o wydaniu postanowienia z ww. wniosku o zawieszenie postępowania.

■■■■■ i ■■■■■ w swoich środkach odwoławczych:

19. nie zgadzają się z wyjaśnieniami odnośnie punktu 9a) ze str. 112-113 decyzji RDOŚ w Katowicach dotyczącymi emisji hałasu oraz zanieczyszczeń powietrza. W ich ocenie, inwestycja będzie negatywnie oddziaływać na nieruchomość będącą ich własnością oraz powodować przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu oraz zanieczyszczeń powietrza;
20. nie zgadzają się z wyjaśnieniami odnośnie punktu 9b) ze str. 113-114 ww. decyzji dotyczącymi wpływu drogi na krajobraz. Zdaniem stron inwestycja będzie negatywnie

oddziaływać na krajobraz i nie wtopi się w otoczenie. W rejonie ich nieruchomości zlokalizowana będzie bowiem droga dojazdowa do pól a za nią będą się znajdowały ekrany akustyczne;

21. nie zgadzają się z wyjaśnieniami odnośnie punktu 9c) ze str. 114 decyzji organu I instancji dotyczącymi bariery społecznej. Zdaniem skarżących zostaną oni odcięci od społeczności i sąsiednich działek, będą mieli trudności w przemieszczaniu się a ich życie będzie narażone w bezpośrednim sąsiedztwie drogi i nowo wybudowanych ekranów akustycznych.

■■■■■ i ■■■■■, reprezentowani przez adw. ■■■■■, wnoszą o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania lub przekazanie sprawy organowi I instancji celem uzupełnienia postępowania dowodowego. Wobec decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach sformułowali następujące zarzuty:

22. rażące naruszenie art. 61a Kpa, poprzez wszczęcie i prowadzenie niniejszego postępowania pomimo niedopuszczalności procedowania wynikającej z faktu, iż w tej samej sprawie co do tożsamego zamierzenia inwestycyjnego w momencie złożenia wniosku o wszczęcie niniejszego postępowania toczyło się już wcześniej wszczęte postępowanie;
23. rażące naruszenie art. 33 ust. 1 pkt 7 w zw. z art. 79 ust. 1 ustawy ooś, poprzez niezachowanie 21 dniowego terminu na składanie uwag i wniosków po uzupełnieniu raportu ooś i tym samym uniemożliwienie społeczeństwu pełnego udziału w postępowaniu poprzedzającym wydanie decyzji;
24. naruszenie art. 81 ustawy ooś, poprzez uznanie, że organ administracji nie jest uprawniony do badania najkorzystniejszego wariantu inwestycji, jeśli wariant ten nie został ujęty w raporcie ooś;
25. rażące naruszenie art. 75 i 78 Kpa, poprzez nieuwzględnienie zgłaszanych przez strony żądań przeprowadzenia dowodów, w tym dowodów z przesłuchania świadków, dowodów z opinii biegłych, dowodów z dokumentów oraz z wyjaśnień inwestora, pomimo iż okoliczności na które dowody zostały powołane są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy;
26. naruszenie art. 7, 77 § 1 i 80 Kpa, poprzez brak dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej oraz bezkrytyczne przyjęcie twierdzeń inwestora zawartych w raporcie ooś i późniejszych wyjaśnieniach pomimo istnienia przesłanek do uznania, że raport jest nierzetelny i niespójny, a także poprzez nieprawidłowe ustalenie stanu faktycznego na podstawie niepełnej inwentaryzacji przyrodniczej;
27. naruszenie art. 66 ustawy ooś, poprzez wydanie zaskarżonej w oparciu o raport ooś, niespełniający wymagań tego przepisu w szczególności poprzez brak:
- streszczenia raportu językiem niefachowym,
  - prawidłowej analizy wszystkich racjonalnych wariantów planowanego przedsięwzięcia przeprowadzonej na tych samych warunkach dla każdego z wariantów,
  - prawidłowego wariantowania inwestycji, polegającego na tym, że w zasadniczych częściach wszystkie warianty będą tym samym śladem,

- prawidłowo wykonanej analizy oddziaływania skumulowanego planowanej inwestycji we wszystkich wariantach z istniejącymi bądź planowanymi ciągami komunikacyjnymi, w tym z pozostałymi częściami Drogi Głównej Południowej oraz autostradą A1,
  - pełnego zidentyfikowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w fazie budowy, a zwłaszcza oddziaływania polegających na wibracjach i zaniechanie ich identyfikacji w zakresie wpływu na budynki oraz na ludzi,
  - pełnego zidentyfikowania oddziaływania przedsięwzięcia w całym swoim zakresie z uwzględnieniem dróg dojazdowych i technologicznych,
  - prawidłowego przedstawienia informacji na temat inwentaryzacji przyrodniczej; jej metodyki, osób przeprowadzających badania terenowe oraz sposobu, czasu i okoliczności, w tym warunków pogodowych, przeprowadzenia badań poszczególnych gatunków fauny i flory,
28. brak odpowiedniego poziomu doprecyzowania obowiązków inwestora lub brak stanowczego rozstrzygnięcia w zakresie niektórych obowiązków, w szczególności w pkt 1.2.1.7 zaskarżonej decyzji poprzez użycie zwrotu „w miarę możliwości”;
29. nieuwzięcie w decyzji wszystkich koniecznych działań minimalizujących, w tym brak zakazu używania wibromłotów w pobliżu zabudowań czy też nakaz stosowania tymczasowych ekranów akustycznych;
30. naruszenie art. 77 Kpa oraz art. 37 i 85 ust. 2 ustawy ooś, poprzez brak odniesienia się w pełni do wszystkich wniosków i uwag złożonych przez społeczeństwo i inne osoby w ramach zapewnienia udziału społeczeństwa.

Górnosławskie Towarzystwo Przyrodnicze wnosząc o uchylenie przedmiotowej decyzji w całości, kieruje wobec niej następujące zarzuty:

31. nałożenie przez organ I instancji obowiązku wykonania zbyt krótkich wygrodzeń herpetologicznych. Biorąc pod uwagę zasięgi migracyjne płazów planowane w treści zaskarżonej decyzji wygrodzenia herpetologiczne nie będą wystarczające do skutecznej ochrony płazów;
32. brak przeprowadzenia pełnej inwentaryzacji herpetologicznej, która nie objęła aspektu wczesnowiosennych migracji i rozrodu płazów;
33. naruszenie art. 81 ustawy ooś oraz art. 191 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U.2004.90.864/2), poprzez brak analizy wariantu alternatywnego, omijającego siedliska gatunków chronionych, zaproponowanego przez Narodową Fundację Ochrony Środowiska (tzw. wariant jasnozielony);
34. rażące naruszenie art. 33 ust. 1 pkt 7 w zw. z art. 79 ust. 1 ustawy ooś, poprzez niezachowanie wyznaczenia 21 dniowego terminu na składanie uwag i wniosków po uzupełnieniu raportu ooś i tym samym uniemożliwienie społeczeństwu pełnego udziału w postępowaniu poprzedzającym wydanie decyzji;
35. naruszenie art. 66 ustawy ooś, poprzez wydanie decyzji pomimo faktu, iż raport ooś nie spełniał wymogów ww. przepisu, w szczególności nie zawierał tożsamej analizy wszystkich

racjonalnych wariantów planowanego przedsięwzięcia przeprowadzonej na tych samych warunkach dla każdego z wariantów.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego ustalono i stwierdzono, co następuje.

Planowana inwestycja, z uwagi na charakteryzujące ją parametry techniczne (tj. całkowita długość) stanowi przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 60 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71, ze zm.). Podkreślić należy, że rozporządzenie to utraciło moc w toku postępowania drugoinstancyjnego (tj. w dniu 26 września 2019 r.), jednak z uwagi na § 4 zastępującego go rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) wciąż znajduje zastosowanie w przedmiotowej sprawie.

Zważywszy, że inwestycja będzie realizowana częściowo na terenach zamkniętych (tj. działka o nr ewid.: 317/4, 324/228, 419/12, 420/228 i 427/10, obręb 5, gm. Wodzisław), organem właściwym był, na dzień wniesienia wniosku i wydania decyzji, RDOŚ w Katowicach (na podstawie art. 75 ust. 6 ustawy ooś). Powyższe uzasadnia, z uwagi na brzmienie art. 127 ust. 3 ustawy ooś, właściwość rzeczową i instancyjną GDOŚ w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, której istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, organ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego, w tym m.in. wniosku o wydanie decyzji, raportu ooś wraz z uzupełnieniami, uwag i wniosków stron i społeczeństwa oraz treści zaskarżonej decyzji. W toku postępowania odwoławczego GDOŚ rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie co do okoliczności faktycznych i prawnych, wnikliwie badając poprawność postępowania przeprowadzonego przez organ I instancji.

Po przeprowadzeniu weryfikacji przedłożonej dokumentacji, organ II instancji uznał, iż wymaga ona uzupełnienia i wyjaśnienia zawartych w niej informacji. W związku z powyższym GDOŚ skierował do wnioskodawcy wezwanie z dnia 8 kwietnia 2020 r., znak: DOOŚ-DŚII.4200.27.2016.EO/AK/MD/EU.46. Wezwanie dotyczyło takich kwestii jak: wariantowanie, oddziaływanie akustyczne i emisja zanieczyszczeń powietrza, wpływ na płazy i nietoperze, oraz uszczegółowienia informacji w zakresie inwentaryzacji przyrodniczej i przejść dla zwierząt. W odpowiedzi na powyższe inwestor przedstawił wyjaśnienia przy piśmie z dnia 27 listopada 2020 r., znak: Mosty 2020/11/01511. GDOŚ uznał jednak, że są one niewystarczające, w szczególności w zakresie części dotyczącej inwentaryzacji przyrodniczej i działań minimalizujących oddziaływanie inwestycji na środowisko przyrodnicze. W związku z powyższym pismem z dnia 25 lutego 2021 r., znak: DOOŚ-DŚII.4200.27.2016.EO/AK/MD/EU.EK.47, organ ponownie wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia raportu ooś w żądanym zakresie, co zostało skutecznie uczynione pismem z dnia 29 kwietnia 2021 r.

Po zgromadzeniu całości materiału dowodowego GDOŚ, zawiadomieniem z dnia 13 maja 2021 r., znak: DOOŚ-DŚII.4200.27.2016.EO/AK/MD/EU.EK.49, poinformował strony

zgodnie z art. 10 § 1 Kpa o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W wyznaczonym terminie nie wpłynęły żadne uwagi i wnioski.

Mając na uwadze, że kompetencje orzecznicze organu odwoławczego nie sprowadzają się tylko do kontroli zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniach, lecz do całościowej analizy akt sprawy oraz kontroli merytorycznej rozstrzygnięcia organu I instancji, organ II instancji dostrzegł, wymagające skorygowania, uchybienia w decyzji RDOŚ w Katowicach z dnia 26 września 2016 r.

Organ I instancji prawidłowo przeprowadził ocenę oddziaływania na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia, lecz nieprecyzyjnie sformułował część płynących z niej wniosków – warunków realizacji przedsięwzięcia. Wskazane uchybienia niekwalifikowane nie stanowią podstawy usunięcia decyzji z obrotu prawnego, lecz wymagają konwalidacji, której tut. organ dokonał w ramach dodatkowego postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w art. 136 Kpa. Wobec powyższego, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, organ uchylił w skarżonej decyzji pkt I.2.1.7., I.2.1.16.1., I.2.1.17.2.a., I.2.1.18.b., I.2.1.19., I.2.1.23.a., I.2.1.26., I.2.1.26.1.1., I.2.1.26.1.1.2., I.2.1.26.3., I.2.1.26.4., I.2.1.26.5., I.2.1.27., II.3., II.7., II.7.1., II.7.2., II.8., II.9.2., I.9.4.1., II.9.5-9., II.10.2., II.10.2.1., IV.1.1., V., V.1. oraz załącznik nr 2 do decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 31 sierpnia 2016 r. i orzekł w tym zakresie, a w pozostałej części utrzymał kwestionowane rozstrzygnięcie w mocy.

GDOŚ zadecydował o uchyleniu warunku zawartego w pkt I.2.1.7. decyzji RDOŚ w Katowicach dotyczącego prowadzenia uciążliwych akustycznie prac na etapie budowy inwestycji i orzekł jego nowe brzmienie. Warunek został rozszerzony i doprecyzowany o działania mające na celu ograniczenie uciążliwości etapu budowy drogi dla ludzi oraz zabezpieczenia obiektów budowlanych, w tym budynków mieszkalnych, przed drganiami. Uciążliwe akustycznie prace budowlane i rozbiórkowe w pobliżu zabudowań mieszkalnych, będą prowadzone wyłącznie w porze dziennej (godz. 6:00 - 22:00). Na odcinkach przebiegających w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej zostaną zastosowane tymczasowe ekrany akustyczne minimalizujące oddziaływanie etapu budowy drogi na tereny chronione akustycznie. Przed przystąpieniem do prac budowlanych, w trakcie których będą wykorzystywane maszyny i urządzenia mogące być źródłem drgań technologicznych (w tym maszyny i urządzenia do: mechanicznego zagęszczania gruntu i drogowych warstw nawierzchniowych, rozbiórki nawierzchni przeznaczonych do likwidacji oraz pograżania w gruncie stalowych grodzic) zostanie wykonana ocena stanu technicznego budynków zlokalizowanych w odległości do 20 m od źródła drgań oraz ocena ich podatności na drgania. Parametry pracy maszyn i urządzeń będących źródłem drgań zostaną dostosowane do stanu technicznego budynków znajdujących się w zasięgu oddziaływania tych drgań. Podczas prowadzenia prac budowlanych będzie monitorowany stan techniczny budynków, z których oceny wynika, że emitowane drgania mogą być szkodliwe dla ich konstrukcji, a także poziom drgań i ich wpływ na konstrukcję tych budynków. Jeżeli przeprowadzona ocena i monitoring wykażą możliwość wystąpienia szkodliwego wpływu drgań na konstrukcję budynków, prace budowlane będą prowadzone z zastosowaniem technologii

bezwibracyjnych (np. stosowanie pali wierconych, pogrążanie stalowych grodzic za pomocą prasy hydraulicznej) lub z wykorzystaniem maszyn i urządzeń o niskiej emisji drgań (np. do zagęszczania gruntu podczas zasypywania wykopów stosować maszyny i urządzenia nieprzekraczające masy 300 kg). Ocena i monitoring stanu technicznego budynków zlokalizowanych w odległości do 20 m od źródła drgań powinny być przeprowadzone przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane zgodnie z odpowiednimi normami znajdującymi się w zbiorze Polskich Norm.

W zakresie umocnienia cieków organ odwoławczy uchylił warunek zawarty w pkt I.2.1.16.1. skarżonej decyzji i wskazał, że umocnienie koryt możliwe jest wyłącznie przy zastosowaniu materiałów naturalnych pochodzenia roślinnego, a wykorzystanie narzutu kamiennego jest dopuszczalne jednak bez użycia siatki. Zmiana ww. warunku związana jest z ograniczeniem stosowania przy umocnieniu cieków narzutu kamiennego. Stosowanie siatek jest niebezpieczne dla zwierząt, gdyż niesie ryzyko w postaci więzienia i łamania kończyn. Ponadto siatki powodują utrudnienia w migracji fauny wędrującej wzdłuż koryt rzek stanowiących naturalne korytarze migracyjne dla zwierząt. Dlatego też organ odwoławczy wskazał, że w pierwszej kolejności umocnienia koryt należy zabezpieczać materiałami naturalnymi. Narzut kamienny można stosować tylko w sytuacji braku innych rozwiązań technicznych, jednak jego zastosowanie jest objęte zakazem stosowania siatki.

W konsekwencji GDOŚ dokonał także zmiany warunków I.2.1.17.2.a. i I.2.1.18.b. skarżonej decyzji, dotyczących zabezpieczenia brzegów i cieków wodnych, które przecina przedmiotowa inwestycja przed zniszczeniem i zasypaniem. W zakresie warunku I.2.1.17.2.a. tut. organ wskazał w pkt 3 swojej decyzji, aby w przypadku stosowania narzutu kamiennego do umocnienia brzegów nie zabezpieczać go dodatkowo siatką. Jest ona bowiem niebezpieczeństwem dla migrujących zwierząt. W zakresie warunku I.2.1.18.b. wskazano, że umacnianie koryt dopuszczalne jest wyłącznie w sytuacji uzasadnionej koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa konstrukcji mostu. Jest to związane z wykluczeniem stosowania gabionów przy umacnianiu koryt, zezwoleniem na użycie narzutu kamiennego jednak wyłącznie bez stosowania siatki, jak również ze wskazaniem, że nachylenie skarp cieków nie może być ostrzejsze od wartości 1:2,5. Zmiany te wynikają z potrzeby dostosowania zmienianych cieków, tak aby były najbardziej sprzyjające dla fauny i nie utrudniały jej wędrówek. Wykluczono zatem zarówno materiały, które utrudniają, a w przypadku mniejszych gatunków wręcz uniemożliwiają, migracje wzdłuż koryt rzecznych. Skorygowano także nachylenie skarp, gdyż zbyt strome nachylenie uniemożliwia wędrówkę m.in. niektórym przedstawicielom batrachofauny.

GDOŚ zadecydował również o konieczności uchylecia warunku zawartego w pkt I.2.1.19. decyzji pierwszoinstancyjnej, dotyczącego zakazu wykonywania prac ziemnych w okresie rozrodczym płazów. Korekta dotyczyła wydłużenia okresu, w którym zakazane jest wykonywanie prac ziemnych w pobliżu zbiorników wodnych. Poprzednie brzmienie warunku nie gwarantowało, że przeobrażone płazy opuściłyby zbiorniki przed rozpoczęciem prac w ich bezpośrednim sąsiedztwie. Obecny kształt warunku zagwarantuje bezpieczne przeobrażenie i opuszczenie zbiorników przez wszystkich przedstawicieli fauny.

Organ II instancji wprowadził także zmiany w treści warunku zawartego w punkcie I.2.1.23.a. decyzji RDOŚ w Katowicach dotyczącego zastosowania tymczasowych ogrodzeń herpetologicznych w rejonie prac budowlanych. Dokonana zmiana zawęża możliwości wyboru środka zabezpieczenia przed przedostaniem się zwierząt na plac budowy. Z wiedzy i wyników monitoringu prowadzonych dla zrealizowanych już inwestycji liniowych, którymi dysponuje organ odwoławczy, wynika, że siatka metalowa jest najbardziej odporna na warunki środowiskowe i ma dużo większą trwałość od innych materiałów takich jak folia wygradzająca czy geowłóknina. Płatki pełne nie stanowią z kolei bariery dla fauny, która może się pod nimi podkopać (gryzonie, łasicowate). W związku z powyższym organ nałożył obowiązek, według którego ogrodzenia tymczasowe zostaną wykonane z siatki metalowej zakopanej na głębokość min. 15 cm.

W pkt 7 swojej decyzji GDOŚ zmodyfikował treść pkt I.2.1.26. decyzji RDOŚ w Katowicach w brzmieniu *zezwala się na likwidację* i w tym zakresie orzekł, że *w związku z realizacją przedsięwzięcia zlikwidowaniu ulegną (...)*. Zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o oś w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ określa istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich, a w przypadku, gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika potrzeba unikania, zapobiegania, ograniczania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – nakłada obowiązek wykonania tych działań. Warunki zawarte w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach winny zatem koncentrować się na określeniu takiego sposobu realizacji i eksploatacji inwestycji, który będzie jak najmniej szkodliwy dla środowiska, w tym jego komponentów przyrodniczych. Pkt I.2.1.26. decyzji organu I instancji nie zawiera jednak ustaleń w tym zakresie, lecz wyraża zezwolenie na zniszczenie siedlisk chronionych gatunków. Ustalenie to wykracza poza zakres przedmiotowy decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, gdyż zezwolenia na odstępstwa od zakazów w stosunku do gatunków chronionych (w tym na niszczenie siedlisk tych gatunków) udzielane są w drodze odrębnej decyzji wydawanej na podstawie ustawy o ochronie przyrody, a nie w drodze decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Jeśli chodzi o zbiorniki dla płazów GDOŚ uznał za konieczne uzupełnienie warunku zawartego w pkt I.2.1.26.1.1. skarżonej decyzji. Powyższe wynika ze zbyt małej ilości zastępczych zbiorników dla batrachofauny, które zostały nałożone w decyzji RDOŚ w Katowicach. Zakres niszczonego siedliska płazów jest większy niż dotychczasowa liczba planowanych zbiorników kompensujących, co przyznał sam wnioskujący. Nie znajduje uznania natomiast jego argumentacja, że batrachofauna ze zniszczonych stanowisk przeniesie się do już istniejących, korzystnych dla nich siedlisk. Tego typu tereny są już bowiem zasiedlone przez płazy i mają swoją ograniczoną pojemność ekologiczną. Nie będą one w stanie przyjąć dodatkowych populacji batrachofauny ze zniszczonych zbiorników. Dlatego też GDOŚ nakazał zwiększenie ilości

zastępczych rozrodczych stanowisk dla płazów, wskazując najbardziej optymalne miejsca ich lokalizacji.

Organ odwoławczy zdecydował także o konieczności uchylecia warunku zawartego w punkcie I.2.1.26.1.1.2. decyzji RDOŚ w Katowicach dotyczącego wyglądu planowanych zbiorników kompensujących dla batrachofauny. Warunek został rozszerzony o dodatkowe zalecenia dotyczące wygradzenia. Zmiana warunku jest spowodowana potrzebą zabezpieczenia przed wejściem na jezdnię płazów korzystających i rozmnażających się w zastępczych zbiornikach. Dlatego też od strony drogi będą one zabezpieczone siatką, która uniemożliwi przedostanie się przedstawicieli batrachofauny na drogę. Jednocześnie aby zbiorniki kompensacyjne dla płazów mogły w sposób optymalny pełnić swoją funkcję będą one corocznie kontrolowane i w razie konieczności podejmowane będą prace przywracające im skuteczność działania.

W przypadku stanowisk jaszczurki zwinki (*Lacerta agilis*), tut. organ uznał za konieczne, ze względu na fakt niszczenia w związku z realizacją planowanej inwestycji stanowisk gadów, w szczególności ww. jaszczurki, wprowadzenie działań kompensujących utracone przez reptiliofaunę siedliska. Wobec powyższego GDOŚ uchylił warunek zawarty w pkt I.2.1.26.3. decyzji RDOŚ w Katowicach. Organ odwoławczy w oparciu o wiedzę z zakresu ekologii i biologii gatunków określił położenie i liczbę zastępczych stanowisk dla tej grupy fauny. Zostały również przewidziane zabiegi kontrolne, które pozwolą utrzymać zastępcze siedliska w odpowiednim stanie, gwarantującym trwałość i odpowiednie warunki do rozrodu dla reptiliofauny. Zostaną zatem przygotowane zastępcze stanowiska rozrodcze dla gadów, zlokalizowane na najściach na przejścia dla zwierząt średnich i dużych, tj. w km 5+081, 5+829, 6+933, 10+299, 17+000, 21+365, 22+818. Każde stanowisko składać się będzie z kopca oraz sterty kamieni rozmieszczonych na najściach na przejścia z obu stron (razem dwa kopce i dwie sterty na stanowisko). Stanowiska należy przygotować pod kierunkiem i zgodnie ze wskazaniem herpetologa z nadzoru przyrodniczego. Dodatkowo raz w roku w okresie wiosennym będzie on dokonywał kontroli schronień dla gadów i ich ewentualnego uzupełnienia w przypadku zużycia oraz innych poprawek zapewniających trwałość i odpowiednie warunki do rozrodu dla reptiliofauny.

Względem likwidacji siedlisk bezkręgowców GDOŚ uznał za uzasadnioną zmianę warunku zawartego w pkt I.2.1.26.4. decyzji pierwszoinstancyjnej. Realizacja niniejszego przedsięwzięcia związana będzie bowiem z likwidacją stanowisk trzmieli. Stąd istnieje konieczność zastosowania działań kompensujących tj. wywieszenia sztucznych schronień dla trzmieli, w postaci budek. GDOŚ określił lokalizacje, w których należy przeprowadzić zabiegi kompensacyjne, jak również wskazał jak mają wyglądać, kierując się rozmieszczeniem tej grupy organizmów i jej wymaganiami siedliskowymi. Wprowadził również obowiązek corocznego monitoringu stanu i w razie konieczności uzupełniania budek dla trzmieli w okresie 30 lat.

W zakresie chiropterofauny organ II instancji zmodyfikował treść warunku zawartego w punkcie I.2.1.26.5. decyzji RDOŚ w Katowicach. Ze względu na straty przyrodnicze, jakie będą wiązały się z budową projektowanej drogi, w szczególności z uwagi na wycinkę drzew, istnieje

konieczność wykonania kompensacji w postaci montażu sztucznych miejsc rozrodczych dla nietoperzy. Zastąpią one naturalne dziuple, które obecne były w drzewostanie przeznaczonym do usunięcia na skutek realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Tut. organ korzystając ze swojej wiedzy w zakresie wymagań siedliskowych określił liczbę i typ skrzynek dla chiropterofauny, sposób ich rozmieszczenia oraz wymagania w zakresie konserwacji. Wprowadzony warunek zapewni zachowanie na właściwym poziomie lokalnej populacji nietoperzy zasiedlającej teren budowy inwestycji. Zostanie powieszonych 30 sztuk skrzynek dla nietoperzy, przy czym 15 sztuk typu Stratmann i 15 sztuk typu Issel. Skrzynki zostaną powieszone przed przeprowadzeniem wycinki roślinności, w pobliżu budowy inwestycji, w miejscach wskazanych przez chiropterologa z nadzoru przyrodniczego i w konsultacji z właściwym miejscowo nadleśniczym lub zarządcą terenu. Montaż skrzynek oraz coroczne ich czyszczenie i właściwa konserwacja w okresie od 1 października do końca marca, w tym ich wymiana w przypadku zużycia będzie wykonywana pod bezpośrednim kierunkiem i zgodnie z wytycznymi chiropterologa z nadzoru przyrodniczego przez okres 30 lat.

Jeśli chodzi o wycinkę drzew i krzewów i związaną z nią kompensację GDOŚ dokonał korekty warunku zawartego w punkcie I.2.1.27. decyzji poddawanej kontroli instancyjnej. Zmiana ta związana jest z podaniem minimalnej wielkości nasadzeń roślinności, mających częściowo zrekompensować ubytek drzewostanu oraz określeniem, że stosowane muszą być wyłącznie gatunki rodzime, w tym konkretne krzewy odpowiadające m.in. gąsiorkowi (*Lanius collurio*), który utraci część ze swych siedlisk na skutek realizacji inwestycji. Została ona określona w piśmie wnioskodawcy z dnia 29 kwietnia 2021 r., znak: Mosty 2021/04/01387. Jednakże analiza dokumentacji wykazała, iż poziom nasadzeń nie jest w stanie w pełni zrekompensować przedstawicielom awifauny strat, które wynikną z budowy planowanej trasy. Z powyższego względu GDOŚ wprowadził zastępcze miejsca lęgowe w postaci budek. W warunku określono ich liczbę, typ i rozmieszczenie w oparciu o wiedzę z zakresu biologii i ekologii lęgowej gatunków, które stracą swoje siedliska oraz uwzględniając ich wymagania środowiskowe. Budki będą raz w roku monitorowane przez okres 30 lat jeśli chodzi o ich stan i w razie zużycia zostaną wymienione na nowe. Zagwarantuje to możliwość bezpiecznego odbywania rozrodu przez przedstawicieli ornitofauny, których miejsca lęgowe zostaną zniszczone pod realizowaną drogę.

W pkt 14 niniejszej decyzji GDOŚ zaktualizował tabelę przedstawiającą lokalizację i parametry techniczne ekranów akustycznych (pkt II.3. decyzji organu I instancji), w związku z uzupełnieniem raportu oos z dnia 26 listopada 2020 r. (por. str. 15 i 16 niniejszej decyzji).

W zakresie wygradzeń chroniących przed przedostawaniem się płazów i małych zwierząt na jezdnie uznano za konieczne zmianę warunków zawartych w pkt II.7., II.7.1. i II.7.2. decyzji RDOŚ w Katowicach. Ze względu na konieczność zastosowania dodatkowych przepustów dla płazów i małych zwierząt ich okolica także powinna zostać wygradzona. Jednocześnie dokonano analizy w zakresie całego przebiegu trasy i uwzględniając rozmieszczenie siedlisk i gatunków zwiększono całościowo obszar zabezpieczony wygradzeniami (por. pkt 15 niniejszej decyzji). Zmianie uległy także parametry ww. wygradzeń (por. pkt 16 decyzji GDOŚ), dzięki czemu zapewnione zostanie bezpieczeństwo nie tylko płazom, ale i małym ssakom. W przypadku

gryzoni czy łasicowatych płotki lub prefabrykaty nie pełnią skutecznie swej roli i umożliwiają podkopanie się pod tego typu zabezpieczenie. Ze względu na rolę, jaką mają pełnić stałe wygrodenia zabezpieczające przed wtargnięciem fauny (nie tylko batrachofauny) na trasę, niniejszą decyzją nakazano zastosować rozwiązanie w postaci montażu siatki metalowej o odpowiednich parametrach, w tym zwłaszcza jeśli chodzi o podziemną część konstrukcji. Przyjęte rozwiązania uniemożliwić będą ich sforsowanie nie tylko przez płazy, ale także przez małe ssaki. Nowe brzmienie warunku wskazanego w pkt II.7.2. skarżonej decyzji związane jest z wprowadzeniem przez organ odwoławczy dodatkowego przejścia dla zwierząt dużych, zaproponowanego w uzgodnieniu z wnioskodawcą pismem z dnia 29 kwietnia 2021 r., znak: Mosty 2021/04/01387. Powoduje to konieczność zabezpieczenia najbliższego terenu przed wtargnięciem dużych przedstawicieli fauny na jezdnię. Z powyższego względu GDOŚ podał lokalizację i parametry siatki zabezpieczającej przed powyższym niebezpieczeństwem. Przyjęte wartości wynikają z doświadczenia organu w funkcjonowaniu tego typu rozwiązań przy innych inwestycjach oraz wyników monitoringów porealizacyjnych wpływających do GDOŚ.

Przejścia dla zwierząt zostały szerzej określone w pkt 18 niniejszej decyzji. Zmienione zostały parametry jednego z przejść, tj. przejście dla zwierząt średnich (punkt 27 tabeli) zostało zastąpione przejściem dla zwierząt dużych. Zostały również dodane trzy dolne przejścia dla małych zwierząt. Wprowadzenie nowych przejść wynika ze zbyt małej liczby konstrukcji pełniących taką funkcję w rozstrzygnięciu organu I instancji. Ze względu na występowanie jelenia (*Cervus elaphus*) istniała potrzeba zastosowania przejścia dla dużych zwierząt, które zapewniłoby bezpieczną migrację przez powstającą trasę. Zostanie ono zlokalizowane w km 17+000 w wymiarach umożliwiających korzystanie z tej konstrukcji przez jelenia, a także innych mniejszych kopytnych. GDOŚ na podstawie zgromadzonej dokumentacji uznał także, że liczba przejść dla małych zwierząt, w tym płazów, jest zbyt niska biorąc pod uwagę występowanie batrachofauny i rozmieszczenie siedlisk przyrodniczych w miejscach, przez które będzie przechodzić planowane przedsięwzięcie. W uzgodnieniu z wnioskodawcą (pismo z dnia 29 kwietnia 2021 r., znak: Mosty 2021/04/01387) zostały dodane trzy dodatkowe konstrukcje w postaci przejść dla małych zwierząt. Dzięki powyższemu możliwości bezpiecznych migracji przez projektowaną drogę przez płazy i małe zwierzęta będzie zapewniona i przyczyni się do zachowania ich lokalnych populacji.

GDOŚ zadecydował także o uchyleniu i orzeczeniu nowego brzmienia warunku określonego w punkcie II.9.2. decyzji RDOŚ w Katowicach dotyczącego oświetlenia drogowego w pobliżu przejść dla zwierząt. Warunek został rozszerzony o konieczność stosowania żółtego oświetlenia poprzez montaż w latarniach lamp sodowych wytwarzających światło o wyraźnie żółtym zabarwieniu, sodowych niskociśnieniowych (typu SOX), o niskiej wartości promieniowania UV. Dodanie przedmiotowego zapisu związane jest z potrzebą nie tylko właściwego rozmieszczenia źródeł światła, na co zwrócił uwagę w swojej decyzji organ pierwszej instancji. Źle dobrane oświetlenie powoduje bowiem przyciąganie owadów, a wraz z nim polujących na nie nietoperzy. Może zatem prowadzić do wzrostu śmiertelności chiropterofauny ściąganych w bezpośrednie sąsiedztwo budowanej inwestycji. Aby zapobiec ww. sytuacji organ

odwoławczy określił typy lamp oświetleniowych, które gwarantować będą, iż wytworzone przez nie światło będzie najbardziej korzystnie wpływało zarówno na entomofaunę, jak również na chiropterofaunę. Pozwoli to wykluczyć niebezpieczeństwo koncentracji nietoperzy przy oświetleniu niniejszego przedsięwzięcia.

Obowiązek wykonania nasadzeń zieleni naprowadzającej, określony w decyzji RDOŚ w Katowicach w pkt I.9.4.1. także uległ rozszerzeniu na etapie postępowania odwoławczego. Z uwagi na wprowadzenie przez GDOŚ dodatkowych przejść dla zwierząt pojawiła się konieczność wykonania do nich dodatkowych nasadzeń ochronno – naprowadzających. Zostały one ustalone w oparciu o warunki lokalnych siedlisk, jak również uwzględniając rozmieszczenie przedstawicieli fauny. Doprecyzowano także sposób formowania nasadzeń i ich utrzymania, aby prowadziły zwierzęta prosto na przygotowane dla nich konstrukcje.

Warunek wskazany w pkt II.9.5. skarżonej decyzji dotyczący wyglądu powierzchni najść do przejść dla zwierząt średnich także został uzupełniony i uszczegółowiony przez organ odwoławczy. Korekta polega na doprecyzowaniu sposobu zagospodarowania powierzchni przejść dla zwierząt średnich i dużych, podając szczegółowy sposób rozmieszczenia karp, kłód, głązów i innych elementów stanowiących z jednej strony urozmaicenie struktury i zachętę dla fauny do korzystania z konstrukcji, z drugiej natomiast utrudnienie wjazdu na przejścia pojazdów i przemieszczania się ludzi po przejściach. Przyjęte rozwiązania wynikają z doświadczenia organu odwoławczego przy realizacji przedsięwzięć liniowych, jak również znajdują potwierdzenie w wynikach monitoringu użytkowania tych konstrukcji.

Organ odwoławczy zadecydował także o uchyleniu i orzeczeniu nowego brzmienia warunku określonego w punkcie II.9.6. decyzji RDOŚ w Katowicach w zakresie umocnienia koryt cieków wodnych pod powierzchnią przejść dolnych. Zmiana warunku wynika z konieczności ograniczenia wszelkich prac na ciekach, które mogą negatywnie wpływać na drożność lokalnych korytarzy wędrówkowych zwierząt. Zmiany przebiegu koryta, jego kształtu i charakteru, w szczególności wprowadzenie obcych materiałów, utrudniają i odstraszały zwierzęta od wykorzystywania takiego obszaru. Jest to szczególnie widoczne analizując migracje zwierząt małych, w tym płazów, dla których większość sztucznych umocnień koryt, zwłaszcza betonem, jest zbyt stroma i uniemożliwia im wędrówkę wzdłuż rzeki. Dlatego też należy je modyfikować wyłącznie w ostateczności i z użyciem tylko takich materiałów, które nie utrudnią nawet najmniejszym przedstawicielom fauny migracji wzdłuż koryt. Są to przede wszystkim faszyna, oraz inne materiały pochodzenia naturalnego. W przypadku braku innej możliwości dopuszcza się zastosowanie narzutu kamiennego, ale bez użycia siatki. Utrudnia ona migrację i stanowi niebezpieczeństwo dla wędrującej fauny, która może wpaść w oczka siatki i nie będzie w stanie się z niej uwolnić.

Sposób zagospodarowania obszaru przemieszczania się zwierząt, wskazany w pkt II.9.7. ww. decyzji, został uściślony poprzez określenie obszarów w których nie należy lokalizować rowów (przejścia i najścia na nie) oraz formy w jakiej znajdować one mogą się na tym newralgicznym dla przemieszczającej się fauny terenie. Ponadto ustanowiony w pkt II.9.8. skarżonej decyzji zakaz lokalizowania w obszarze przeznaczonym do przemieszczania się zwierząt obiektów

odwodnieniowych został przez GDOŚ uporządkowany poprzez wskazanie lokalizacji wyłączonych z umiejscowienia sieci odwodnieniowej oraz likwidację niepotrzebnych powtórzeń w zakresie rowów. Doprecyzowano również sposób zabezpieczenia konstrukcji mogących stanowić pułapki dla małych zwierząt oraz nakazano coroczne kontrole, aby sprawdzić czy wszystkie urządzenia działają w sposób prawidłowy i skuteczny. Dzięki temu, przedmiotowy (II.9.8.), jak i poprzedni (II.9.7.) warunek spowodują, że nawet najmniejsi reprezentanci fauny będą mogli skorzystać z przejść i bezpiecznie przedostać się na drugą stronę planowanej drogi.

W pozostałym zakresie części przyrodniczej organ odwoławczy zmodyfikował następujące warunki określone decyzją organu I instancji:

- II.9.9. poprzez określenie konkretnego sposobu postępowania w przypadku montażu bramy lub furtki, kierując się doświadczeniami organu odwoławczego. Dzięki zastosowaniu niniejszego rozwiązania przedstawiciele fauny nie przedostaną się do zbiorników retencyjnych, negatywnie na nie wpływających i stanowiących pułapkę ekologiczną;
- II.10.2. poprzez wprowadzenie płotków naprowadzających zwierzęta na trzy dodatkowo dodane przez organ odwoławczy przejścia dla małych zwierząt, w tym płazów. Wprowadzone konstrukcje wymusiły także zmiany w przyjętych uprzednio przez organ I instancji rozwiązaniach. Dokonana korekta, wykonana z uwzględnieniem korytarzy wędrówkowych fauny i otaczających inwestycje siedlisk przyrodniczych, prowadzić będzie do bezpiecznego i skutecznego przekraczania przez zwierzęta, w tym batrachofaunę, projektowanej trasy;
- II.10.2.1. poprzez zdefiniowanie parametrów ogrodzenia (metalowa siatka o oczkach określonej wielkości) jakie ma być zastosowane przy konstrukcjach naprowadzających zwierzęta na przejścia. Pozostawienie otwartego katalogu w tym zakresie groziło wyborem takiej opcji, która nie zapewni bezpieczeństwa migrującej faunie i nie będzie skutecznie kierować je do przejść i przepustów. Mogło to doprowadzić do zwiększenia śmiertelności lokalnych populacji, które będą usiłowały przedostać się na drugą stronę budowanej drogi. Dzięki przyjętym przez organ odwoławczy rozwiązaniom takie zagrożenie zostanie w dużym stopniu zminimalizowane. Zaznaczono również, iż system ogrodzeń ochronnych i ochronno – naprowadzających musi być ze sobą spójny, co dodatkowo zapewni herpetolog z nadzoru przyrodniczego, który bezpośrednio w terenie zapewni najbardziej skuteczne zabezpieczenie przed wchodzeniem zwierząt, w tym płazów, na rozpatrywaną trasę;
- IV.1.1. poprzez rozszerzenie kwestii, które mają zostać uszczegółowione na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko. Wprowadzone zmiany związane są z koniecznością zabezpieczenia sieci energetycznej przed kolizjami z awifauną. Dla ptaków tego typu przeszkody są jednym z największych zagrożeń powodujących wysoką śmiertelność na skutek zderzeń lub porażeń prądem. Z powyższego względu, na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko należy dokonać analizę w zakresie możliwości skablowania wszystkich sieci energetycznych podlegających budowie lub przebudowie, a w przypadku braku takiej możliwości konieczne będzie odpowiednie

zabezpieczenie przewodów (poprzez zawieszenie znaczników) i słupów (poprzez montaż izolatorów). Jednocześnie należy rozważyć możliwość ujednolicenia wymiarów wszystkich przejść dla małych zwierząt i przejść dla płazów do wymiarów: wysokość 1,5 m, szerokość 3,5 m, jeśli będzie to technicznie wykonalne. Byłoby to uzasadnione z uwagi na możliwość migracji przez wszystkie gatunki małych i średnich zwierząt, w tym również nietoperze. Dodatkowo większe wymiary prowadzą do zwiększonej ilości światła w przepuszczeniu, pozwalają również zwierzętom lepiej dostrzec drugi koniec konstrukcji i siedliska tam się znajdujące. Dzięki temu fauna odważniej korzysta z przepustów, nie ma też wrażenia pułapki, którą powoduje zbyt mała ilość światła w przejściu;

- V. i V.1. poprzez rozszerzenie obowiązku wykonania analizy porealizacyjnej także w zakresie emisji drgań, które wystąpią podczas funkcjonowania przedsięwzięcia, na budynki znajdujące się w odległości nie większej niż 15 m od osi skrajnego pasa drogi (pod względem oddziaływania na ludzi) oraz 25 m (pod względem oddziaływania na konstrukcję budynków). Ocena emisji drgań powinna być przeprowadzona zgodnie ze stanem współczesnej wiedzy oraz aktualnymi metodami oceny drgań. Współczesny stan wiedzy i aktualne metody oceny są opisane m.in. w Polskich Normach: PN-B-02170 – Ocena szkodliwości drgań przekazywanych przez podłoże na budynki oraz PN-B-02171 – Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach.

Ponadto GDOŚ skorygował załącznik nr 2 do skarżonej decyzji poprzez ograniczenie spisu działek koniecznych do przeprowadzenia prac przygotowawczych jedynie do działek stanowiących własność Skarbu Państwa (por. pkt 31 niniejszej decyzji).

Odnosząc się do zarzutów przedstawionych przez strony organ stwierdza, co następuje.

Ad. 1, 2

██████████ nie zgadza się z przebiegiem planowanej inwestycji przez działkę będącą jego własnością (działka o nr ██████████ położona w Mszanie przy ul. ██████████). Wnosi o wykupienie przedmiotowej nieruchomości. Skarżący wskazuje, że kilka lat wcześniej został zobowiązany do udostępnienia innej nieruchomości położonej w Mszanie przy ulicy ██████████ pod budowę autostrady A1. Podkreśla również, że uzyskał informację od inwestora, że działka o nr ██████████ nie jest położona w obszarze planowanych prac budowlanych. Zaznacza również, że składał wniosek o całościowe wykupienie działki do Urzędu Gminy w Mszanie, ale został on odrzucony. Następnie ponownie złożył wniosek do Urzędu Gminy w Mszanie, Zarządu Dróg Wojewódzkich w Katowicach, Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, a także do Urzędu Miasta w Wodzisławiu Śląskim o wykupienie całej działki wraz z zabudową. Jednak nie otrzymał odpowiedzi.

Odnosząc się do powyższych zarzutów, należy stwierdzić, że przedmiotowa inwestycja będzie realizowana w oparciu o decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, o której mowa w ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji

inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1363, ze zm.). Kwestie dotyczące naruszenia interesów właścicieli nieruchomości, które są przeznaczone pod realizację inwestycji drogowej (w tym dotyczące wywłaszczeń i odszkodowań), są regulowane przez przepisy powyższej ustawy, tym samym wykraczają poza przedmiot postępowania w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Biorąc powyższe pod uwagę kwestia wykupu nieruchomości będącej własnością skarżącego nie jest przedmiotem analiz na etapie niniejszego postępowania. Zarzut nie zasługuje zatem na uwzględnienie.

Jeżeli chodzi o brak zgody strony na realizację inwestycji na terenie działki będącej jego własnością, należy wyjaśnić, że w postępowaniu administracyjnym, zgodnie z zasadą legalizmu, organ działa w granicach wniosku inwestora. Oznacza to, iż w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, organ określa warunki realizacji przedsięwzięcia w wariantcie wnioskowanym przez inwestora lub, jeśli zachodzą ku temu przesłanki, odmawia określenia tych warunków. Jeśli więc w odniesieniu do wariantu proponowanego przez inwestora nie zachodzą okoliczności wykluczające możliwość wydania pozytywnej decyzji, określone w art. 80 ust. 2 i art. 81 ustawy ooś, wówczas organ jest zobowiązany do określenia środowiskowych warunków realizacji przedsięwzięcia w wariantcie wskazanym we wniosku. Taka sytuacja ma miejsce w ocenianym postępowaniu, w którym RDOŚ w Katowicach określił środowiskowe uwarunkowania realizacji planowanego przedsięwzięcia w wariantcie preferowanym przez wnioskodawcę, po wykluczeniu, w toku oceny oddziaływania na środowisko, okoliczności uniemożliwiających wydanie decyzji dla tego wariantu. Merytoryczna analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia, przy zachowaniu warunków określonych decyzjami organów obydwu instancji, nie spowoduje znaczących negatywnych oddziaływań na środowisko. Nie zaistniały zatem przesłanki do zmiany przebiegu planowanej drogi zaproponowanej przez inwestora. W takim przypadku organ wydający decyzję nie mógł wykraczać poza kompetencje związane z oceną planowanego przedsięwzięcia w zakresie wymogów ochrony środowiska, które określone są przepisami ustawy ooś i nie posiadał kompetencji do zmiany zakresu przedmiotowego przedsięwzięcia. Wynika to z faktu, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma na celu określenie środowiskowych uwarunkowań realizacji inwestycji, w tym wskazanie zagrożeń jakie mogą wystąpić w związku z tą realizacją oraz sposobów przeciwdziałania tym zagrożeniom. Decyzja ta ustala czy planowane przedsięwzięcie jest zgodne z przepisami prawa w zakresie ochrony środowiska. Postępowanie administracyjne zmierzające do wydania omawianej decyzji, jak i sama decyzja, mają charakter ocenny, i o ile szczegółowo są określone obowiązki nakładane na inwestora, o tyle ww. organy administracji publicznej nie są uprawnione do dowolnego określania lokalizacji, kształtu i zakresu planowanej do realizacji inwestycji.

Powyższe stanowisko znajduje poparcie w orzecznictwie sądów administracyjnych, które wskazują m.in., że: „w ocenie Sądu jak słusznie wskazał organ odwoławczy rolę organu rozstrzygającego w sprawie uwarunkowań środowiskowych jest ocena dopuszczalności objętej wnioskiem inwestycji pod względem wymagań środowiskowych. Organ ten określa warunki korzystania z zasobów środowiskowych dla inwestycji sprecyzowanej we wniosku, o którego zakresie decyduje wnioskodawca. Słusznie więc wskazał organ, że nie

posiada kompetencji do rozstrzygania w zakresie zaproponowanych rozwiązań technicznych, komunikacyjnych objętej wnioskiem inwestycji drogowej czy też jej przebiegu. Poddaje własnej ocenie z zakresu ochrony środowiska skonkretyzowaną we wniosku inwestycję, której dotyczy dołączona do wniosku dokumentacja, opierając się na wynikach raportu oceny oddziaływania na środowisko opracowanego dla inwestycji o określonych parametrach technicznych” (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 lutego 2011 r., sygn. akt II OSK 2516/10). Biorąc powyższe pod uwagę zarzuty przedstawione przez stronę należy uznać za nieuzasadnione.

Ad. 3

██████████ i ██████████ zarzucają organowi I instancji naruszenie art. 84 § 1 w zw. z art. 24 § 1 pkt 1 Kpa, poprzez brak wyłączenia Mostów Katowice Sp. z o.o. od sporządzenia inwentaryzacji środowiskowej dla inwestycji. Zdaniem skarżących *podmiot ten jest pełnomocnikiem inwestora Miasta Wodzisław Śląski i będzie także wykonawcą przyszłej decyzji o inwestycji, co wyklucza jego bezstronność w sporządzaniu tego raportu*. Strony wskazują także, że organ I instancji skupił się na wariancie niebieskim proponowanym przez wnioskodawcę, nie uzasadniając, z jakich względów odrzucił pozostałe warianty, w tym jasnozielony proponowany przez strony oraz przyrodników. Z powodu niewyłączenia Mostów Katowice Sp. z o.o. od sporządzenia inwentaryzacji RDOŚ w Katowicach pozbawił się możliwości obiektywnej oceny wszystkich wariantów, gdyż ocenę dokonywał na podstawie materiału zebranego przez wnioskodawcę. Organ I instancji był zatem, zdaniem skarżących, pozbawiony możliwości zastosowania art. 81 ust. 1 ustawy ooś, ponieważ dysponował wyłącznie materiałem przedstawionym przez wnioskodawcę. Nie mógł więc ocenić, że inny wariant, niż proponowany przez wnioskodawcę, jest korzystniejszy dla środowiska.

Zdaniem GDOŚ zarzut ten jest bezpodstawny. Wolą ustawodawcy raport ooś jest dokumentem prywatnym sporządzonym na koszt wnioskodawcy przez osoby posiadające specjalne przygotowanie. Nie można zatem z samego tylko faktu wykonania go na zlecenie inwestora wywodzić jego stronniczości. Raport ooś może zostać zatem sporządzony przez każdy podmiot o ile posiada on wiadomości specjalne, niezależnie od powiązania go z wnioskodawcą jakimkolwiek stosunkiem cywilnoprawnym. Należy także wskazać, że przesłanka określona w art. 24 § 1 pkt 1 Kpa dotyczy wyłączenia od udziału w postępowaniu pracownika organu administracji publicznej orzekającego w danej sprawie (w przedmiotowym przypadku RDOŚ w Katowicach lub GDOŚ), a nie pracownika Mostów Katowice Sp. z o.o., czy też pracownika urzędu obsługującego Prezydenta Miasta Wodzisław Śląski. Jednocześnie raport ooś nie może być utożsamiany w opinią biegłego w rozumieniu art. 84 § 1 Kpa, a jego autor z biegłym. Konieczność sporządzenia raportu w danym postępowaniu wynika albo z mocy samej ustawy (jako załącznik do wniosku o wydanie decyzji), albo z postanowienia organu właściwego, wydanego w trybie art. 63 ust. 1 ustawy ooś. Tymczasem, zgodnie z art. 84 § 1 Kpa organ administracji może zwrócić się do biegłego o wydanie opinii, gdy w sprawie wymagane są wiadomości specjalne, ponad te które zostały już niejako przedstawione w raporcie ooś. Z dowodu z opinii biegłego organ prowadzący sprawę skorzystać może, ale nie musi. Prawo do powołania biegłego przysługuje wyłącznie organowi, a nie stronie postępowania, a samo

powołanie może nastąpić dopiero w trakcie toczącego się postępowania administracyjnego. Zdaniem zatem GDOŚ nie było w przedmiotowej sprawie podstaw ani do wyłączenia Mostów Katowice Sp. z o.o. od sporządzenia inwentaryzacji czy też raportu ooś ani do skorzystania z opinii biegłego. Raport ooś podlega bowiem wszechstronnej weryfikacji w toku prowadzonego postępowania przez wyspecjalizowane w zakresie ocen oddziaływania na środowisko organy a dodatkowo przez organy współdziałające. Z racji przypisanych ww. organom kompetencji ustawowych, pełnią one swoje funkcje w sposób niezależny i bezstronny wobec uczestników postępowania. Przenosząc powyższe na grunt niniejszego postępowania należy wskazać, że całość akt sprawy w tym raport ooś podlegały kontroli organów I i II instancji, oraz organu inspekcji sanitarnej. Dodatkowo dokumentacja była wielokrotnie uzupełniana oraz doprecyzowana. Organy obydwu instancji nie opierały się jedynie na danych z raportu ooś ale także na wiedzy własnej. Ponadto, jak już wspomniano w odpowiedzi na zarzut 1 w postępowaniu administracyjnym, zgodnie z zasadą legalizmu, organ działa w granicach wniosku inwestora. Oznacza to, iż w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, organ określa warunki realizacji przedsięwzięcia w wariantie wnioskowanym przez inwestora lub, jeśli zachodzą ku temu przesłanki, odmawia określenia tych warunków. Jeśli więc w odniesieniu do wariantu proponowanego przez inwestora nie zachodzą okoliczności wykluczające możliwość wydania pozytywnej decyzji, określone w art. 80 ust. 2 i art. 81 ustawy ooś, wówczas organ jest zobowiązany do określenia środowiskowych warunków realizacji przedsięwzięcia w wariantie wskazanym we wniosku. Taka sytuacja ma miejsce w ocenianym postępowaniu, w którym RDOŚ w Katowicach określił środowiskowe uwarunkowania realizacji planowanego przedsięwzięcia w wariantie preferowanym przez wnioskodawcę, po wykluczeniu, w toku oceny oddziaływania na środowisko, okoliczności uniemożliwiających wydanie decyzji dla tego wariantu. Nie zaistniały zatem przesłanki do zastosowania przez organ pierwszej instancji art. 81 ust. 1 ustawy ooś oraz zobowiązania inwestora do analizy dodatkowego jasnozielonego wariantu.

Jeżeli chodzi o wariantowanie przedmiotowej inwestycji, należy wyjaśnić, że w przedstawionym w toku postępowania raporcie ooś wskazano trzy warianty inwestycyjne (lokalizacyjne) oraz tzw. wariant zerowy (bezinwestycyjny) wraz z analizą oddziaływania poszczególnych wariantów na środowisko. Wśród wariantów inwestycyjnych przedstawiono wariant niebieski - jako proponowany przez wnioskodawcę i jednocześnie najkorzystniejszy dla środowiska oraz dwa racjonalne warianty alternatywne - wariant błękitny i wariant czerwony. Z szerokiej analizy porównawczej, dla przedstawionych w dokumentacji sprawy kryteriów, wynika, że w całościowym ujęciu, wariant niebieski jest wariantem najkorzystniejszym, gdyż generuje najmniejszą sumaryczną ilość konfliktów środowiskowych i otrzymał największą liczbę punktów. Biorąc powyższe pod uwagę zarzut odnośnie „*skupienia się wyłącznie na wariantcie niebieskim*” należy uznać za nieuzasadniony, gdyż w raporcie ooś zawarto szczegółową analizę porównawczą dla wszystkich proponowanych do realizacji wariantów.

Ad. 4

Strony zarzucają RDOŚ w Katowicach brak przeprowadzenia rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa pomimo wniosku o jej przeprowadzenie oraz nieuzasadnione stwierdzenie przez organ, że rozprawa nie przyspieszyłaby rozpoznania sprawy. Należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 89 § 1 Kpa organ administracji publicznej przeprowadzi, z urzędu lub na wniosek strony, w toku postępowania rozprawę, w każdym przypadku gdy zapewni to przyspieszenie lub uproszczenie postępowania lub gdy wymaga tego przepis prawa. Dodatkowo na mocy art. 36 ustawy o oś rozprawa może zostać przeprowadzona z udziałem społeczeństwa. Oznacza to, że przeprowadzenie rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest obligatoryjne. Zostało to również potwierdzone w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 stycznia 2011 r., sygn. akt II OSK 2319/10, gdzie Sąd wskazał, iż przeprowadzenie rozprawy administracyjnej nie stanowi obligatoryjnego elementu procedury ocen oddziaływania na środowisko. Dodatkowo, GDOŚ podtrzymuje stanowisko organu I instancji, że ewentualne przeprowadzenie tego środka dowodowego nie przyspieszyłoby rozpoznania sprawy. RDOŚ w Katowicach wielokrotnie wzywał bowiem inwestora do uzupełnienia dokumentacji oraz przedłożenia dodatkowych wyjaśnień. Zgromadzona dokumentacja jest zatem kompletna, spójna i w pełni wystarczająca do osiągnięcia celu przedmiotowego postępowania, tj. przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i określenia uwarunkowań środowiskowych realizacji inwestycji. Przeprowadzenie rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa nie wpłynęłoby na wcześniejsze zakończenie postępowania, właśnie ze względu na konieczność uzupełniania ww. dokumentacji.

Ad. 5

Strony zarzucają brak odniesienia się przez RDOŚ w Katowicach do zaleceń zawartych w decyzji GDOŚ z 18 lutego 2015 r., znak: DOOŚ-OAII.4200.24.2012.aj.19, m.in. konieczności analizy odcinka inwestycji od km 20+000 do km 22+000 pod względem przejść dla zwierząt. Odnosząc się do powyższego zarzutu, należy stwierdzić, że nie zasługuje on na uwzględnienie, ponieważ dotyczy odrębnego postępowania administracyjnego (por. wyjaśnienia zawarte w odpowiedzi na zarzut nr 6).

Ad. 6

Strony zarzucają ponadto istotne naruszenie art. 61a § 1 Kpa oraz wskazują, że RDOŚ w Katowicach wydał decyzję na nowy wniosek Prezydenta Miasta Wodzisław Śląski w sytuacji, gdy dotychczasowe postępowanie w tej samej sprawie nie zostało zakończone. W ocenie skarżących nie mogą toczyć się jednocześnie dwa postępowania w tej samej sprawie, a tymczasem *GDOŚ decyzją z dnia 19 lutego 2015 r., uchylił decyzję RDOŚ z 6 lutego 2012 r. i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. Postępowanie to nie zostało zakończone, a jedynie zawieszone.*

Wyjaśnić zatem należy, że wnioskiem z dnia 3 sierpnia 2010 r. [REDAKOWANE], pełnomocnik Prezydenta Miasta Wodzisławia Śląskiego, zwrócił się do RDOŚ w Katowicach o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Opracowanie projektu Drogi Głównej Południowej na terenie Wodzisławia Śląskiego, Mszany i gmin

sąsiednich - etap I (dokumentacja środowiskowa) dla wariantu I". Przedmiotowe przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w brzmieniu nadanym Dz. U. Nr 213, poz. 1397, jako *drogi inne niż wymienione w pkt 31, o nie mniej niż czterech pasach ruchu i długości nie mniejszej niż 10 km w jednym odcinku oraz zmiana przebiegu lub rozbudowa istniejącej drogi o dwóch pasach ruchu do co najmniej czterech pasów ruchu na długości nie mniejszej niż 10 km w jednym odcinku*. Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach był RDOŚ w Katowicach, zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy ooś. Projektowany odcinek drogi miał długość około 23 km, 4 pasy ruchu oraz klasę drogi głównej ruchu przyspieszonego (GP). Decyzją z dnia 6 lutego 2012 r., znak: WOOŚ.4200.2.2011.AS3.128, RDOŚ w Katowicach określił środowiskowe uwarunkowania dla realizacji ww. przedsięwzięcia. Od ww. decyzji zostały złożone odwołania do GDOŚ, który następnie decyzją z dnia 27 września 2013 r., znak: DOOŚ-OAII.4200.24.2012.3, częściowo uchylił i w tym zakresie orzekł, a w pozostałej części utrzymał w mocy decyzję RDOŚ w Katowicach z dnia 6 lutego 2012 r. Decyzja organu II instancji została zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który, wyrokiem z dnia 25 listopada 2014 r., sygn. akt IV SA/Wa 1006/14, uchylił decyzję GDOŚ w całości. Po ponownym rozpatrzeniu sprawy, GDOŚ decyzją z dnia 18 lutego 2015 r., znak: DOOŚ-OAII.4200.24.2012.aj.19, uchylił w całości decyzję RDOŚ w Katowicach z dnia 6 lutego 2012 r. i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. Następnie, wnioskiem z dnia 28 września 2015 r., znak: IAG-V.7011.00005.2013, inwestor wystąpił o zawieszenie postępowania w ww. sprawie, co zostało uczynione postanowieniem RDOŚ w Katowicach z dnia 23 listopada 2015 r., znak: WOOŚ.4200.2.2011.AS3.181. Ostatecznie RDOŚ w Katowicach, decyzją z dnia 21 stycznia 2019 r., znak: WOOŚ.4200.2.2011.AS3.184, umorzył w całości postępowanie wszczęte wnioskiem z dnia 3 sierpnia 2010 r. o wydanie decyzji dla przedsięwzięcia pn.: „Opracowanie projektu Drogi Głównej Południowej na terenie Wodzisławia Śląskiego, Mszany i gmin sąsiednich - etap I (dokumentacja środowiskowa) dla wariantu I”.

Należy wyjaśnić, że postanowienie RDOŚ w Katowicach z dnia 23 listopada 2015 r. o zawieszeniu postępowania wstrzymało bieg terminów przewidzianych w Kpa przez okres 3 lat, który upłynął z dniem 22 grudnia 2018 roku. Ze względu na fakt, iż do tej daty wnioskodawca nie zwrócił się do RDOŚ w Katowicach o podjęcie postępowania, żądanie wszczęcia postępowania uznano za wycofane, zgodnie z art. 98 § 2 Kpa. Zgodnie z art. 105 § 1 Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Z uwagi na fakt, iż w przedmiotowej sprawie wnioskodawca nie był zainteresowany rozstrzygnięciem merytorycznym sprawy, zaistniały okoliczności kwalifikujące do zastosowania art. 105 § 1 Kpa, tj. umorzenia postępowania.

Natomiast jeżeli chodzi o aktualnie prowadzone postępowanie należy wyjaśnić, że [REDAKTOWANE], pełnomocnik inwestora – Prezydenta Wodzisławia Śląskiego, zwrócił się z wnioskiem z 25 września 2015 r., o wydanie decyzji dla przedsięwzięcia polegającego na

„budowie Drogi Głównej Południowej na odcinku od drogi wojewódzkiej nr 935 w Rydułtowach do połączenia z ul. Wodzisławską w Mszanie”. Przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 60 rozporządzenia z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71), jako *drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 oraz obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg oraz obiektów mostowych, służących do obsługi stacji elektroenergetycznych i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody*. Jak wynika z karty informacyjnej złożonej przy wniosku o wydanie decyzji przedsięwzięcie realizowane będzie częściowo m.in. na działkach o numerach ewidencyjnych 317/4, 324/228, 419/12, 420/228, 427/10 położonych na terenie Gminy Wodzisław obręb ewidencyjny 5, którym, decyzją nr 3 Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 24 marca 2014 r. w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe, jako terenów zamkniętych, nadano status terenów zamkniętych (Dz. Urz. MR z 2014 r. poz. 25, ze zm.). Organem właściwym był zatem, na dzień wniesienia wniosku i wydania decyzji, RDOŚ w Katowicach (na podstawie art. 75 ust. 6 ustawy o oś). Przedmiotowa inwestycja polegać będzie na budowie drogi klasy głównej ruchu przyspieszonego (GP) i głównej (G), o długości około 23 km i przekroju jednojezdniowym 1 × 2 - jedna jezdnia i dwa pasy ruchu, a na odcinku od skrzyżowania z drogą krajową nr 78 (rejon węzła z DK 78 od km około 12+500 do około 14+400) dwujezdniowym 2 × 2 - dwie jezdnie po dwa pasy ruchu.

Biorąc powyższe pod uwagę nie można zgodzić się z zarzutami skarżących, że RDOŚ w Katowicach prowadził dwa postępowania w tej samej sprawie. Nie możemy mówić o tożsamości ww. postępowań. Pomimo, iż w nazwie obu postępowań pojawiała się Droga Główna Południowa, wnioski o wydanie decyzji różniły się zakresem, a przedsięwzięcia zostały zakwalifikowane z odrębnych podstaw wskazanych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Strony zarzucają również, że decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności pomimo braku przesłanek ustawowych. RDOŚ w Katowicach, ich zdaniem, błędnie interpretuje art. 108 § 1 i 2 Kpa, ponieważ powołuje się na interes społeczny, który *ma rzekomo uzasadniać rygor natychmiastowej wykonalności, a w rzeczywistości chodzi jedynie o interes finansowy inwestora Miasta Wodzisław Śląski i Mostów Katowice Sp. z o.o., które będą realizować inwestycję*. W tym miejscu należy wyjaśnić, że rygor natychmiastowej wykonalności został nadany decyzji RDOŚ w Katowicach odrębnym postanowieniem (z dnia 5 września 2016 r., znak: WOOS.4210.35.2015.AS3.71), nie stanowi więc klauzuli dodatkowej skarżonej decyzji, a co za tym idzie nie podlega kontroli instancyjnej w ramach prowadzonego obecnie postępowania odwoławczego. Biorąc powyższe pod uwagę zarzuty stron należy uznać za nieuzasadnione.

Ad. 7, 8, 9

██████████ zarzuca, że inwestycja będzie negatywnie oddziaływać na nieruchomość stanowiącą jego własność. Inwestycja będzie przebiegać w bezpośrednim sąsiedztwie działki skarżącego zlokalizowanej przy ul. ██████████ (działka o nr ewid. ██████████, mapa 5 obręb Mszana) oraz częściowo ją przetnie (obszar plantacji orzechów). Zdaniem skarżącego na jego nieruchomości będą występowały przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu oraz zanieczyszczeń powietrza. Strona wskazuje, że inwestycja będzie stanowiła barierę w krajobrazie. Zajęcie części plantacji orzechów włoskich wpłynie na ograniczenie możliwości użytkowania gruntów przez skarżącego na dotychczasowe cele oraz utrudni korzystanie z suszarni oraz huskarni orzechów. Strona wnosi ponadto o wykup przedmiotowej nieruchomości.

Odnosząc się do powyższych zarzutów należy stwierdzić, że przedmiotowa nieruchomość położona jest w granicach terenu realizacji projektowanej drogi i jej część, na której znajduje się plantacja orzechów, zostanie zajęta pod planowaną drogę. Jak wynika z informacji przedstawionych w uzupełnieniu do raportu oś (załącznik do pisma inwestora z dnia 27 listopada 2020 r.), na wysokości nieruchomości skarżącego planowana jest budowa ekranu akustycznego (EK 34). Po jego zastosowaniu nie przewiduje się wystąpienia przekroczeń dopuszczalnych norm hałasu dla terenów chronionych akustycznie (załącznik graficzny OŚ.5.1/15 do ww. pisma inwestora). Jeżeli chodzi o zanieczyszczenia powietrza, to w ww. uzupełnieniu do raportu oś, co zostało stwierdzone na podstawie przeprowadzonych obliczeń, wykazano, że nie przewiduje się wystąpienia przekroczeń stężeń maksymalnych i średniorocznych substancji emitowanych do powietrza z projektowanej drogi. W związku z powyższym nie ma konieczności stosowania działań minimalizujących w zakresie ochrony powietrza.

Należy również zaznaczyć, że w punkcie 1 niniejszej decyzji GDOŚ zmodyfikował warunek określony w punkcie I.2.1.7 decyzji RDOŚ w Katowicach dotyczący prowadzenia uciążliwych akustycznie prac na etapie budowy inwestycji i orzekł jego nowe brzmienie. Warunek został rozszerzony i doprecyzowany o działania mające na celu ograniczenie uciążliwości etapu budowy drogi dla ludzi oraz zabezpieczenia obiektów budowlanych, w tym budynków mieszkalnych. Uciążliwe akustycznie prace budowlane i rozbiórkowe w pobliżu zabudowań mieszkalnych (w tym w pobliżu nieruchomości skarżącego) będą prowadzone wyłącznie w porze dziennej (godz. 6:00- 22:00). Na odcinkach przebiegających w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej zostaną zastosowane tymczasowe ekrany akustyczne minimalizujące oddziaływanie etapu budowy drogi na tereny chronione akustycznie. Przed przystąpieniem do prac budowlanych, w trakcie których będą wykorzystywane maszyny i urządzenia mogące być źródłem drgań technologicznych (w tym maszyny i urządzenia do: mechanicznego zagęszczania gruntu i drogowych warstw nawierzchniowych, rozbiórki nawierzchni przeznaczonych do likwidacji oraz pograżania w gruncie stalowych grodzic) zostanie wykonana ocena stanu technicznego budynków zlokalizowanych w odległości do 20 m od źródła drgań oraz ocena ich podatności na drgania. Parametry pracy maszyn i urządzeń będących źródłem drgań zostaną dostosowane do stanu technicznego budynków znajdujących się w zasięgu oddziaływania tych drgań. Podczas prowadzenia prac budowlanych monitorowany będzie stan techniczny budynków, co zapewni

bieżącą aktualizację wyników w zakresie emitowanych drgań, w szczególności tych które mogą być szkodliwe dla ich konstrukcji. Jeżeli przeprowadzona ocena i monitoring wykażą możliwość wystąpienia szkodliwego wpływu drgań na konstrukcję budynków, prace budowlane będą prowadzone z zastosowaniem technologii bezwibracyjnej (np. stosowanie pali wierconych, pograżanie stalowych grodzic za pomocą prasy hydraulicznej) lub z wykorzystaniem maszyn i urządzeń o niskiej emisji drgań (np. do zagęszczania gruntu podczas zasypywania wykopów stosować maszyny i urządzenia nieprzekraczające masy 300 kg).

Dodatkowo zgodnie z punktem 29 niniejszej decyzji, zostanie przeprowadzona analiza porealizacyjna w zakresie oddziaływania akustycznego przedmiotowej drogi na tereny podlegające ochronie akustycznej oraz w zakresie emisji drgań, które wystąpią podczas funkcjonowania przedsięwzięcia, na budynki znajdujące się w odległości nie większej niż 15 m od osi skrajnego pasa drogi (pod względem oddziaływania na ludzi) oraz 25 m (pod względem oddziaływania na konstrukcję budynków). Ocena emisji drgań powinna być przeprowadzona zgodnie ze stanem współczesnej wiedzy oraz aktualnymi metodami oceny drgań. Współczesny stan wiedzy i aktualne metody oceny są opisane m.in. w Polskich Normach: PN-B-02170 – Ocena szkodliwości drgań przekazywanych przez podłoże na budynki oraz PN-B-02171 – Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach.

Skarżący zarzuca, że realizacja przedmiotowej inwestycji wpłynie na ograniczenie możliwości użytkowania gruntów będących jego własnością oraz wnosi o wykup przedmiotowej nieruchomości.

Należy wyjaśnić, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie narusza prawa własności do nieruchomości gruntowych, bowiem nie daje inwestorowi żadnych praw do terenu będącego miejscem realizacji inwestycji. Na potrzeby uzyskania tej decyzji wnioskodawca nie musi legitymować się tytułem prawnym do nieruchomości, na których planowana jest realizacja przedsięwzięcia, a zatem roszczenia prawne nie mogą być skutecznie podnoszone w toku postępowania poprzedzającego jej wydanie. Potwierdza to Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie, który w wyroku z dnia 19 marca 2008 r., sygn. akt: II SA/Kr 1208/07, wskazał, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie rodzi praw do terenu oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich. Legitymowanie się prawem do nieruchomości będzie badane dopiero na etapie wydawania decyzji o pozwoleniu na budowę. Przedmiotowa inwestycja będzie realizowana w oparciu o decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, o której mowa w ustawie o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych. Kwestie dotyczące naruszenia interesów właścicieli nieruchomości, które są przeznaczone pod realizację inwestycji drogowej (w tym dotyczące wywłaszczeń i odszkodowań), są regulowane przez przepisy powyższej ustawy, tym samym wykraczają poza przedmiot postępowania w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Ponadto zauważyć należy, że ocena wpływu przedsięwzięcia na nieruchomości jest elementem koniecznym w ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, jednakże w tym zakresie nie bada się wpływu inwestycji na wartość tych dóbr materialnych (por. wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 14 marca 2013 r., C-420/11, oraz wyrok

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 25 lutego 2015 r., sygn. akt: II SA/Go 4/15).

Jeżeli chodzi o oddziaływanie przedmiotowej inwestycji na krajobraz, należy podkreślić, że Droga Główna Południowa będzie przebiegała w nowo wyznaczonym korytarzu, w związku z powyższym będzie niewątpliwie stanowiła optyczne rozcięcie krajobrazu. Uciążliwości będą odczuwalne zwłaszcza na etapie realizacji inwestycji, w trakcie prowadzenia prac budowlanych np. naruszenie okrywy roślinnej terenu i czasowe odsłonięcie gruntów czy ekspozycja kruszyw i maszyn budowlanych. Niektóre zaburzenia funkcjonalne oraz zaburzenia środowiskowe w zakresie przekształceń powierzchni ziemi będą miały charakter przejściowy, do czasu zakończenia prac budowlanych (np. wymiana podłoża i związane z tym wykopy i nasypy, koleiny na drogach dojazdowych placu budowy). Po zakończeniu prac budowlanych teren zostanie uporządkowany i zagospodarowany zgodnie z projektem zagospodarowania terenu w sposób zbliżony do naturalnego, a walory krajobrazowe odtworzone na miarę nowych warunków technicznych. Obowiązkiem inwestora będzie dołożenie wszelkich starań, aby projektowana droga w jak najmniejszym stopniu rzutowała negatywnie na wrażenia estetyczne. Dodatkowo w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nałożono na inwestora szereg warunków, które mają na celu ochronę krajobrazu zarówno na etapie realizacji jak i eksploatacji inwestycji. Są to np. konieczność odpowiedniej lokalizacji zaplecza technicznego, baz materiałowych, parkingów dla sprzętu budowlanego, tymczasowych miejsc magazynowania ziemi i innych materiałów oraz wyznaczania dróg dojazdowych, serwisowych czy technologicznych (warunki 1.2.1.11-1.2.1.14). Po zakończeniu budowy drogi, terenom niekorzystnie przekształconym, takim jak: zaplecza budowy, bazy transportowe oraz drogi technologiczne, zostaną nadane lub przywrócone wartości użytkowe, przez właściwe ukształtowanie rzeźby terenu, uregulowanie stosunków wodnych, nasadzenie roślin rodzimych, umocnienie skarp oraz odbudowanie lub zbudowanie niezbędnych fragmentów dróg (warunek 1.2.1.9.).

Należy również podkreślić, że w rejonie planowanej inwestycji brak jest jakiejkolwiek formy ochrony przyrody, której przedmiotem ochrony byłby krajobraz, zwłaszcza brak jest obszarów chronionego krajobrazu. Krajobraz na trasie inwestycji nie ma w sobie cech na tyle wyjątkowych, aby podlegać ochronie i jego ewentualne naruszenie przez drogę nie doprowadzi do istotnego pogorszenia jego wartości. Jednocześnie organ II instancji wyjaśnia, że ocena estetyki planowanej drogi ma charakter subiektywny. Ponadto negatywne wrażenia estetyczne związane z przedsięwzięciem np. budowa ekranu akustycznego nie stanowią przesłanki do odmowy wydania decyzji lub zmiany przebiegu inwestycji.

Ad. 10, 11, 12

██████████ wskazuje, że planowana inwestycja będzie negatywnie oddziaływać na nieruchomości będące jego własnością zlokalizowane przy ul. ██████████, na działkach o nr ewid. ██████████ mapa 5, obręb Mszana. Zdaniem skarżącego na jego nieruchomościach będą występowały przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu oraz zanieczyszczeń powietrza. Ponadto podkreśla, że realizacja inwestycji wpłynie na ograniczenie

możliwości użytkowania gruntów przez skarżącego na dotychczasowe cele (plantacja orzechów). Strona wnosi ponadto o wykup przedmiotowej nieruchomości.

Odnosząc się do powyższych zarzutów należy stwierdzić, że działki o nr ewid. [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] mapa 5 obręb Mszana, położone są na terenie realizacji przedmiotowej inwestycji. Jak słusznie wskazał skarżący jego nieruchomość przylega do planowanej inwestycji oraz projektowanego ronda, ponadto część działek, na których znajduje się plantacja orzechów zostanie przecięta po przekątnej i zajęta pod planowaną drogę. Jak wynika z informacji przedstawionych w uzupełnieniu do raportu oś (załącznik do pisma inwestora z dnia 27 listopada 2020 r.), na wysokości nieruchomości skarżącego planowana jest budowa ekranu akustycznego (EK 34). Po jego zastosowaniu nie przewiduje się wystąpienia przekroczeń dopuszczalnych norm hałasu dla terenów chronionych akustycznie (załącznik graficzny OŚ.5.1/15 do ww. pisma). Jeżeli chodzi o zanieczyszczenia powietrza, to w uzupełnieniu do raportu oś (załącznik do ww. pisma) na podstawie przeprowadzonych obliczeń wykazano, że nie przewiduje się wystąpienia przekroczeń stężeń maksymalnych i średniorocznych substancji emitowanych do powietrza z projektowanej drogi. W związku z powyższym nie ma konieczności stosowania działań minimalizujących w zakresie ochrony powietrza.

Do pozostałych zarzutów dotyczących wpływu na krajobraz i wykupu nieruchomości organ II instancji odniósł się w odpowiedzi na zarzuty 7, 8, 9.

Strona wskazuje także, że planowany układ drogi, ekranów akustycznych oraz aktualna rzeźba terenu i sąsiedztwo akwenów wodnych spowoduje efekt odbicia hałasu od tafli wody, nie przedstawia jednak dowodów na to, że takie zjawisko faktycznie będzie miało miejsce. Podkreślenia wymaga zaś, że na wnioskodawcę nałożony został obowiązek wykonania w ramach analizy porealizacyjnej pomiarów faktycznego poziomu hałasu, m.in. w sąsiedztwie chronionego akustycznie terenu nieruchomości skarżącego. Powyższe podyktowane jest koniecznością zapewnienia m.in. skarżącemu jak i pozostałym stronom postępowania maksymalnej ochrony w zakresie warunków życia. W przypadku, gdy analiza porealizacyjna wykaże niedotrzymanie standardów jakości środowiska akustycznego poza granicami pasa drogowego [co w przypadku tras komunikacyjnych stanowi odpowiednik określonego w art. 135 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, ze zm.) terenu zakładu lub innego obiektu], pomimo wyczerpania możliwości zastosowania środków ochrony akustycznej, wówczas właściwy miejscowo sejmik województwa utworzy w drodze uchwały obszar ograniczonego użytkowania.

Skarżący zwraca także uwagę, że drzewa koło akwenu stanowią „swego rodzaju rezerwat i cenne siedliska ptaków i zwierzyny łownej”. Tereny, na które wskazuje strona, nie są jednak objęte żadną formą ochrony przyrody na podstawie ustawy o ochronie przyrody, niemniej jednak stanowią cenne siedliska zwierząt. Przebiegają tam również szlaki migracyjne zwierząt. W celu minimalizacji oddziaływania inwestycji na te obszary zostaną zaprojektowane przejścia dla zwierząt średnich w km 22+818 oraz dla zwierząt małych w km 23+028.

Biorąc powyższe pod uwagę zarzuty przedstawione przez skarżącego nie zasługują na uwzględnienie.

Ad. 13

Strony nie zgadzają się z wyjaśnieniami odnośnie punktu 8a) zawartymi na str. 110-111 decyzji RDOŚ w Katowicach, że stan wód pobliskich zalewisk nie podniesie się. Jednocześnie podkreślają, że na pograniczu Mszany i Jastrzębia-Zdroju, na ulicy Wodzisławskiej od dłuższego czasu prowadzone są prace ziemne, co powoduje stałe podnoszenie stanu wody.

Tymczasem kwestia ta została jednak dokładnie wyjaśniona przez organ I instancji. Jak wynika z wyjaśnień uzyskanych od inwestora przy piśmie z dnia 19 lipca 2016 r., znak: 2016/07/00693, zasypanie zalewiska, które powstało, w wyniku szkód górniczych, będzie miało miejsce w niewielkim zakresie. Częściowe zasypanie zalewiska (wyróbiska) nie spowoduje podniesienia się poziomu wody w rejonie sąsiadujących zabudowań i ich podtopienia czy też zalania, ponieważ nie stanowi ono połączenia retencyjnego dla przepływu wody w rzece. Z dokumentacji sprawy wynika, że w km 22+705 - 23+060 przewiduje się zasypanie jedynie 745 m² zbiornika o całkowitej powierzchni 53 284 m², co stanowi około 1,4 % powierzchni zalewiska i z uwagi na skalę ingerencji nie przewiduje się wpływu na warunki gruntowo-wodne w tym rejonie. Ponadto należy podkreślić, że odwodnienie drogi projektowane jest w sposób zapewniający bezpieczeństwo zrzutu wód z układu nowoprojektowanej drogi - zrzut wód jest dokonywany w sposób kontrolowany, tj. po retencji w zbiornikach retencyjnych, w ilościach które nie spowodują podniesienia się zwierciadła wód w odbiornikach. Projekt nie przewiduje zrzutu wód do odbiorników bezodpływowych.

Biorąc powyższe pod uwagę w ocenie GDOŚ obawy skarżących są nieuzasadnione.

Ad. 14

Strony nie zgadzają się także z wyjaśnieniami odnośnie punktu 8b) zawartymi na str. 111 decyzji RDOŚ w Katowicach dotyczącego analiz hałasu. Zdaniem skarżących rejon ich domów będzie narażony na ponadnormatywne oddziaływanie hałasu emitowanego przez przedmiotową inwestycję. Ponadto na skutek realizacji inwestycji wzrośnie natężenie ruchu, a oświetlenie przejeżdżających samochodów będzie szczególnie uciążliwe nocą.

Odnosząc się do powyższego zarzutu, należy stwierdzić, że na podstawie przeprowadzonych w raporcie oraz jego uzupełnieniach obliczeń dotyczących hałasu, nie stwierdzono przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w rejonie zabudowy mieszkaniowej należącej do skarżących, zlokalizowanej przy ul. [REDAKTOWANE]. Świadczą o tym chociażby wyniki pomiarów uzyskane w punktach receptorowych (nr 132 - Moszczeńska 14 i nr 133 - Moszczeńska 16). Obliczone poziomy dźwięku w punktach receptorowych, bez zastosowania ekranu akustycznego, również nie wykazały przekroczeń wartości dopuszczalnych hałasu obowiązujących dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Należy także podkreślić, że na etapie realizacji inwestycji zostanie zastosowany szereg działań mających na celu ograniczenie emisji hałasu oraz wibracji. Ponadto nałożono na inwestora obowiązek przeprowadzenia analizy porealizacyjnej. GDOŚ przedstawił szczegółowe wyjaśnienia w tym zakresie w odpowiedzi na zarzuty nr 7, 8, 9.

Biorąc powyższe pod uwagę, zarzut odnośnie przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu nie zasługuje na uwzględnienie.

Jeżeli chodzi o kwestię uciążliwości powodowanych na skutek oświetlenia emitowanego przez przejeżdżające nocą samochody, należy stwierdzić, że oddziaływanie to było analizowane zarówno przez organ I jak i II instancji. Jak wynika z wyjaśnień przedstawionych przez inwestora wraz z uzupełnieniem z dnia 27 listopada 2020 r., wschodni łuk ronda będzie zabezpieczony typowymi, drogowymi barierami przeciwoślusienowymi lub projektowaną roślinnością, która skutecznie ograniczy ilość docierającego światła do budynków.

Ad. 15

Strony nie zgadzają się z wyjaśnieniami odnośnie punktu 8c) zawartymi na str. 112 decyzji RDOŚ w Katowicach. Zdaniem skarżących obliczenia przedstawione w raporcie, wykonane w oparciu o dane natężenia ruchu z 2010 r., obarczone są dużym błędem. Odnosząc się do powyższego zarzutu należy wyjaśnić, że rację mają strony w zakresie nieaktualnych danych. Dlatego też organ II instancji wezwał inwestora (pismo z dnia 8 kwietnia 2020 r., znak: DOOŚ-DŚII.4200.27.2016.EO/AK/MD/EU.46) do uaktualnienia obliczeń w oparciu o prognozę ruchu dla planowanego przedsięwzięcia wykonaną na danych GPR z 2015 r., co wnioskodawca uczynił pismem z dnia 27 listopada 2020 r. Na podstawie zaktualizowanej prognozy ruchu (GPR2015) przedstawiono zaktualizowane oddziaływania, wraz z zestawieniem działań minimalizujących od planowanej Drogi Głównej Południowej w wariantach niebieskim (preferowanym), czerwonym (alternatywnym) i błękitnym (alternatywnym). Dodatkowo dokonano weryfikacji aktualności zabudowy zlokalizowanej wzdłuż analizowanych wariantów oraz zapisów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dalej mpzp.

Ad. 16

Strony zarzucają naruszenie art. 156 § 1 pkt 2 i 3 w zw. z art. 61a Kpa, poprzez prowadzenie odrębnego postępowania zakończonego wydaniem zaskarżonej decyzji pomimo, iż nie zostało zakończone postępowanie dotyczące tej samej sprawy, w którym została wydana decyzja GDOŚ z dnia 18 lutego 2015 r., znak: DOOŚ-OAII.4200.24.2012.aj.19. Kwestia ta została wyjaśniona już w odpowiedzi na zarzut nr 6.

Ponadto strony wskazują na dokumenty, które były wykorzystane przy prowadzeniu postępowania wszczętego wnioskiem z dnia 3 sierpnia 2010 r., m.in. pisma dotyczące zgodności przebiegu inwestycji z mpzp datowanych na czerwiec - lipiec 2014 r. Zdaniem skarżących wykorzystanie ww. dokumentów również w przedmiotowym postępowaniu przesądza o tożsamości obu postępowań. W ocenie GDOŚ przedstawiona argumentacja jest nietrafna. Jak wskazano już w odpowiedzi na zarzut nr 6, a co skarżący sami potwierdzili wskazując, że *wcześniejsze postępowanie dotyczyło w części budowy drogi czterojezdniowej a w przedmiotowym postępowaniu dwujezdniowej*, zakres elementów wchodzących w skład rzeczonych przedsięwzięć i teren ich realizacji nie był identyczny, co wyklucza tożsamość przedmiotową obu spraw. Ponadto trzeba dodać, że sprawa wszczęta z wniosku z 2010 r. nie została ostatecznie rozstrzygnięta, przez co rozumieć należy wydanie decyzji określającej prawa i obowiązki jej adresata. Podkreślić

należy, że stwierdzenie nieważności decyzji na podstawie art. 156 § 1 pkt 3 Kpa może mieć miejsce tylko w przypadku ustalenia, że istnieje tożsamość sprawy rozstrzygniętej kolejno po sobie dwiema decyzjami, z których pierwsza jest ostateczna. Na ogół przyjmuje się, że na sprawę administracyjną w znaczeniu materialnym składają się elementy podmiotowe i przedmiotowe. Tożsamość elementów podmiotowych to tożsamość podmiotu będącego adresatem praw lub obowiązków, a tożsamość przedmiotowa to tożsamość treści tych praw i obowiązków oraz ich podstawy faktycznej i prawnej. Tym samym zarzut podnoszony przez odwołujących się w tym zakresie jest niesłuszny.

Ad. 17 i 18

Strony zarzucają naruszenie art. 6 – 8 Kpa poprzez działanie organu wbrew zasadzie praworządności, zasadzie prawdy obiektywnej oraz zasadzie pogłębiania zaufania obywateli do władzy publicznej oraz naruszenie art. 77 § 1 i 80 Kpa poprzez nieuwzględnienie wniosków dowodowych odwołujących o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej oraz oględzin terenu, a przez to niewyjaśnienie istoty sprawy. Na wstępie należy podkreślić, że zarzuty w zakresie przywołanych zasad ogólnych postępowania są całkowicie gołosłowne. Skarżący nie wskazali bowiem przez jakie konkretnie działania organ dopuścił się ich naruszenia, co uniemożliwia GDOŚ odniesienie się do powyższego. W zakresie reguł postępowania dowodowego, organ II instancji nie dopatrzył się w postępowaniu RDOŚ w Katowicach istotnych braków, mogących mieć wpływ na wynik sprawy. W szczególności organ I instancji podjął czynności prowadzące do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy oraz zebrał i rozpatrzył zgromadzony przez siebie materiał dowodowy. Zakres kwestii wymagających wyjaśnienia i doprecyzowania na etapie postępowania odwoławczego mieścił się zaś w granicach dodatkowego postępowania uzupełniającego, o którym mowa w art. 136 Kpa. Podkreślić należy, że zastosowanie dodatkowych środków dowodowych takich jak otwarta dla społeczeństwa rozprawa administracyjna czy też oględziny terenu jest w wyłącznej gestii organu prowadzącego postępowanie. Skoro zastosowane przez RDOŚ w Katowicach środki dowodowe w postaci dowodów z dokumentów, w szczególności raportu oos, były wystarczające do rozstrzygnięcia analizowanej sprawy (a były) to uznać należy, że oględziny i rozprawa administracyjna byłyby zbędne, nie przyczyniłyby się do szybkiego rozpatrzenia sprawy a w konsekwencji przez ich wykorzystanie organ narazić by się mógł na zarzut naruszenia art. 12 Kpa, mówiącego o konieczności posługiwania się możliwie najprostszymi środkami dowodowymi.

Ponadto strony wniosły o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z szeregu dokumentów, tj. wyroku WSA z dnia 25 listopada 2014 r., sygn. akt IV SA/Wa 1006/14, decyzji GDOŚ z dnia 18 lutego 2015 r. znak: DOOŚ-OAII.4200.24.2012.aj.19, obwieszczenia RDOŚ w Katowicach z dnia 8 października 2015 r., znak: WOOŚ.4200.2.2011.AS3.179, obwieszczenia RDOŚ w Katowicach z dnia 8 października 2015 r., znak: WOOŚ.4200.2.2011.AS3.182, które zostały dołączone do akt sprawy na okoliczność, że takie postępowanie częściowo względem terenu analizowanej obecnie inwestycji miało miejsce. Jak wskazano uprzednio, w ocenie organu II instancji, wnioskodawca miał prawo do zawieszenia postępowania wszczętego wnioskiem z dnia

3 sierpnia 2010 r. oraz złożenia nowego wniosku w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli nie był on tożsamy z wnioskiem z dnia 3 sierpnia 2010 r. i różnił się zakresem. Akta te dotyczą, co zostało ostatecznie wyjaśnione, odrębnej od aktualnie prowadzonej sprawy administracyjnej, a tym samym okoliczności nimi udowodnione czy też dokonane przez WSA w Warszawie oceny prawne pozostają bez znaczenia dla niniejszego rozstrzygnięcia.

Zgodnie zaś z art. 78 § 1 Kpa żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy. Tym samym GDOŚ nie znalazł uzasadnienia do dopuszczenia jako dowodu umowy z dnia 31 lipca 2015 r., znak: IAG-V.7011.00005.2013, zawartej pomiędzy Miastem Wodzisław Śląski a Mosty Katowice Sp. z o.o. której przedmiotem było wykonanie aktualizacji raportu ooś dla planowanej inwestycji wraz z uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pn. „Projekt budowy Drogi Głównej Południowej na odcinku od drogi wojewódzkiej 935 w Rydułtowach do połączenia z ul. Wodzisławską w Mszanie”. Bez znaczenia pozostają również twierdzenia stron, że w ww. umowie zawarto konieczność uwzględnienia zaleceń wskazanych w wyroku WSA w Warszawie z dnia 25 listopada 2014 r., sygn. akt IV SA/Wa 1006/14, oraz decyzji GDOŚ z dnia 27 września 2013 r., znak: DOOŚ-OAII.4200.24.2012.3. Organ właściwy do wydania przedmiotowej decyzji ocenia sam raport ooś i jego aktualizację ale nie umowę cywilną, której przedmiotem jest sporządzenie weryfikowanej przez organ dokumentacji.

Ad. 19, 20, 21

██████████ i ██████████ nie zgadzają się z wyjaśnieniami, które organ I instancji zawarł w odpowiedzi na uwagi i wnioski złożone w ramach udziału społeczeństwa. Wyjaśnienia te zostały przedstawione w punktach 9a-9c na stronie 112-114 decyzji z dnia 31 sierpnia 2016 r. Wyjaśnić należy, że zarówno ██████████ jak i ██████████ posiadają status strony w przedmiotowym postępowaniu i mają możliwość składania uwag i wniosków na każdym jego etapie. Wniesione przez nich uwagi są zaś rozpatrywane na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, a nie tylko, jak uwagi wniesione przez podmioty zainteresowane w ramach udziału społeczeństwa, na podstawie raportu ooś i niezbędnej dokumentacji sprawy, o której mowa w art. 33 ust. 2 ustawy ooś. RDOŚ w Katowicach zatem w szczegółowy sposób odniósł się do uwag przedłożonych przez skarżących pismem z dnia 8 lipca 2016 r. Uwagi te dotyczyły w szczególności: emisji zanieczyszczeń na etapie budowy i eksploatacji drogi, pogorszenia klimatu akustycznego w rejonie nieruchomości mieszkańców, wpływu drogi na krajobraz oraz bariery społecznej jaką będzie projektowana droga. W ocenie stron inwestycja będzie negatywnie oddziaływać na nieruchomość stanowiącą ich własność oraz powodować przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu oraz zanieczyszczeń powietrza. Ponadto droga będzie negatywnie oddziaływać na krajobraz i nie wtopi się w otoczenie. W rejonie nieruchomości skarżących zlokalizowana będzie bowiem droga dojazdowa do pól a za nią będą się znajdowały ekrany akustyczne. Zdaniem stron, zostaną one odcięte od społeczności i

sąsiednich działek, będą miały trudności w przemieszczaniu się oraz będą narażone na życie w bezpośrednim sąsiedztwie drogi i nowo wybudowanych ekranów akustycznych.

Organ odwoławczy stoi na stanowisku, że RDOŚ w Katowicach w szczególności i prawidłowy sposób odniósł się do ww. argumentacji. Ponadto zarzuty te pokrywają się z innymi wniesionymi w niniejszej sprawie środkami zaskarżenia. Ponownie analizując zatem powyższe kwestie GDOŚ przedstawia następujące wyjaśnienia. Jak wynika z akt sprawy działka nr [REDACTED] obręb Kokoszyce, gm. Wodzisław Śląski, stanowiąca własność skarżących, zlokalizowana jest w bezpośrednim sąsiedztwie planowanej inwestycji i podlega ochronie akustycznej jako zabudowa jednorodzinna. Jak wynika z informacji przedstawionych w uzupełnieniu do raportu ooś (załącznik do pisma inwestora z dnia 27 listopada 2020 r.), na wysokości nieruchomości skarżących planowana jest budowa ekranu akustycznego (EK 19). Po jego zastosowaniu nie przewiduje się wystąpienia przekroczeń dopuszczalnych norm hałasu dla terenów chronionych akustycznie (załącznik graficzny OŚ.5.1/6 do ww. pisma). Jeżeli chodzi o zanieczyszczenia powietrza, to w uzupełnieniu do raportu ooś, na podstawie przeprowadzonych obliczeń wykazano, że nie przewiduje się wystąpienia przekroczeń stężeń maksymalnych i średniorocznych substancji emitowanych do powietrza z projektowanej drogi. W związku z powyższym nie ma konieczności stosowania działań minimalizujących w zakresie ochrony powietrza. W przypadku oddziaływania na krajobraz to wskazać należy, że kwestia ta została szczegółowo przeanalizowana w odpowiedzi na zarzuty 7, 8, 9. Planowany w rejonie nieruchomości skarżących ekran akustyczny ma na celu ochronę ich nieruchomości przed ponadnormatywnym oddziaływaniem akustycznym. Ekran będzie co prawda stanowił barierę w krajobrazie, jednak jednocześnie odziami nieruchomości skarżących od nowopowstałej drogi. Jeżeli chodzi o barierę społeczną, jaką w ocenie skarżących będzie stanowiła projektowana droga, należy wyjaśnić, że kwestie związane z rozwiązaniami technicznymi planowanej inwestycji wykraczają poza przedmiot postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i przeprowadzanej w jego toku oceny oddziaływania na środowiska. Zarówno RDOŚ w Katowicach, jak i GDOŚ nie są właściwi w zakresie weryfikacji przyjętych w projekcie rozwiązań technicznych oraz ich skuteczności pod względem bezpieczeństwa użytkowników ruchu drogowego. Kompetencje w ww. zakresie leżą w gestii organu architektoniczno-budowlanego oraz nadzoru budowlanego i winny być weryfikowane na etapie postępowania w sprawie wydania decyzji inwestycyjnej. W trakcie postępowania związanego z wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ nie ocenia skuteczności zaproponowanych rozwiązań technicznych. Rolą organu jest bowiem ocena dopuszczalności objętej wnioskiem inwestycji pod względem wymagań i uwarunkowań środowiskowych. Organ ten określa warunki korzystania z zasobów środowiskowych dla przedsięwzięcia sprecyzowanego we wniosku, o którego zakresie decyduje wnioskodawca. Poddaje on własnej ocenie z zakresu ochrony środowiska skonkretyzowaną we wniosku inwestycję, której dotyczy dołączona do wniosku dokumentacja, opierając się na wynikach raportu ooś opracowanego dla inwestycji o określonych parametrach technicznych. Kwestie takie jak skomunikowanie z sąsiednimi działkami, budowa chodników, bezpieczeństwo komunikacji nie są tym samym analizowane na etapie

przedmiotowego postępowania. Niemniej jednak, w uzupełnieniu dokumentacji (pismo z dnia 27 listopada 2020 r.) wnioskodawca wyjaśnił, że w stanie istniejącym, na wysokości projektowanej Drogi Głównej Południowej w ciągu drogi wojewódzkiej DW 936 (ul. Młodzieżowej), nie ma obustronnych chodników. Z prawej strony jezdni jest jedynie wyznaczony pas, który dopuszcza ruch pieszy i rowerowy. W ramach budowy skrzyżowania Drogi Głównej Południowej z ul. Młodzieżową (DW 936) zaprojektowano skrzyżowanie skanalizowane czterowlotowe z przejściem pieszo-rowerowym. Ponadto wzdłuż przebudowywanej ulicy Młodzieżowej zaprojektowano po stronie prawej ścieżkę rowerową o szer. 2,5 m, chodnik dla pieszych o szer. 1,5 m oraz pobocze o szer. 0,5 m. Natomiast po stronie lewej ulicy zaprojektowano pobocze o szer. 2,30 m. Dodatkowo na całym odcinku przebudowywanej ul. Młodzieżowej zaprojektowano oświetlenie drogowe. Biorąc powyższe pod uwagę zarzuty [REDAKTOWANE] oraz [REDAKTOWANE] nie zasługują na uwzględnienie.

Ad. 22

[REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE], reprezentowani przez adw. [REDAKTOWANE], kwestionowanej decyzji zarzucają rażące naruszenie art. 61a Kpa *poprzez uszczęgie i prowadzenie niniejszego postępowania pomimo niedopuszczalności procedowania wynikającej z faktu, iż w tej samej sprawie toczyło się inne postępowanie*. Ponadto wskazują na tożsamość wariantu niebieskiego z wariantem 1 z poprzedniego postępowania. Tymczasem GDOŚ do zarzutów dotyczących tożsamości ww. postępowań odniósł się w odpowiedzi na zarzut 6. Jednocześnie, w ocenie tutejszego organu, nieuzasadnione jest porównywanie wariantów z poprzedniego postępowania z obecnym postępowaniem. Pomimo, iż inwestycja nadal polega na budowie Drogi Głównej Południowej, to nie mamy do czynienia z tożsamością sprawy, bowiem rozbieżny jest zakres przedmiotowy przedsięwzięć rozpatrywanych w ramach tych postępowań.

Ad. 23 i 34

Strony wskazują na nieprawidłowe przeprowadzenie udziału społeczeństwa, przez co społeczeństwo nie miało możliwości zapoznania się z całością dokumentacji sprawy oraz złożenia uwag i wniosków. Powyższe skutkowało naruszeniem art. 33 ust. 1 pkt 7 w zw. z art. 79 ust. 1 ustawy ooś. W tym zakresie skarżący wskazują, że *inwestor w dniu 20 czerwca 2016 r. złożył do akt ujednolicono wyjaśnienia, w których uzupełnił raport. Ponadto wraz z pismem z dnia 15 czerwca 2016 r. przedłożył inwentaryzację przyrodniczą. Złożenie ww. dokumentów nastąpiło w trakcie terminu wyznaczonego dla udziału społeczeństwa w postępowaniu. Dopiero obwieszczeniem z dnia 27 czerwca 2016r. organ I instancji poinformował społeczeństwo i strony o przedłużonym terminie udziału społeczeństwa w postępowaniu do dnia 11 lipca 2016 r. Obwieszczenie to zamieszczono również w BIP niektórych gmin, na terenie których prowadzona była inwestycja. Należy uznać, że obwieszczenie było w pełni skuteczne w dacie jego najpóźniejszej publikacji. Miasto Wodzisław Śląski opublikowało obwieszczenie w BIP dopiero dnia 01 lipca 2016 r. Zatem licząc od tej daty przedstawiciele społeczeństwa mieli zaledwie 10 dni na zaznajomienie się z dokumentami i przesłanie uwag. Termin ten był zatem krótszy od ustawowego o 11 dni. Nie można wykluczyć, że część przedstawicieli społeczeństwa nie dała w tym terminie rady złożyć uwag. Należy ponadto zauważyć, że w ostatnim dniu terminu uwagi zgłosili Państwo [REDAKTOWANE], wyraźnie wskazując, że termin ten był dla nich za krótki do*

ustosunkowania się do nowych dokumentów i wniesli o jego wydłużenie. RDOŚ w Katowicach jednak nie wydłużył terminu i nie poinformował Państwa [REDAKTURA] o możliwości sformułowania dalszych uwag. Tym samym uznać należy, że zbyt krótki termin mógł mieć wpływ na tok i rozstrzygnięcie niniejszej sprawy. Nie bez znaczenia jest również fakt, że obwieszczenia RDOŚ w Katowicach w trakcie trwania postępowania nie były publikowane zgodnie z dyspozycją tego organu. Nie wszystkie gminy, pomimo takiego obowiązku publikowały ogłoszenia w BIP oraz w miejscach w pobliżu planowanej inwestycji. W piśmiennictwie prawniczym i komentarzach wskazuje się, że w razie uzupełnienia dokumentacji przez inwestora konieczne jest wyznaczenie nowego terminu. Każdorazowo termin ten powinien wynosić 21 dni. Brzmienie art. 33 ust. 1 pkt 5 ustawy ooś nie daje w tym zakresie organowi żadnej swobody.

Odnosząc się do powyższego zarzutu należy wyjaśnić, że w toku postępowania organ I instancji zapewnił społeczeństwu możliwość zapoznania się z dokumentacją sprawy i składania uwag i wniosków zgodnie z art. 33 ustawy ooś, zawiadamiając o tym obwieszczeniami z dnia 22 marca 2016 r., znak: WOOŚ.4210.35.2015.AS3.29, z dnia 6 czerwca 2016 r., znak: WOOŚ.4210.35.2015.AS3.41 oraz z dnia 27 czerwca 2016 r., znak: WOOŚ.4210.35.2015.AS3.45. RDOŚ w Katowicach zgodnie zatem z dyspozycją przepisów zawartych w ustawie ooś:

- podał do publicznej wiadomości wszystkie informacje wymienione w art. 33 ust.1, wskazując termin na wniesienie uwag i wniosków, tj. **04.04-26.04.2016 r. i 13.06-04.07.2016 r.**, przedłużony w jego toku do **11.07.2016 r.**;
- rozpatrzył uwagi i wnioski (art. 37 pkt 1);
- w uzasadnieniu decyzji podał informacje o udziale oraz sposób i zakres wzięcia pod uwagę uwag i wniosków (art. 37 pkt 2);
- podał do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwości zapoznania się z nią – obwieszczenie z dnia 1 września 2016 r., znak: WOOŚ.4210.35.2015.AS3.69 (art. 38 i art. 85 ust. 3).

Obwieszczenia te każdorazowo umieszczono na tablicy ogłoszeń oraz na stronie BIP RDOŚ w Katowicach, a także w urzędach gmin, na terenie których przedsięwzięcie będzie realizowane lub będzie oddziaływać, tj. Urzędu Miasta Rydułtowy (także BIP), Urzędu Miasta Pszów (także BIP), Urzędu Miasta Wodzisław Śląski, Urzędu Gminy Mszana (także BIP), Urzędu Gminy Godów (także BIP), Urzędu Gminy Gorzyce, Urzędu Miasta Jastrzębie Zdrój. Ponadto obwieszczenia były opublikowane w Dzienniku Zachodnim z 26-28 marca 2016 r., z 11-12 czerwca 2016 r. oraz z 29 czerwca 2016 r. Dodatkowo, co wynika z akt sprawy, podane do publicznej wiadomości zostały przez wywieszenie w pobliżu miejsca realizacji inwestycji obwieszczenia z dnia 22 marca 2016 r. (na terenie Gminy Mszana), z dnia 6 czerwca 2016 r. (na terenie Gminy Mszana i Rydułtowy) oraz z dnia 27 czerwca 2016 r. (na terenie Gminy Mszana). Dane o raporcie ooś zostały także zamieszczone w grudniu 2015 r. w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie, prowadzonym przez RDOŚ w Katowicach (Ekoportal).

Podkreślić należy, że po pierwszym okresie wyznaczonym na zapoznanie się przez podmioty zainteresowane z niezbędną dokumentacją sprawy (04.04-26.04.2016 r.) organ I

instancji wciąż podejmował czynności procesowe, w tym wystąpił o opinię organu inspekcji sanitarnej (pismo z dnia 3 czerwca 2016 r., uzupełnione pismem z dnia 14 lipca 2016 r.) oraz wezwał wnioskodawcę o przedstawienie dodatkowych wyjaśnień kwestii merytorycznych na podstawie art. 50 § 1 Kpa (pismo z dnia 27 kwietnia 2016 r., z dnia 3, 27 i 29 czerwca 2016 r., 1, lipca 2016 r.) oraz wyjaśnień w zakresie wniesionych przez strony postępowania uwag i wniosków (wezwania RDOŚ w Katowicach z dnia 4, 16 maja 2016 r. i z dnia 11, 13, 18, 19 lipca 2016 r.). Wnioskodawca powyższym żądaniom skutecznie zadośćuczynił odpowiednio w dniu 18, 24 maja 2016 r., 10, 15, 17, 20 czerwca 2016 r., 1, 11, 19, 25 lipca 2016 r., 26, 29, (data wpływu odpowiedzi na ww. wezwania). W związku z wpływem po okresie otwartym dla udziału społeczeństwa wyjaśnień wnioskodawcy, mogących stanowić istotne uzupełnienie raportu ooś, chcąc zapewnić realną możliwość społeczeństwa udziału w postępowaniu, RDOŚ w Katowicach ponowił obwieszczenie w trybie art. 33 ust. 1 ustawy ooś (obwieszczenie z dnia 6 czerwca 2016 r.) w którym wyznaczył ponowny 21-dniowy termin na zapoznanie się z dokumentacją sprawy. Następnie, w związku z wpływem do organu opracowania pn. „Inwentaryzacja przyrodnicza na potrzeby raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach budowy obwodnicy Wodzisławia”, dalej inwentaryzacja przyrodnicza, oraz ujednoliconych wyjaśnień, RDOŚ w Katowicach, obwieszczeniem z dnia 27 czerwca 2016 r., wydłużył biegnący od 13 czerwca 2016 r. termin na skorzystanie przez społeczeństwo ze swoich uprawnień do dnia 11 lipca 2016 r.

W ocenie GDOŚ takie działanie organu I instancji uznać należy za w pełni prawidłowe. Wskazywana w środkach zaskarżenia inwentaryzacja przyrodnicza było dostępna w RDOŚ w Katowicach od dnia 15 czerwca 2016 r. i podlegała udostępnieniu w ramach udziału społeczeństwa w toku oceny oddziaływania, a w terminie do dnia 11 lipca 2016 r. każdy mógł składać uwagi i wnioski.

Pismem z dnia 17 czerwca 2016 r. (data wpływu do organu: 20 czerwca 2016 r.) wnioskodawca przedłożył faktycznie ujednolicone wyjaśnienia, ale dotyczyły one wyjaśnień wniesionych jeszcze pismami z datą wpływu do organu odpowiednio 18 maja 2016 r. i 10 czerwca 2016 r. Nie stanowiły zatem całkiem nowego istotnego uzupełnienia raportu ooś. Nawet jeżeli jednak uznać, jak chcą strony, że wyjaśnienie te były na tyle istotne, że przesądzały o istotnej modyfikacji raportu ooś, to wciąż od daty ich realnej fizycznej dostępności w siedzibie organu do 11 lipca 2016 r. upłynął pełen 21-dniowy okres „wyłożenia dokumentacji”. Podkreślić należy, że obowiązkom informacyjnym określonym w art. 33 ust. 1 ustawy ooś organ powinien zadośćuczynić bez zbędnej zwłoki, co jak przyjmuje się w doktrynie powinno nastąpić tuż po wpłynięciu raportu ooś do organu odpowiedzialnego za przeprowadzenie udziału społeczeństwa (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 27 września 2017 r., sygn. akt: II SA/Bd 276/16). Prawidłowo zatem RDOŚ w Katowicach obwieszczeniem już z dnia 22 marca 2016 r. podał informację o prowadzonym postępowaniu z udziałem społeczeństwa do publicznej wiadomości. Nie wykluczało to jednak ani dalszej weryfikacji raportu ooś ani dalszego podejmowania innych czynności procesowych, jak np. wystąpienie o opinię do organu współdziałającego. Prawidłowo także organ wyznaczył wpierw ponownie

pełny 21-dniowy termin udziału społeczeństwa a następnie wydłużył istniejący tak by od ostatniej istotnej w jego ocenie modyfikacji raportu ooś upłynął pełnoprawny 21-dniowy termin. Odróżnić należy przy tym każdą odpowiedź wnioskodawcy na wezwanie organu od uzupełnień raportu ooś. Organ, posiłkując się wezwaniami skierowanymi do wnioskodawcy, gromadzi materiał dowodowy całej sprawy, który jednak nie jest tożsamy z niezbędną dokumentacją, udostępnianą zainteresowanym w ramach udziału społeczeństwa. Udział stron w postępowaniu nie jest równoważny udziałowi w nim społeczeństwa, które to pojęcia skarżący stosują w sposób niemalże zamienny. Do obwieszczeń wydawanych w trybie art. 33 ust. 1 ustawy ooś oraz do określanych nimi ustawowych terminów 21 dni na zapoznanie się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz wniesienie uwag i wniosków nie znajduje w szczególności zastosowania art. 49 Kpa. Przepis ten określa bowiem wymagania i skutki doręczenia w postępowaniu przez publiczne ogłoszenie, które ma zastosowanie (o ile przepis szczególny na to zezwala) wyłącznie w stosunku do stron i uczestników postępowania oraz dotyczy czynności organu objętych obowiązkiem doręczeń (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 listopada 2010 r., sygn. akt: II OSK 1297/10). Nie można zatem uznać, jak w sposób całkowicie dowolny uczyniły to strony, że obwieszczenie (przypis organu: z dnia 27.06.2016 r.) było w pełni skuteczne w dacie jego najpóźniejszej publikacji. Przy obwieszczeniach w trybie art. 33 ust. 1 ustawy ooś nie bada się ich skuteczności doręczenia a realną możliwość udziału zainteresowanych w postępowaniu. I tak organ administracji publicznej podaje informację o prowadzonym postępowaniu z udziałem społeczeństwa do publicznej wiadomości zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 11 ustawy ooś, tj. przez:

- a. udostępnienie informacji na stronie BIP organu właściwego w sprawie,
- b. ogłoszenie informacji, w sposób zwyczajowo przyjęty, w siedzibie organu właściwego w sprawie,
- c. ogłoszenie informacji przez obwieszczenie w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia, a w przypadku projektu dokumentu wymagającego udziału społeczeństwa - w prasie o odpowiednim do rodzaju dokumentu zasięgu,
- d. w przypadku gdy siedziba organu właściwego w sprawie mieści się na terenie innej gminy niż gmina właściwa miejscowo ze względu na przedmiot postępowania - także przez ogłoszenie w prasie lub w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscowości lub miejscowościach właściwych ze względu na przedmiot postępowania.

Z uwagi na cel jakiemu instytucja podania do publicznej wiadomości ma służyć (dotarcie z informacją o przedsięwzięciu i możliwości partycypacji w postępowaniu do jak najszerzej rzeszy zainteresowanych), organ winien wykorzystać możliwie najwięcej i w jak najpełniejszym wymiarze wymienionych sposobów. RDOŚ w Katowicach trzykrotnie zatem udostępnił informację na swojej stronie BIP oraz trzykrotnie ogłosił ją w swojej siedzibie w sposób zwyczajowo przyjęty tj. przez wywieszenie na tablicy ogłoszeń. Organ I instancji rozszerzył także swoje obowiązki informacyjne poprzez trzykrotne ogłoszenie informacji w prasie, mimo że dotyczy to co do zasady *projektów dokumentów wymagających udziału społeczeństwa*, a nie raportu ooś. I wreszcie RDOŚ w Katowicach, z uwagi na lokalizację swojej siedziby poza terenem realizacji

przedsięwzięcia, trzykrotnie zwrócił się do urzędów gmin właściwych ze względu na przedmiot postępowania o ogłoszenie rzeczonych informacji w sposób zwyczajowo przyjęty. Zwrócić uwagę przy tym należy, że organ I instancji każdorazowo w pismach przewodnich do obwieszczeń wskazywał na potrzebę obwieszczenia w miejscu planowanego przedsięwzięcia. Wszystkie jednak urzędy gminy uznały, że sposobem zwyczajowo przyjętym w obszarze ich działania jest wywieszanie obwieszczenia na tablicach ogłoszeń w siedzibie urzędu, a tylko część uznała, że dodatkowo tym sposobem jest udostępnianie na stronie BIP czy też w miejscu planowanego przedsięwzięcia. Podkreślić przy tym należy, że niezapewnienie wszystkich wskazanych wyżej sposobów podania do publicznej wiadomości (jak np. w przedmiotowym postępowaniu niepełne wypełnienie delegacji art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. c ustawy ooś) nie oznacza automatycznie wadliwości udziału społeczeństwa, którą będzie można przenosić na samą decyzję. Powyższe potwierdza m.in. stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego, który w wyroku z dnia 6 października 2020 r., sygn. akt: II OSK 1379/18, wskazał, że *jeżeli w sprawie, w której udział społeczeństwa w toku postępowania jest niezbędny, organy administracji publicznej zastosowały pozostałe formy podania informacji związanych z przebiegiem tego postępowania do publicznej wiadomości, nawet zaniechanie realizacji sposobu informowania społeczeństwa przewidzianego w art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. b i c ustawy ooś nie oznacza, że nie został spełniony obowiązek zapewnienia udziału społeczeństwa w tym postępowaniu*. Podsumowując, biorąc pod uwagę trzykrotne rzetelne zadośćuczynienie obowiązkowi informacyjnym, każdorazową weryfikację czy wyjaśnienia wnioskodawcy powodują istotne uzupełnienie raportu ooś, a także wysoki poziom aktywności uczestników postępowania, uznać należy, że w sprawie zapewniony został realny i faktyczny udział społeczeństwa. Podkreślenia wymaga jednak, że podczas udziału społeczeństwa zostały złożone uwagi przez osoby fizyczne będące jednocześnie stronami postępowania, a także podmioty biorące udział w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony. Jako społeczeństwo uwagi złożyli [REDAKTOWANE] oraz [REDAKTOWANE]. RDOŚ w Katowicach, w swoim rozstrzygnięciu, bardzo szczegółowo odniósł się do wszystkich uwag i wniosków przedstawionych w trakcie udziału społeczeństwa, a w szczególności, na str. 112-120 decyzji do tych wniesionych przez [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE]. Jedną ze zgłaszanych uwag przez nich był rzeczywiście wniosek o wydłużenie terminu na składanie uwag i wniosków. RDOŚ w Katowicach odmówił jednak kolejnego przedłużenia terminu, co znajduje pełną aprobatę tut. organu. [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] mieli realną możliwość dowiedzenia się o prowadzonym przez organ I instancji postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa już z obwieszczeń RDOŚ w Katowicach z 22 marca 2016 r. i z dnia 6 czerwca 2016 r. Ostatnie zawiadomienie z 27 czerwca 2016 r. dotyczyło jedynie przedłużenia terminu na składanie uwag i wniosków, ze względu na uzupełnienie dokumentacji o inwentaryzację przyrodniczą i dalsze uzupełnienia.

Jeżeli zaś chodzi o pozostałe uwagi i wnioski należy podkreślić raz jeszcze, że zostały złożone przez strony postępowania albo podmioty występujące na ich prawach. Strony postępowania mogły się zapoznawać z aktami w trakcie całego prowadzonego przez RDOŚ w Katowicach postępowania a nie tylko podczas udziału społeczeństwa. Wobec stron i podmiotów na prawach stron wydłużanie udziału społeczeństwa należy uznać za nieuzasadnione.

Ad. 24 i 33

Strony wskazują na naruszenie art. 81 ustawy ooś poprzez uznanie, że organ administracji nie jest uprawniony do badania najkorzystniejszego wariantu inwestycji, jeśli wariant ten nie został ujęty w raporcie (brak uwzględnienia w raporcie ooś wariantu jasnozielonego wskazanego przez autorów inwentaryzacji przyrodniczej). Zdaniem skarżących, organ I instancji zaniechał zbadania kwestii wariantu jasnozielonego (na którą wskazywały strony postępowania jako istotną dla wydania decyzji), chociaż istnienie tego wariantu zostało ujawnione przez samego inwestora. Strony złożyły ponadto wnioski dowodowe celem ustalenia jakie przeszkody techniczne uniemożliwiły realizację wariantu jasnozielonego. W ich ocenie RDOŚ w Katowicach powinien był zweryfikować ww. okoliczności i zbadać czy przebieg drogi zaznaczony na mapie kolorem jasnozielonym nie jest najkorzystniejszym wariantem inwestycji dla środowiska. Nie badając tej kwestii organ dopuścił się naruszenia przepisów postępowania tj. art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 80 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 81 ust. 1 ustawy ooś oraz art. 191 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

W odpowiedzi na powyższe wskazać należy, że poddany ocenie organów obydwu instancji raport ooś spełnia wymogi art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy ooś, bowiem zawiera opis wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnych wariantów alternatywnych, w tym wariantu najkorzystniejszego dla środowiska. Wariant tzw. jasnozielony, wbrew twierdzeniom stron, nie był analizowany w toku oceny oddziaływania na środowisko (a zatem nie został przedstawiony w raporcie ooś). Zarówno organ I jak i II instancji jest związany zakresem przedsięwzięcia i wariantami jego realizacji wskazanymi we wniosku inwestora. Rzeczą organów nie jest poszukiwanie najlepszych dostępnych rozwiązań lokalizacyjnych czy to środowiskowo czy też społecznie, ale ocena rozwiązań, wskazanych w raporcie ooś. Tylko bowiem podmiot podejmujący realizację przedsięwzięcia ma wiedzę odnośnie możliwych przebiegów planowanej drogi, które będą realne i możliwe do wykonania.

Ad. 25 i 30

Strony wskazują na rażące naruszenie art. 75 i 78 Kpa poprzez nieuwzględnienie zgłaszanych przez nie żądań przeprowadzenia dowodów w tym dowodów z przesłuchania świadków, dowodów z opinii biegłych, dowodów z dokumentów, z wyjaśnień inwestora oraz wskazują na brak odniesienia się w pełni przez organ I instancji do wszystkich wniosków i uwag złożonych przez społeczeństwo i inne osoby w ramach zapewnienia udziału społeczeństwa. W szczególności organ pierwszej instancji bez uzasadnionych podstaw nie uwzględnił żadnego z wniosków dowodowych zgłaszanych w toku postępowania nie tylko przez Państwa [REDAKTOWANE] lecz również przez inne strony (poza wnioskami inwestora) oraz podmioty na prawach strony.

Odnosząc się do powyższych zarzutów należy stwierdzić, że RDOŚ w Katowicach szczegółowo odniósł się do uwag i wniosków składanych w trakcie udziału społeczeństwa na stronach 76-140 decyzji z dnia 31 sierpnia 2016 r. To, że organ I instancji nie przychylił się do niektórych złożonych wniosków lub przedstawił stanowisko przeciwne do wnioskujących nie oznacza, że RDOŚ w Katowicach nie ustosunkował się do składanych uwag i wniosków.

Odnosnie wniosku stron o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego herpetologa w zakresie wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na płazy oraz działań minimalizujących ten wpływ, GDOŚ podobnie jak organ I instancji nie widzi potrzeby uzyskania dodatkowej opinii w sprawie; opinia taka nie jest wymagana do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Jak wskazano uprzednio raport ooś podlega wszechstronnej i rzetelnej ocenie przez organ prowadzący postępowanie. Wolą ustawodawcy informacje w nim przedstawione są wystarczające do osiągnięcia celu prowadzonego postępowania, tj. określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji danego przedsięwzięcia. Powyższe oznacza, że o ile raport jest kompletny w świetle art. 66 ust. 1 ustawy ooś (a w przedmiotowej sprawie jest), a organ jest w stanie przeprowadzić bazując na nim ocenę oddziaływania na środowisko (w przedmiotowym przypadku to też było możliwe), to do rozstrzygnięcia sprawy nie są potrzebne inne wiadomości specjalne, które dostarczyć może opinia biegłego. Jeżeli chodzi o kwestię inwentaryzacji przyrodniczej płazów GDOŚ zgadza się ze skarżącymi, że przedłożona na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego inwentaryzacja zawierała braki. Jednak organ odwoławczy (ku temu właśnie powołany) na podstawie art. 136 Kpa przeprowadził dodatkowe postępowanie wyjaśniające, w wyniku którego udało się doprecyzować nałożone skarżoną decyzją warunki realizacji przedsięwzięcia w tym zakresie. Wszelkie materiały przedłożone przez strony i podmioty uczestniczące na ich prawach zostały również wnikliwie przez GDOŚ przeanalizowane a ich ustalenia wykorzystane do rozstrzygnięcia sprawy, tj. takiego ukształtowania warunków realizacji przedsięwzięcia, by w sposób najpełniejszy spełniały funkcje działań minimalizujących i kompensujących zdiagnozowane oddziaływanie (por. pkt 5, 8, 17, 18 niniejszej decyzji).

Zwrócić należy także uwagę, że, zdaniem stron, RDOŚ w Katowicach miał obowiązek ustalić kto brał udział w pracach inwentaryzacyjnych, zwłaszcza, że taki wymóg jasno wynikał z decyzji GDOŚ z dnia 19 lutego 2015 r. RDOŚ w Katowicach wyjaśnił zaś jedynie, że nie dokonuje oceny wiarygodności danych w oparciu o wykaz nazwisk osób wykonujących inwentaryzację, a także nie ocenia trybu wyboru przez inwestora wykonawców i podwykonawców dokumentacji. Odnosząc się do powyższego zarzutu wskazać należy, co uprzednio już zostało zaakcentowane, że ani ocena prawna dokonana przez WSA w Warszawie ani oceny stanu faktycznego i prawnego zawarte w decyzji GDOŚ odnoszącej się do innego niż obecnie analizowane przedsięwzięcia nie wiązały RDOŚ w Katowicach. Organ ten miał zatem obowiązek, któremu zadośćuczynił (a braki w tym zakresie zostały naprawione przez GDOŚ) zweryfikować merytorycznie wyniki przeprowadzonych prac inwentaryzacyjnych. Nie miał zaś obowiązku ustalać kto, kiedy i w jakim zakresie w pracach tych uczestniczył. Zgodnie bowiem z art. 66 ust. 1 pkt 19 ustawy ooś raport ooś powinien zawierać nazwisko osoby lub osób sporządzających raport (i takowe zawierał). Brak jest jednak przepisu rozszerzającego ww. obowiązek do ustalania dokładnej listy osób biorących udział w pracach terenowych których wyniki mogłyby być następnie wykorzystane przy opracowaniu raportu ooś.

Następnie skarżący wywiedli zarzut w zakresie nierówności w traktowaniu stron postępowania. Inaczej bowiem, w ich ocenie, *traktowane są wszelkie dokumenty pochodzące od inwestora, do których organ I instancji podszedł niemal jak do opinii biegłego, inaczej wszelkie twierdzenia i wnioski*

pozostałych uczestników postępowania. GDOŚ nie może się zgodzić z powyższym zarzutem. O wszechstronnej i wnikliwej weryfikacji organu I instancji materiałów wniesionych przez strony i uczestników postępowania innych niż wnioskodawca świadczą bardzo liczne, dokonane przez niego, wezwania merytoryczne. Ponadto podkreślić należy szczególną moc dowodową raportu ooś w przedmiotowym postępowaniu, którą skarżący konsekwentnie negują. Podważenie ustaleń raportu ooś może nastąpić, co do zasady, jedynie przez przedstawienie równie kompletnej analizy uwarunkowań przyrodniczych (tzw. kontrraportu), sporządzonej przez specjalistów dysponujących fachową wiedzą, których wnioski pozostawałyby w rażącej sprzeczności z wnioskami zawartymi w raporcie przedłożonym przez inwestora (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 września 2017 r., sygn. akt: II OSK 540/17). Zastrzeżenia wobec przedłożonego raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, aby nie były uznane za gotosłowne powinny zostać poparte na przykład ekspertyzą, która w sposób udokumentowany wskazuje na wady raportu (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 marca 2014 r., sygn. akt: II OSK 2564/12).

Ad. 26

Strony wskazują na naruszenie art. 7, 77 § 1 i art. 80 Kpa poprzez brak wyjaśnienia dokładnie stanu faktycznego, zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej, bezkrytyczne przyjęcie twierdzeń inwestora zawartych w raporcie i późniejszych wyjaśnieniach pomimo istnienia przesłanek do uznania, że raport jest nierzetelny i niespójny, a także poprzez nieprawidłowe ustalenie stanu faktycznego na podstawie niepełnej inwentaryzacji przyrodniczej. GDOŚ, do tych zarzutów odniósł się już uprzednio, w szczególności w odpowiedzi na zarzuty nr 17 i 18. Ewentualne naruszenia przepisów procesowych w zakresie dowodowym są nieistotne dla rozstrzygnięcia istoty przedmiotowej sprawy.

Ad. 27, 32 i 35

Skarżący zarzucają naruszenie art. 66 ustawy ooś poprzez wydanie zaskarżonej w oparciu o raport ooś niespełniający wymogów ww. przepisu w zakresie:

1. streszczenia w języku nietechnicznym;
2. prawidłowo wykonanej analizy oddziaływania skumulowanego planowanej inwestycji we wszystkich wariantach z istniejącymi bądź planowanymi ciągami komunikacyjnymi, w tym z pozostałymi częściami Drogi Głównej Południowej oraz autostradą A1, w szczególności w kwestii przejść dla zwierząt;
3. prawidłowego przedstawienia informacji na temat inwentaryzacji przyrodniczej, metodyki, sposobu, czasu i okoliczności w tym warunków pogodowych przeprowadzenia badań poszczególnych gatunków fauny i flory, osób przeprowadzających badania terenowe;
4. przeprowadzenia pełnej inwentaryzacji herpetologicznej, która nie objęła aspektu wczesnowiosennych migracji i rozrodu płazów;
5. uwzględnienia uwag GDOŚ z decyzji z dnia 19 lutego 2015 r. dotyczących m.in. inwentaryzacji przyrodniczej, płazów, nietoperzy;

6. prawidłowej analizy wszystkich racjonalnych wariantów planowanego przedsięwzięcia przeprowadzonej na tych samych warunkach dla każdego z wariantów; skarżący zarzucają także brak przeprowadzenia inwentaryzacji przyrodniczej dla wariantu błękitnego;
7. pełnego zidentyfikowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w fazie budowy, a zwłaszcza oddziaływania polegających na wibracjach i zaniechanie ich identyfikacji w zakresie wpływu na budynki oraz na ludzi;
8. pełnego zidentyfikowania oddziaływania przedsięwzięcia w całym swoim zakresie z uwzględnieniem dróg dojazdowych i technologicznych;

W odpowiedzi na powyższe wskazać należy, że:

1. streszczenie w języku niespecjalistycznym zostało przedłożone wraz z raportem o oś przy piśmie inwestora z dnia 15 grudnia 2015 r.;
2. analiza oddziaływania skumulowanego planowanej drogi i autostrady A1 w zakresie przemieszczenia się zwierząt była przedmiotem drugoinstancyjnego postępowania wyjaśniającego, w wyniku którego niniejszą decyzją został nałożony obowiązek wykonania przejścia dolnego dla dużych zwierząt, które wraz z przejściami dla średnich i małych zwierząt, również uzupełnionymi przez GDOŚ, pozwolą na bezpieczne przemieszczanie się fauny uwzględniając wzajemny wpływ i połączenia między projektowaną drogą i autostradą A1;
3. i 4) w inwentaryzacji przyrodniczej faktycznie występowały braki, które jednak organ odwoławczy skutecznie uzupełnił wykluczając znaczący negatywny wpływ inwestycji na zainwentaryzowane komponenty środowiska. Skutkiem powyższego było zastosowanie dodatkowych środków minimalizujących i kompensujących oddziaływania planowanej drogi, takich jak: przejścia i przepusty dla zwierząt, zastępcze siedliska rozrodcze płazów, budki lęgowe dla ptaków, skrzynki rozrodcze dla nietoperzy, kopce dla gadów, budki dla trzmieli, doprecyzowane ogrodzenia ochronne i naprowadzające, oraz zwiększony udział nasadzeń kompensacyjnych. Pozwolą one na zachowanie lokalnych populacji gatunków, które utracą część ze swoich siedlisk pod budowę i funkcjonowanie niniejszego przedsięwzięcia. Podkreślenia wymaga również obowiązek przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko, która zweryfikuje zaprezentowane dane. Przeanalizowane zostaną wówczas także kwestie dotyczące rozwiązań minimalizujących oddziaływanie planowanej trasy na środowisko, modyfikując je do kształtu najbardziej odpowiadającemu potrzebom lokalnych siedlisk oraz bytujących tamże gatunków. Podkreślić należy, że przywołane przez skarżących stanowisko Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej dotyczy obszarów europejskiej sieci ekologicznej Natura 2000, a tych przedmiotowa inwestycja nie przecina;
5. inwestor nie miał obowiązku uwzględniania uwag GDOŚ z decyzji z dnia 19 lutego 2015 r. gdyż, co zostało już wielokrotnie wskazane, decyzja ta dotyczyła odrębnego przedsięwzięcia;
6. równoważnej ocenie oddziaływania na środowisko zostały poddane wszystkie wymagane ustawą o oś warianty realizacji przedsięwzięcia. Jeśli chodzi o brak wykonania odrębnej analizy przyrodniczej dla wariantu błękitnego, należy stwierdzić, że wariant ten w znacznym

stopniu pokrywa się z wariantem niebieskim, co znaczy, że objęty badaniami teren został zinwentaryzowany;

7. GDOŚ uchylił i orzekł nowe brzmienie warunku I.2.1.7. decyzji RDOŚ w Katowicach i rozszerzył działania minimalizujące oddziaływanie inwestycji jakie mogą wystąpić w fazie budowy. Organ uwzględnił także uwagi stron dotyczące wibracji i w punkcie 1 niniejszej decyzji nałożył na wnioskodawcę szereg obowiązków w tym zakresie;
8. jeśli chodzi o drogi technologiczne, to organ odwoławczy uwzględnił ich funkcjonowanie i oddziaływanie jakie mogą one wywierać na środowisko, przede wszystkim jako dodatkowa bariera na trasie wędrówek. Z tego względu GDOŚ dokonał korekty warunku II.9.8. decyzji, gdzie bezpośrednio wskazał, iż na obszarze przejść i przepustów dla zwierząt i płazów oraz na najściach na nie i w odległości 50 m od ich skraju nie może znajdować się infrastruktura utrudniająca migracje faunie, w tym sieć drogową, w wyłączeniu dróg technicznych o nawierzchni piaszczystej. Zapewni to zwierzętom bezpieczną migrację przez przygotowane dla niej specjalne konstrukcje.

Ponadto, zdaniem skarżących, błędne i pozorne jest wariantowanie przedmiotowej inwestycji. Istnieją bowiem wielokilometrowe fragmenty drogi, dla których nie istnieje żaden wariant. W odpowiedzi wskazać należy, że ocenie oddziaływania na środowisko zostały poddane trzy warianty realizacyjne: warianty inwestycyjny - niebieski oraz dwa warianty alternatywne: czerwony oraz błękitny. Na niektórych odcinkach przebieg planowanej drogi pokrywa się we wszystkich trzech wariantach, nie oznacza to jednak, że nie przeprowadzono w tym zakresie wymaganego ustawą ooś wariantowania.

Skarżący upatrują także wadliwość i brak obiektywizmu raportu ooś w fakcie sporządzania go przez podmioty, którym zadanie to zostało powierzone przez wnioskodawcę. Co więcej, zdaniem stron, nie jest dopuszczalne, aby jedyną podstawą służącą ocenie zarzutów zgłoszonych do treści raportu były wyjaśnienia jego autora, a odrębne stanowisko zasługiwało na uwagę tylko wtedy, jeżeli jest poparte naukową argumentacją i wynikami badań empirycznych. *Jeżeli natomiast strona przedstawi ekspertyzę podważającą w jakimś zakresie ustalenia raportu konieczne jest sięgnięcie do innych środków dowodowych w tym powołanie biegłego, który zweryfikuje kwestionowane analizy przeprowadzone w raporcie. Skoro raport jest najważniejszym dowodem postępowania, a jednocześnie nie stanowi dokumentu urzędowego lecz dokument prywatny, strony mają prawo dowodzić że raport ten jest niepełny, niespójny i nie odpowiada ustawie.* GDOŚ w pełni podziela stanowisko stron odnośnie ich niezbywalnego uprawnienia w zakresie podważania wiarygodności raportu ooś. Należy pamiętać, że obowiązki formalnej i merytorycznej analizy raportu ooś i pozostałych dokumentów stanowiących akta sprawy, ciążące na organie, nie zwalniają z tegoż samego obowiązku uczestniczące w postępowaniu strony. Dlatego też organy obydwu instancji ze szczególną starannością rozpatrzyły wniesione przez strony oraz podmioty uczestniczące na ich prawach ale także zainteresowanych w ramach udziału społeczeństwa wszystkie uwagi i wnioski odnośnie raportu ooś. Nie może jednak umknąć uwadze, opisana przez skarżących, szczególna moc dowodowa raportu i jej konsekwencje w zakresie konieczności sporządzania tzw. kontrraportów.

Według stron poważne wątpliwości budzi ponadto zawarta w raporcie ooś z marca 2016 r. oraz w uzupełnieniu z dnia 24 maja 2016 r. analiza wielokryterialna *stanowiąca ocenę wariantów*. Odnosząc się do powyższego, należy wskazać, że wielokryterialna analiza porównawcza poszczególnych wariantów została przedstawiona w raporcie w rozdziale 18, a następnie skorygowana i ponownie przedstawiona w uzupełnieniu raportu (pismo inwestora z dnia 27 listopada 2020 r.). W treści ww. opracowań w sposób szczegółowy wyjaśniono zastosowaną metodykę analizy wielokryterialnej wariantów oraz sposoby ustalenia przyjętych kryteriów i podkryteriów. W oparciu o przeprowadzoną analizę wielokryterialną, uwzględniającą aspekty środowiskowe, społeczne, techniczne i ekonomiczne, wnioskodawca, jako wariant proponowany (preferowany, rekomendowany do realizacji) wskazał wariant niebieski. Z szerokiej analizy porównawczej, dla przedstawionych w dokumentacji kryteriów, wynika, że w sumarycznym ujęciu, za wariant najkorzystniejszy (o najmniejszej sumarycznej liczbie generowanych konfliktów środowiskowych) należy uznać wariant niebieski, który w analizie otrzymał największą liczbę punktów, przy czym o wyborze wariantu niebieskiego zadecydowały najmniejsza ilość budynków przewidzianych do wykupu i wyburzenia. Jeżeli chodzi o wybór wariantu najkorzystniejszego dla środowiska należy stwierdzić, że w kryteriach ochrony przyrody, warianty wykazują podobne oddziaływanie, natomiast oddziaływanie na środowisko to również oddziaływanie na ludzi, a wariant niebieski charakteryzuje się najmniejszą ilością budynków przewidzianych do wykupu i wyburzenia. Należy jednak podkreślić, że niezależnie od wyników analizy wariantowej, GDOŚ dokonał własnej samodzielnej oceny oddziaływania wariantów przedstawionych w raporcie bazując na wynikach inwentaryzacji przyrodniczej, uwarunkowaniach przyrodniczych danego terenu, charakterystyce przedsięwzięcia, opisie oddziaływań na poszczególne elementy środowiska i wiedzy, którą dysponuje organ odwoławczy z urzędu.

Ad. 28 i 29

Strony zarzucają brak odpowiedniego poziomu doprecyzowania obowiązków inwestora lub brak stanowczego rozstrzygnięcia w zakresie niektórych tych obowiązków w szczególności: w pkt 1.2.1.7. zaskarżonej decyzji poprzez użycie zwrotu „w miarę możliwości”. Ponadto zarzucają pominięcie działań minimalizujących takich jak zakaz używania wibromłotów w pobliżu zabudowań, czy konieczność stosowania tymczasowych ekranów akustycznych.

Organ drugoinstancyjny zgodził się z powyższym i dlatego też uchylił i orzekł nowe brzmienie warunku określonego w punkcie 1.2.1.7. decyzji RDOŚ w Katowicach (por. pkt 1 niniejszej decyzji). GDOŚ uwzględnił także kwestie zgłaszane przez skarżących w zakresie oddziaływania akustycznego i wibracji oraz dodatkowo rozszerzył w tym zakresie analizę porealizacyjną.

Ad. 31

Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze zarzuca nałożenie przez organ I instancji obowiązku wykonania zbyt krótkich wygrodzeń herpetologicznych. Podmiot argumentuje, że *biorąc pod uwagę zasięgi migracyjne płazów planowane w treści zaskarżonej decyzji wygrodzenia herpetologiczne*

nie będą wystarczające do skutecznej ochrony ptaków. Odnosząc się do powyższego, GDOŚ podzielił ww. zastrzeżenia i zmodyfikował brzmienie warunków II.7. i II.10.2. decyzji RDOŚ w Katowicach. Dostosował także lokalizację ogrodzeń ochronnych do rozmieszczenia gatunków i siedlisk obecnych w rejonie realizacji przedsięwzięcia.

Biorąc pod uwagę, że zgromadzony w sprawie przed organem I instancji materiał dowodowy wymagał na etapie postępowania odwoławczego nieznacznych uzupełnień, przewidzianych granicami art. 136 Kpa, i możliwym było w oparciu o niego przeprowadzenie pełnej oceny oddziaływania na środowisko i rozstrzygnięcie sprawy zarówno, co do okoliczności faktycznych jak i prawnych, a także brak w postępowaniu I instancji kwalifikowanych naruszeń procesowych, GDOŚ, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 Kpa, uchylił zaskarżoną decyzję w części i w tym zakresie orzekł, a w pozostałej części utrzymał w mocy decyzję RDOŚ w Katowicach z dnia 31 sierpnia 2016 r., znak: WOOŚ.4210.35.2015.AS3.67, o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia pn. „Budowa Drogi Głównej Południowej na odcinku od drogi wojewódzkiej nr 935 w Rydułtowach do połączenia z ul. Wodzisławską w Mszanie”.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

- Decyzja niniejsza jest ostateczna;
- strona może wnieść skargę na niniejszą decyzję, zgodnie z art. 52 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm.), dalej ppsa. Skargę wnosi się na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (art. 54 § 1 ppsa), w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji, zgodnie z art. 53 § 1 ppsa;
- wnosząc skargę strona, zgodnie z art. 230 ppsa, obowiązana jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Strona, co wynika z art. 239 ppsa, może być zwolniona z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- stronie, zgodnie z art. 243 ppsa, może być przyznane, na jej wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

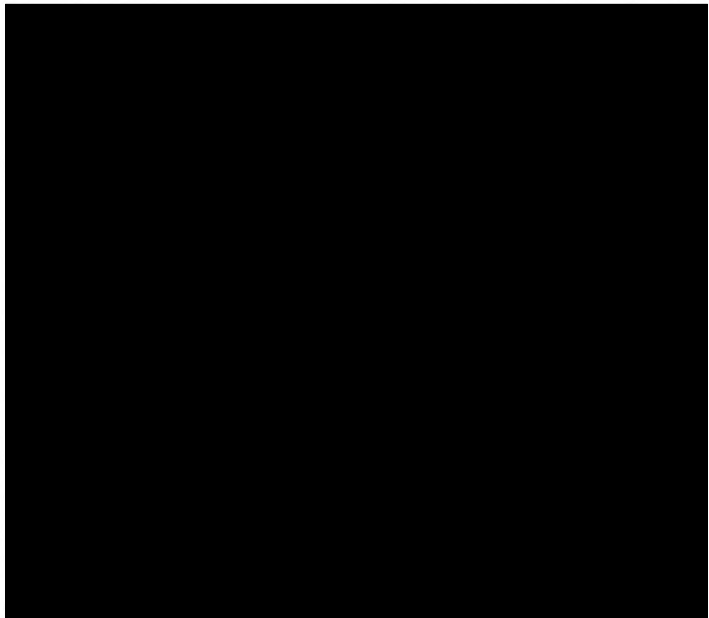
Generalny Dyrektor
Ochrony Środowiska
Andrzej Szweda-Lewandowski

Otrzymują:

1. [redacted], Mosty Katowice Sp. z o.o., ul. Rolna 12, 40-555 Katowice – pełnomocnik inwestora;
2. [redacted]
3. [redacted]

29.07.2016. Dwa pakiety

- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.
- 12.
- 13.
- 14.
- 15.
- 16.
- 17.
- 18.
- 19.
- 20.
- 21.

- 22. [redacted], reprezentowana przez adw [redacted]
[redacted]
- 23. [redacted] reprezentowany przez adw [redacted]
[redacted]
- 24. Gómośląskie Towarzystwa Przyrodnicze, ul. Św. Huberta 35, 40-543 Katowice;
- 25. Pozostałe strony zgodnie z art. 49 Kpa.

Do wiadomości:

- 26. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska Katowicach, Plac Grunwaldzki 8-10, 40-127 Katowice.